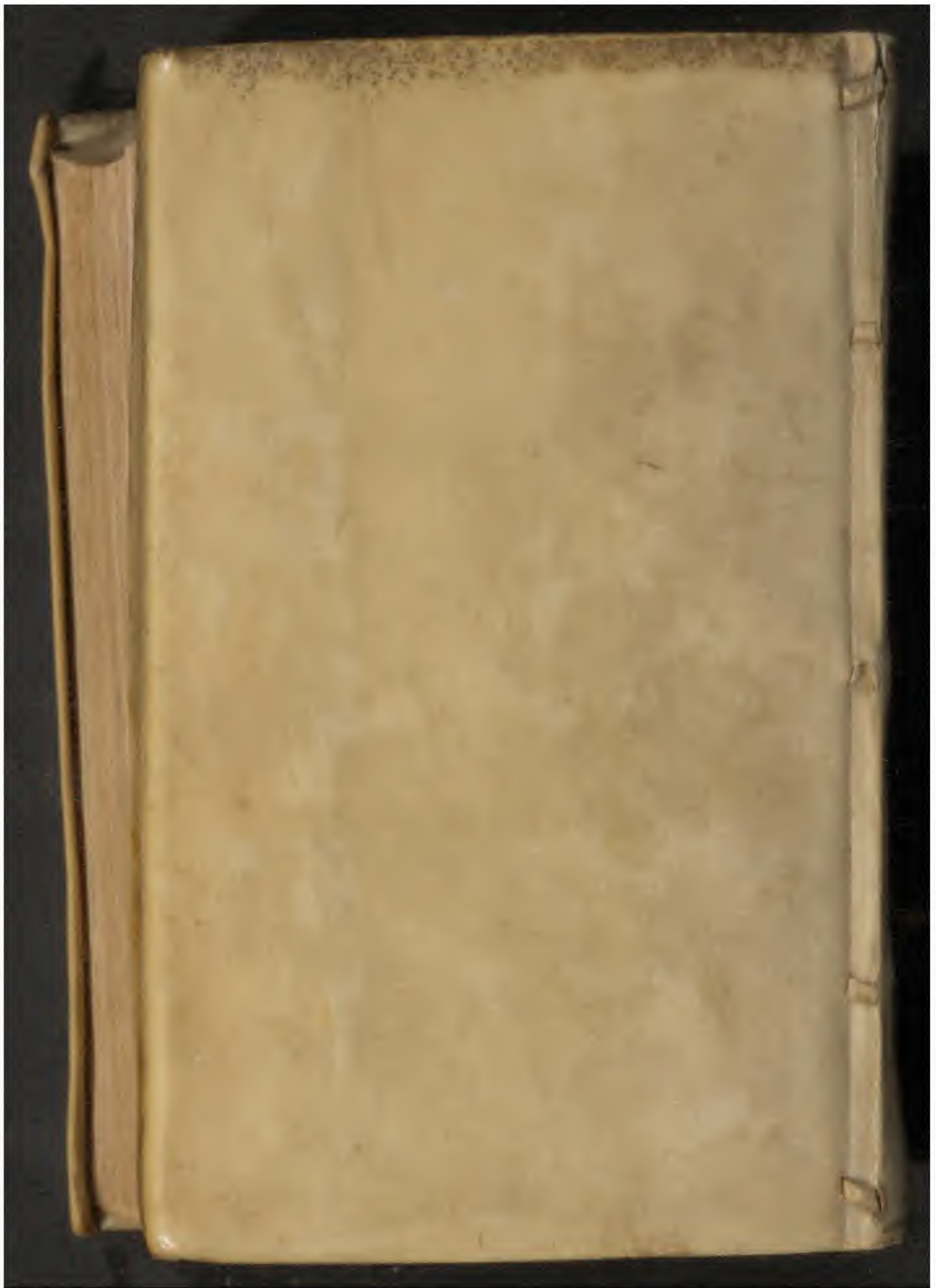

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

~~249~~

hw

K 49

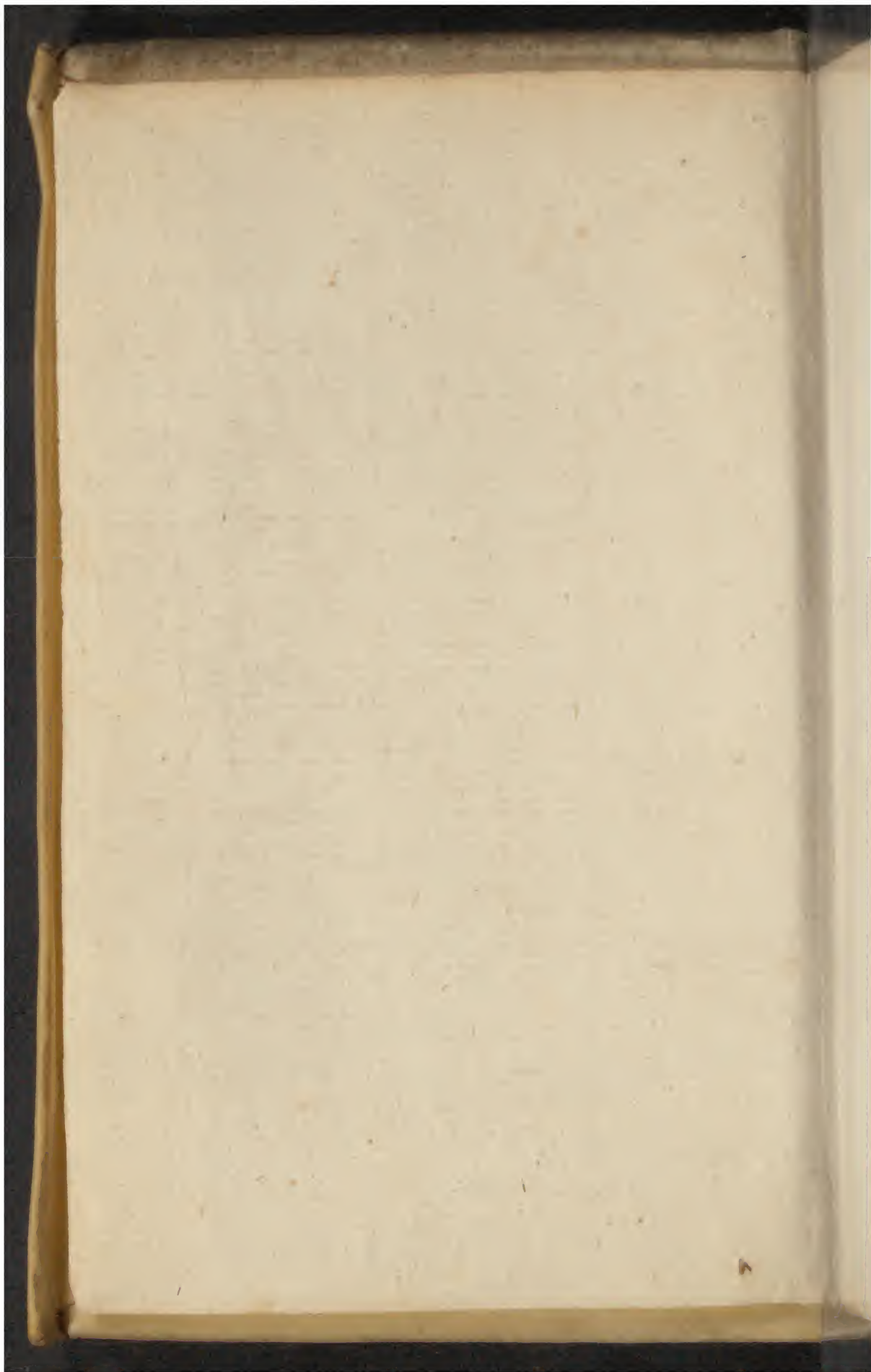
1702 G2

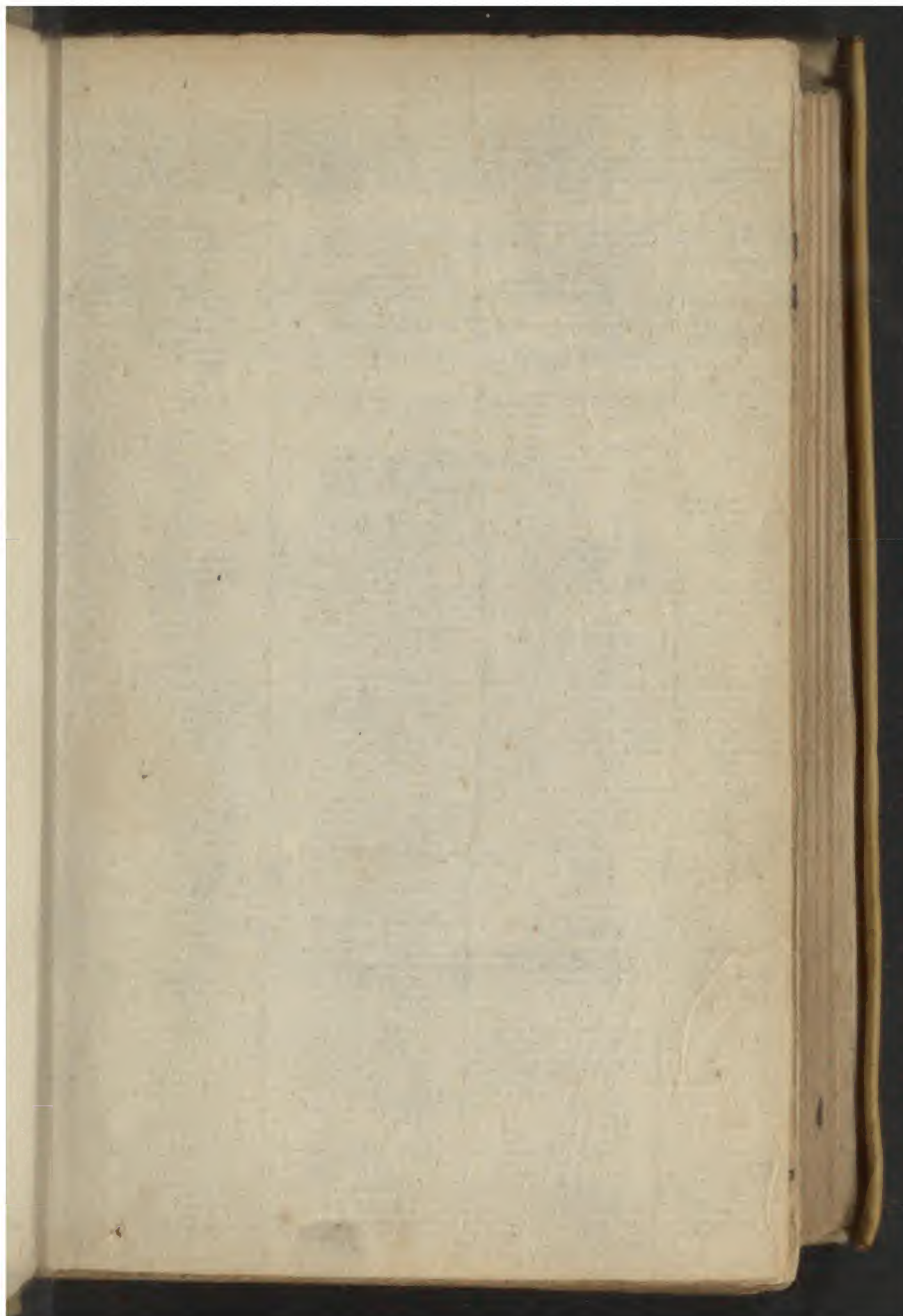
^P
Vr.

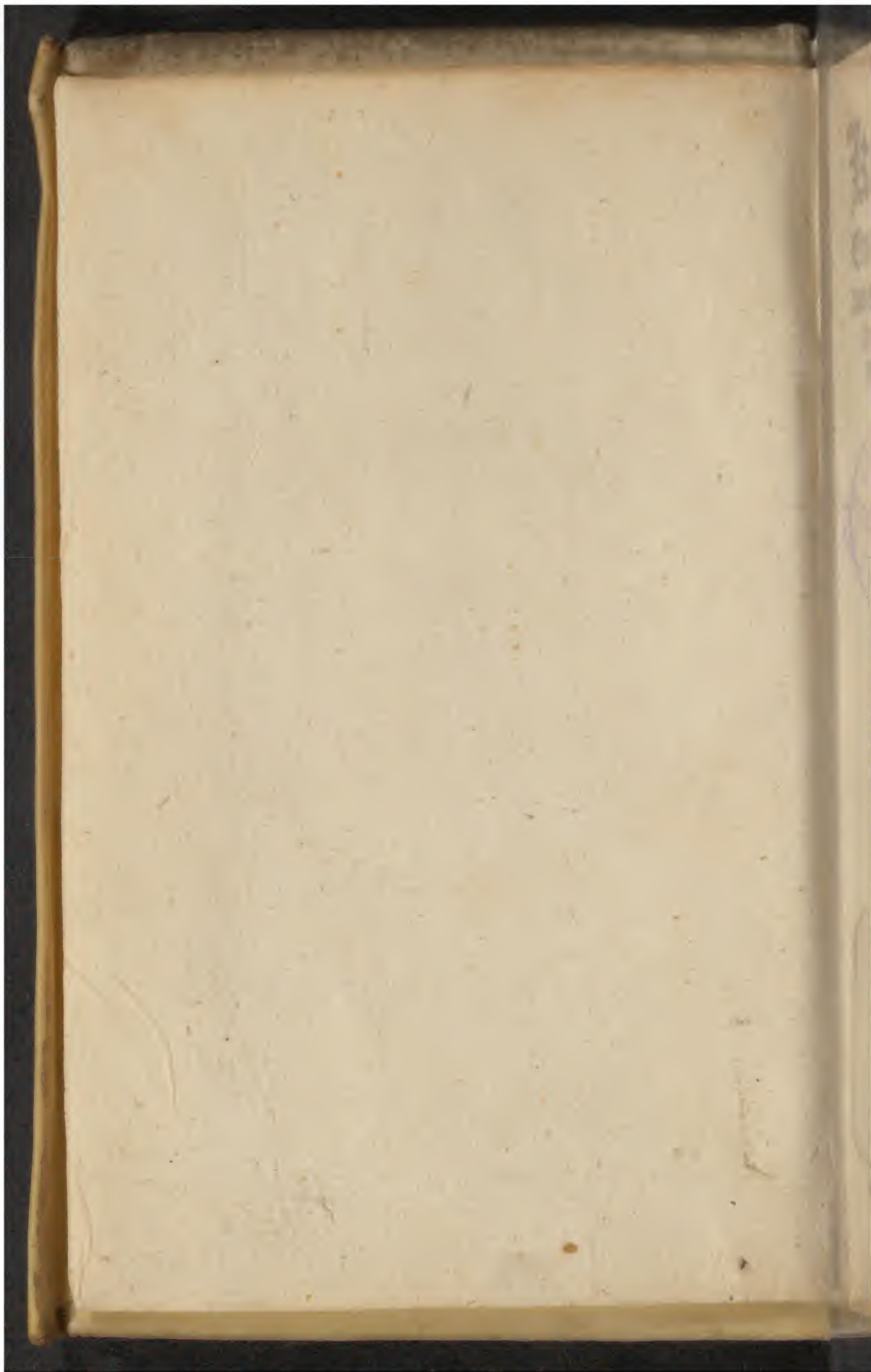
(1-4)

~~158.~~

~~2~~

DEN,
Kerftelickē Ridde

Een seer profijtelyck boeckken / seer
nut ende oorbaerlych wesende voor allen

Christen gheloouige menschen. Eerst int Latijn
geschreue door den hoochgeleerde Ductor /

ERASMVS VAN ROTTERDAM,

Ghedrukt tot Amstelredam By Warent Adriaensz.
woonende inde Warmoestraet, int Gulde Schryfboeck,

PROLOGHE.

Die Translatoo: wenschet den duechdelijcken Leser/Salicheyt.

VWant onwetentheyt een Moeder is van alle
dwalinghen/sonden/ende alle boosheyt/door
welcke dat gemeyn en simpel volck hē seluē bedrie-
get en wort bedrogen/ also dat si niet en comē comē
tot kennisse des rechten leuens. Het welck aensiende
de alder geleertste doctoor Erasmus van Rotterdā
(van wiens geleertheyt al de Christenheyt verwon-
dert) heeft hy by een vergadert wt dat merck der H.
Schriftuerē dit tegenwoordige boeckken/welck ge-
lijc men niet en vint ond alle boeckken want dat ge-
noech en sufficient is/ om alle staten der mensche te
brenghen tot een rechte kennisse des Christen en vol-
maecten leuens. In welcke hy claerlyck te kennen
geeft alle dwalingē en bysonder alsulcke die die men-
schen luttel achten/en meynē die te wesen godlyc en
eerlyc niet alleen onder dē leekē of ongeleerdē/maer
veel meer onder den genen diemen gestelijcke perso-
nen heet: als priesters/ moniken/en diergelyckē/ die
haer seluen en dat gemeyn volc tannerlyc verleydē
Waerō/die daer wil vechten en verwinne zyn vlees
de werelt en den duyuel/en de daer begeert God en
hemseluen te kennen/die onderscheyt wil wetē van
dat warachtige en valsche goet: die hemseluen noch
niemant en wil bedriegē met quade opinien/ die een
recht Christen leuē wil leyden: die daer volstandich
wil bliuē in een volmaect leuē/die en laet dit boeck-
ken wt zyn hant niet gaen/ eer hy dat volle verstant
daer af heuet/ want hoe ghy dat meer sult lesen: hoe
datter

dattet v genoeghlicker sal wesen: en sal v brengen tot
de volmaecte goedertierenheyt. Daer ons moet toe
brengen Christi Iesus wiens gheswozen wy altesa-
men zijn.

Doctoer Erasmus Prologhe op zijn
boeckken/ ghenoeint den Christelijcken Ridder met
welck hy dat toeschrijft/ en seynt eenen edelē man si-
nen vrient/ tot wiens begheert hyt gheinaect heeft.

Ghy hebt my naerstelijck en hertelijck gebeden
alder lieffste broeder inden Heere/ dat ick v sou-
de beschrijven een core en bequame manier om wel-
te leuen/ met welcke ghy geleert wesende/ soude mo-
ghen comen tot alsulcken herte/ waerdich wesende
Christo. Want ghy segt my dat v dat leuen des ho-
ues verdrikt/ ende dat ghy by v seluen ouerlegt/ met
wat manier dat ghy sout comen laten ende vlyen
Egypten met alle haer wellusticheden en sonden en
dat ghy v bereyt met Moyses den leytman tot den
saligen wech der duerhden. En want ick v seer lieff
heb/ also veel te meer verblijde ick my van v salighe
opset/ dat welcke ick hope dat God die gewaerdicht
heeft v te verwecken blyten onsen toedoen/ v sal doe
voortgaen/ nochtans ben ick willichlyck bereyt en
onderdanich alsulcken vrient/ die begherende is al-
sulcken goedertieren werck/ Nu wilt ghi doch naer-
stelijc arbeiden/ op dat ghy niet te vergeefs minen
dienst begheert en hebt: oft dat ick sonder vrucht v
wille mach volbrocht hebbē. Daerom laet ons bid-
den den goedertieren Iesum op dat hy my inghene
om te schryuen die dinghen die salich ende ghenoch
zijn tot v voornemen

A ij.

Vier

20 Hier begint dat Handboeckken
Vanden Christelijcken Ridder.

Et is van node ten alder eerste dat ghy ouer
dencken moet niet anders te wesen dit leuen
der menschen dan een ewighe strijt/ als ons
Job tynget/ die alder onuerwonenste ridder.
En dat gemeyn volck wort hynden te dage seer be-
droge/ becommert zijnde met de bedriehelijcke we-
relt/ ouermits haer sinelende bespotttinghe Welck
volc nu leeft oft al gewonne waerof dattet nu in een
vaste vrede waer Sy leuen ledich sonder sorge/wan-
neer sy niet veelhept der sonden beuochten worden/
en niet veel lagen/ en valsche conften geuange wor-
den. Siet die alder booste viandē die waken altyt in
verderffenisse/gewapent zijnde met dupsent schade-
lijcke bedriehelijcke conften en manieren en arbeyde
seer om ons te doorschieten met sommige dootliche
pijlen ten waer sake dat wyse wederstaen met dē al-
der stercken schilt des geloofs. Nocht wilt aenmerc-
ken/hoe dat die werelt (als sint Jan seyt) al heel ge-
stelt is in sonden/ die ons alle daghe anset/ aen die
rechter side en oock aen die lucht er side/van vooren
en van achterē niet gemeyn sinpele manierē om te
beuechte Want somtijt beuecht die werelt die herte
der mensche niet tegenspoet somtijt met voorspoet/
en somtijt niet grote pdel beloften/ op dat si heyme-
lijck ouervallen mach die menschen die daer niet en
wakē noch voorzichtig zijn noch ist van node te an-
mercke dat dat oude serpēt die eerste verrader ons
vredes seer heymelijck met veel manieren niet of en
laet lage te leggen ende te bedriegen onse vleesch dat
hy

Vanden Christelijcken Ridder.

3.

Hy eens gecorrompeert en bedrogen heeft door onse eerste ouders. Dit vleesch onse moeder Eva/ door welke die alder schalckste en listichste serpent onse herten daghelijck treckt tot die dootlijcke wellusten. Sekerlick ten is niet cleyn te achtē dat wy niet aldus veel vianden beuochten wordē/ want wy moeten oock dit vlees by ons houden/ ghelijck een viant die altijt by ons is. En ghelijck dat vlees ons alder naest by is so en is ons geen dinck schadelijcker/ en periculoser dan dat vleesch. Dit is ooc ons aertsche Adam die altijt met ons inwonet gelijk een viant mer na sijn vlijticheyt/ en begeerte mer dā eē viant die wy niet buyten mogen sluyten. Desen moetē wy niet alder neersticheyt wachten op dat hy den duyuelen niet op en doet die duere ons herten. En want wy altesamen aldus seer benaut worden niet aldusdanigen vreeselijcken en swarē strijt en wy oock te doen moeten hebben niet also veel gewapende wakende en ontroubwe vianden/ die in onse verderffnisse geswozen hebben/ so en nemen wy gecke en onsinighe menschen nochtans gheen wapenen wy en houden ooc geen wake/ noch en hebben gheen quade vermoedinge/ maer leuen sachtelijck en sorgen niet/ wy leuen na onse gemuechte in alder wellust/ ledich en vrolich wesende oft alle dinc in goede vrede waer. Niet anders dan of onse leue waer goet chier te maken/ en niet goet geselschap vrolijck te wesen/ en gennen strijt. En als wy waken en beroyt souden wesen om te strijde so liggen wy in onse sachte slacpamer. Voor die herde wapenen gebuycken wy onse wellusticheyt/ en voor die strijtbaerlijcke wercken gheuen wy ons tot ledicheyt ende onsuuerheyt anders

A ij.

niet

Van Christelijcken

niet dan of dese swaerste/ende veruarelijckste strijdt
 een vrede waer **S**ekerlijck die metten sonde vrede
 heeft gemaect/die heeft gecorrumpeert en te schan-
 de gemaect die vrede die hy met God gemaect heeft
 inden doopsel. Ende ghy dwase/en onsinighe men-
 schen/roept vrede vrede als ghy Godt hebt tot ee-
 nen viant die alle die vrede is ende een maker des
 vrees. Hier tegen roept Godt door den **P**rophheet
 seggende. Daer en is geen vrede den sondigen men-
 schen. Noch daer en is geen ander manier/ of condi-
 tie des vrees met God so lange als wy in dit broo-
 sche lichaem leuen/dan dat wy met grooter haet/en
 met alle onse machte teghen die sonde strijden. Maer
 ist salie dat wy metten sonden ouer een comen so sul-
 len wy hebben tot een dubbel vyant den ghenen die
 alleen ons als een vyant mach saltich maken/oft als
 een vyandt verdoemen. Hoe ist moghelijck dat wy
 wel sullen staen met Godt en metten ghenen daer
 God niet ghemeyns mede en heeft/ noch niet mede
 ouer een en coemt. Wat comt ouer een dat licht met
 die duysternisse. Waerom en houden wy alder on-
 dankbaerste dat gheloof niet dat wy hem gheloof
 hebben/en wy breken schandelijck de vrede die daer
 gemaect is/in dat alderheyligste doopsel of en weet
 ghy niet **O** Christen ridder doe ghy dat leuendighe
 doopsel ontfingt/dat ghy uwen naem hebt gegeuen
 uwen Capiteyn Christo/die ghy tweemael dat leue
 schuldich zijt/eens om dat hy u dat leuen ghegeuen
 heeft/en eens om dat hy u verlost heeft den welcken
 ghy meer schuldich zijt dan u leuen. Ende beweget u
 niet dat ghy Christum geswozen en ghehult hebt/en
 dat ghy begaest zijt met zijn gauen en Sacramenten
 Ende

En waert sake dat ghy dat niet en houdtet soo hebt
 ghy v seluen ouergegeuen zijn alder weetste vpan-
 den Waerom is anders in v voorhoofd gedruet dat
 teken des cruces/dan om dat ghy also lange als ghy
 leeft onder zijn teken strijdē soudt? En waerom zijt
 ghy gesalft metten heyligen Crisdom/ dan om dat
 ghy eenen ewigen strijt hebben sout metten sonder
 Och watten schande en versmaetheyt des mensche-
 lycken geslachts ist dat een mensche achterlaet zijn
 beloften en of gaet God zijnen leptsman Waerom
 hebt ghy: Christum in spot/hem niet vresende want
 hy Godt is/ noch liefhebbende want hy om uwen
 wil mensche geworden is. Ghy sout v selfs verma-
 nen/wiens naem dat ghy boert/en wat ghy hē ghe-
 looft hebt. Waerō ontrouwwe mensche gaet ghy van
 Godt die v verlost heeft met zijn dierbaer bloet/en
 gaet tot zijn viant? Waerom zijt ghy ouergetreden/
 en zijt tweeoudich beswaert in de scharen en in dat
 gheselschap der vianden Op wat maten neemt ghy
 vreemde wapenen teghen uwen Coning die voor v
 gestorue is? Want Christus seyt: Die niet met hem
 en staet/die staet tegens hem/en die niet met hem en
 vergadert/die verstroeyt. Ghy die de werelt dient/
 en zijt niet alleen beswaert met een stinckende vinnē
 mer oock met die alder onsalichste soudie. En ghy
 die de werelt dient/wildy hoorē v soudie? hoorē wat
 die vaen-drager des Christelijcken strijds Paulus
 antwoort. Die soudie der sonden is die doot Wie is
 so rasende die in een strijdt gaet en wel weet dat hy
 doot geslagen sal worden/ ende ghy gaet inden strijt
 daer ghy seker zijt dat ghy voor v loon sult hebben
 die doot te leuē indē strijt/met wat groter armoede/

W iij.

honger/

Vanden Christelijcken.

honger/dorst/coude/hetten/waken/en ander men-
nichfoudighe periculen/ om dat loon van een cleyn
gest of op dat sy mogen gepresen worden van haer
capiteyn/of om dat sy geen verwijt en willen horen
van haer blootheyt/ oft op dat sy den roof moghen
crigen/ oft om dat haren naem in een Liedeken ge-
sungen soude worden Maer wy en wordē niet ont-
stekē door groot loon dat ons belooft is/ noch door
schaemte/ nochtans hebbē wy altijt eenen die onsen
strijt aensiet/en die ons ooc louen sal Wilby nu we-
ten wat loon dat v Christus v Capiteyn geue sal al
sulckē loon als Paulus seyt Dat geē ooge gesiē en
heeft noch gheen oore gehoozt en heeft/ noch inder
menschen herten niet opgeclommen zijn Maer dese
lonen geeft Christus den genen die noch bechtende
zijn als tot een solaes en verlichtinge haer arbejts
maer hier namaels geeft hy de salige onsterflicheyt
In de werelt te stryde is dat alstermeeste loon ydel
glorie en datmen den roof deylet Mer onse strydt
wert niet dat alder ouerste en scharpste perijckel ge-
nochten daermen niet en vecht om eenich tijtlijc lof/
maer om die alder costelijcste siel En gelic dat ouer-
ste loon ghelooft ende voor gheset wert den ghenen
die volstandich stryden ende verwinnen/ also sal die
ewighe helsche pijn wesen den ghenen die dese strijt
achter laet Den hemel wort belooft den ghenen die
brumelijck vechten en die leuendige cracht onser sie-
len en wort niet ontstecken/ ouermits den grooten
hope des saligen loons bysonderlinge van alfulckē
loonguer die niet bedrieghen en mach Alle dinck
geschiedt voor die oogen Gods die alle dinck onder-
hout en wy de hebbē die ghehele schare des hemels
die

die onse strijdt aensien/en wy en crigē grē schaemte
 Hy sal prisen onse crachte wiens prisen: en louendie
 opperste salicheit is. 'Tis een onwetent mensche die
 niet geen loon verweert en wort: nochtans plegē die
 alderdomste en onwetenste menschen wel verweert
 te worden/ouernits vrese des doots/ of door eenich
 verlies haers goets of eenich ander quaet. Siet in
 dese werelt: als een zinnen viant verwint/hoe hy zyn
 wreetheit thoont in zyn lichaem ende in zyn goet/
 ende dat alder schadelijcste dat hy doe mach/ dat is/
 dat hy dat lichaem van die siele neemt. Maer dese
 vianden tonen niet alleen haer wreetheit in dat lic-
 haem maer sy arbeiden om dat lichaem en oock die
 onsterfliche siel te brengen tot die ewige verdome-
 nisse. Van natuers wegen moet dat lichaem doch ster-
 uen alslaet dat niemant doot/maer de siel te steruen
 dat is de alder wterste en wreestste doot. Siet/hoe
 naerstelijck dat wy arbeiden om die wondē des lic-
 haens gesont te maken/en wy vergetē die wondē der
 sielen. Want wy niet vleescheliche oogē die doot des
 lichaems aensien/daerom verschrieken en veruaren
 wy ons seer/als van een dinck dat seer wreet is. En
 want niemant en siet die siel steruen/daerom en ge-
 louē si dat niet/en en achtens ooc niet. Nochtans in
 die doot des siels so veel meer veruaelijcker/gelijck
 als daer is onderscheit tusschen dat lichaem en die
 siel en tusschen die siel en Godt. Wildy nu vernemē
 die crancheit of den doot des siels/so aenmeret Ge-
 lijck wanneer die mage niet en can verterē die spijs
 oft ist dat si die spijs vā haer werpt/so verstaet ghy
 daer wt de crancheit des lichaems. En gelijkerwijs
 dat broot is eē spijs des lichaems also is dat woort
 A v. Gods

Vanden Christelijcken

Godts een spijs des Siels Ende ist by alsoo dat v dat woort Gods bitter is/of dat ghy daer een walginge in hebt/of dat ghy dat van v werpt/noch en laet in v dat niet come ter herten/so moechdy opentlick mercken die cranchheyt ws siels. Als v beenen v beginnen te begeuen/en ghy niet en moecht gaen/so gevoelt ghy die cranchheyt ws lichaems/en ghy en wilt niet verstaen die cranchheyt des siels/ als ghy traech zijt en cranch tot alle die wercken des barmherticheyts te volbrengen/of dat ghy daer een walginge in hebt dat ghi een spijlich woort sout verdragen of dat ghy wat gelts oft tijtlic goet soudet verliesen. En na datmen meret dat die oogen niet meer en sien noch die oore niet meer en hoozen/en dat lichaem geheel cout is/en niet en gevoelt/wie twijfelt daer aen/of die siel is van dat lichaem ghescheyden. Nu/als uwe oogen des herten also verblint zijn dat ghy dat ouerste licht/ dat die waerheyt is/niet en moget sien/en als ghy Gods stemme niet v ooren des herten niet en verneemt/noch geen verstant of kennisse van Godt en hebt/ten is niet te gelouen dat die siel noch leeft. Ghy siet dat v een kersten mensche onrecht gedaen wort/en ghi en wort daer niet mede beweget/in die dat ghy daer geen schade by en hebt Waerom en verneemt noch en verstaet dit die siel niet wat sy sekerlijck doot is Waerom is si doot? want dat leuen des siels/dat God is/en is daer niet Wat waer Godt is/daer is liefde/ ende barmherticheyt/want God is die liefde: Zijt ghy een leuendich lidt Christi/waerom lijdt dat deel des lichaems/en ghy en hebt daer geen beweghen noch medelijden mede/Wildy noch een seker teeken hebben? Ghy hebt v
euen

enē mensch bedrogen of ghy hebt ouerspel ghedaen
weet sekerlic dat v siel leē dootlicke wonde heeft ont-
fangē/ nochtās en bedroeft ghy v niet daer in/maer
verblijt ghi v vā de winst dat ghy v euē mensche be-
drogē hebt/oft verhoget ghy v dat ghi schandelic enē
lelic gedaen hebt/ so moecht ghy vastelic wetē dat v
siel doot is Dat lichaē en leeft niet alst niet en mach
geuoelē die pꝛickelē vā een naelde/ en hoe sal die siel
leuen die so grotē wonde niet en geuoelt. Hoozt ghy
dat vernāt onnutte/ onrehtuerdige/houerdige/ver-
maledijde oft oncrupssche reden spzeect/oft datter eē
niet rasende of spitige woorden tegē zjn enen men-
sche vermoet/en wilt niet dencken dat indē mensche
die siel leeft / maer daer leyt in dat graf des hertē eē
stinkende krenghē / waer van alfulcke stancken co-
men en onsteken haren enen mensche/Christus se-
de totten Phariseen dat sy waren bemaelde grauē.
Waerom dat:daerō/ want sy by haer droegen haer
dooode sielen. Daerof die Conincliche Propheet seit
Haer kele is een open graf/sy wꝛochten bedriechlic-
ke met haer tongen/de lichamen der rechtuerdiger
mensche die zjn een Tempel des h. Gheests/en die
lichame der sondiger mensche zjn grauen der stinc-
kender krenghen. Noch geē lichaem en is so doot alst
verlaten is van die siel/also doot is de siel als sy van
Godt verlaeten is. Noch een krenghē en mach also
stinken voor die menschen / als die doode siel stinct
voor God en voor al de hemelsche scharen. Daerom
als daer comen doode woorden wter herten/ dat is
een seker teken dat die siel doot is. Want(als Chri-
stus septe) Wt oueruloedicheyt des herten spzeect die
mont Sonder twijfel die menschen soudē spzeken
leuendige woordē gods/waert sake datter by ware

Vanden Christelijcken

die Godt des leuens. En oock hebdt int Euangelie dat die discipulen tot Christo seide Heere waer sullē wy ghaen / want ghy hebt die woorden des leuens. Waerom heeft God de woorden des leuens / daerō / want van hem vloeyt zijn siel die de godlicheyt niet gelaten en hadde welke / siel ons weder gheset heeft tot eē onsterffelic leuen. Somtijt maect eē mederijn Meester gesont een cranc lichaē / en goede menschen die hebben dickwils een doot lichaē weder gebrocht tot dat leuen / en God die en verwert geen dode siel / dan wt zijn sonderlinge goedertierē cracht maer als die dode siel van dat lichaē gescheyden is so en verwert hyse nimmermeer. Dat geuoelen des lichamelijcken doots is seer royt / maer des siels / eeuwelijc / al is sy meer dan doot / nochtans tot dat geuoelen des doots is si seer onsterfflic. En want ons nu te strijde staet / niet dese nieuwe en vremde periculē wat domheyt / wat byzpheyt / wat versupmelheyt oft traechheit belet ons / dat wy alfulcke quaet niet en vreesen. Ist sake dat v die grootheyt der periculen of die groote scharen / macht en const der viandē / v hert niet mogen vermozwen / so neemt ter herten wat swarer tegenpartie dat ghy hebt / en ooc wederō / dat ghi hebt eē hulpe die altyt by v is. Dacr isser ontallicke veel tegen v / maer die vooz v staet mach alleen meer dā sy altesamen / want is God niet ons / wie mach tegē ons. Ist sake dat hy v helpt / niemant en sal v mogē schaeden. Hebt nu een vasten moet dat ghy victorie sulc hebben / wilt dencken dat ghy niet en strijt niet een ouerwonnen viant / maer metten genen die hier voormaelis nedergheworpen en verwonnen is / wy hebben van hē getriumpheert / dooz onse ouerhoofst Christus /

Christus/door welc hy ooc sonder twijfel sal verwin-
nen worden in ons. Schijc v alleen dat ghy zijt een
lidt van dat lichaem Christi/ ende ghy sult alle dinc
mogen verwinnen int hooft. Van v seluen sydy seer
cranc/maer in hem vermoechdy alle dinc. Dat en is
de ons strijts en staet in geen twijfel/want die victo-
rie en hangt niet aen dat auontuer/ maer die staet al-
leen in die handē Gods vast/en door hē in onse han-
den. Niemand en verwint hier niet/dan die hier niet
verwinnen en wil/ de ghoevertierenheyt Gods en
heeft niemant verlaten. In dien dat ghy v wacht
dat ghy niet teghen zijn goe dertierenheyt en zijt / so
hebdy verwonnen. Door v sal hy vechten/en hy sal
zijn mildicheyt v setten voor verdienste. Maar het
is van node dat ghy hē in al die victorie toe schrijft/
die ten aldereersten/en ooc alleen by weseude vā al-
len sonden/ en heeft te niet gebracht die tyzammicheit
des souts/maer die victorie en sal hy v niet geue son-
der v cloecheyt en naersticheyt/want hy heeft geseit
Betrouwt/want ic heb de werelt verwonnen. En hy
wil hebben dat ghy sterc en groot vā moet zijt / niet
by en ledich. Ten leste sullen wy sonder twijfel ver-
winnen/in dien dat wy strijden na zijn exempel. En
wy moeten onsen wech stellen tusschen twee clippē/
op dat wy gebruyckē en geholpen worden door die
godlijke gratie/dat is/ dat wy dan niet en leuē by
en onachtsaem / dat wy ooc niet verlagen noch on-
ghemoet weseude / door swaerheyt des strijts wech
en werpet den moet metten wapenen.

Van die Wapenen des Christe-
lijcken Ridders.

Juden

Van de wapenen

In den eersten ist van noode om te comē tot die le-
 ringe deses strijts / dat ghy sult weten / en in v her-
 te ouerleggen / met wat maniere van wapenen / ende
 met wat vianden dat ghy stryden moet / ende ghy
 moet die wapenen altijt bereypt hebbē / op dat die al-
 der schalste viant v niet en oueruult onuersien ende
 ongewapent. Wy moeten stryde so lange als wy in
 dit leuen zijn / en die wapenen niet eens afleggen / en
 wy moeten altijt voor onse tenten bereypt staen / ende
 wake houdē / want onse viant en laet nemmermeer
 af. Sotijts schijntet dat hy ledich is / oft dat hy heit
 beueynst te vlyen / maer dan so arbeit hy aldermeeft
 om ons lagen te leggē en ghy en moet nemmermeer
 naerstiger wake houdē dan als hy toont een schijn-
 sel des vzedes / en hy en is nemmermeer min te vzees-
 sen dan als hy ons opentlic beuecht. Daerō sal onse
 principaelste sozge zijn / dat onse hert nemmermeer
 ongewapent en sal wesen. Wy wapenen onse lichaē
 voor eē moordenaer / hoe veel te meer sullē wi wape-
 nē onse herte / op dattet in vryheyt mach leuē: die vi-
 andē zijn gewapent op dat si ons mogen vderuē en
 het vdziet ons dat wy wapenē nemē / op dat wi niet
 en vgaen. Sy waken op dat si ons dooden mogē / en
 wy en wakē niet op dat wy gesont mogē bliuē van
 dē Christelijchē wapentuych salmē noch na breeder
 verclarē. Nu voort / op dat ghyt gelijckelic en al sult
 mogē wetē / so zijnd sonderlinge twe wapenē / die be-
 reypt moetē wesen / dē genē / die stryde willen met alle
 die schare der sondē / daer die 7. dootlicke sondē capi-
 teln af zijn: te wetē / als tgebet en wetenheit. Daerō
 S. Paulus wil dat wy altijt gewapent sullē zijn die
 daer gebiet dat wy sond ophoudē viddē fullen. En
 supuer

signier gebet voert onse begeerte indē hemel/welc eē
rasteel is daer de viandē niet en mogen by comē. En
die wetenheyt bescherm̃t ons verstant niet salige in
geuinge/en opinien/also dattet een sonder dat ander
niet wesen en mach/sp doen malcander hulpe/want
dat gebet dat verbidt/maer die wetenheyt gheeft te
kennen wat dat wy bidden sullen. Ende op dat ghy
moecht vierichlijck bidden niet twijfelende) als S.
Jacob seyt) so geuen en verleenē dat geloofst en die
hope/dat wy in dē naem Jesu begeere sullen dat oē
salich is en dat bewijst de wetenschap. Die kinderē
Zebedei hebben gehoord van Christo. Ghy en weet
niet wat ghy begeert. Het gebet ist meeste want het
spreekt met Godt/nochtans en is wetenschap niet
min van node. Wildy gaen wt Egyptē/dat is/wt eē
sondich leuen / tot dat lant van beloften/dat is/tot
een geestelic leuen so moet ghy hebbē dese twee lerts-
mannen/als Moyses en Aaron. Aaron Priester we-
sende/betekent ons dat gebet Moyses betekent ons
die kennisse des wets/ dat is wetenheyt. En gelijck
als die wetēheyt gans en geheel moet zijn also moet
dat gebet vierich zijn. Moyses heeft geuochten tegē
zijn viandē niet die wapenen des gebets/ia niet op-
gheheuen handen na den hemel/ die welcke als hyse
neder liet so wort Israel verwonnen. Ende als ghy
bidt/so aenmerct ghy hoe veel psalmē dat ghy ouer-
gerabbelt of gelesen hebt ende ghy meynt duercht te
wesen dat veel spreken in dat biddē. Welcke gebet
aldermeeste is/inden genen die in die lettere rusten/
ennoch niet gecomen en zijn tot die volmaectheyt en
rijpheyt des geestes. Hoort wat ons Christus seyt/
door zynen Apostel Matheus. Als ghy bidt/en wile
niet

Van die wapenen

niet veel spreken/als de heydenē doen/want sy meys
 nen dat sy in haer veel spreken verhoort sullē wordē
 en wilt haer niet gelijk worden / want v hemelsche
 vader weet wat v van node is eer dat ghy hē bidbet
 En Paulus versmaet thien dypsent woorde gespro
 ken metten monde/ voor vijf die naden geest en we
 tenschap gesproken worden. Moyses en sprac niet/
 nochtans sprack God. Wat roept ghy tot my. Niet
 dattet roeren der lippen/ maer een vierich begeeren
 des herten/coet tot die oore Gods als een groot ge
 luyt. Daerom sult ghy voor een gewoonte hebben/
 als v die viant beuecht/ oft als v die verlaten sonde
 weder vertrecken/dat ghy dan terstont met vast be
 trouwen/ v hert sult opbuieren oft stieren totten he
 mel/daer v hulpe af comen sal. En oec ist van node
 dat wy de handen op sullen houden / naeden hemel
 (dat is te verstaē) alderbzijsste becommert te wesen
 niet de wercken der barmherticheyt/ op dat wy on
 se daghelijcx wercken niet en stellen tot wereltschen
 dingen/maer tot Christus. En op dat ghi de hulpe
 des werenhepts niet en versmaet so aenmercht/hoe
 die kinderen van Israē hēseluen niet en betrouden
 teghen haer vianden te stryden / eer sy dat Hemels
 broot/en dat water des herden steens gesmaect had
 den. In dese spijse was oec Dauid ghesterct als hy
 versmaden alle zyn vianden seggende. Ghy hebt be
 rept een tafel in mijn tegenwoordicheyt/tegen allen
 den genen die ons moeplijc zyn. Geloof my/daer en
 is geen so grootē verdrukkinge of aenuechtunge der
 vianden (dat is) daer en is so sware temptatie niet/
 of die naerstelicke vlijticheyt der heyliger schriftue
 ren staet dat lichtelijc weder/noch daer en is so droe
 uigen

uigen tegenspoet niet/ of sy wort daermee verlicht
 Wat machinē beter gelijckenisse van de wetenheyt
 hebben wter hepliger schrijftueren/ dan dat hemels
 broot/ want dat en quam niet vander aerden/ maer
 vanden hemel Ghy siet dat onderscheyt der godlie-
 ker en der menschenlicher schrijft/ want alle heylighe
 schrijftuere is van God ingegeuen en van Godt die
 scheyper gecome daer sy cleyen en royt is/ daer is een
 moedicheyt des sermoens ende redens/ besluytende
 grote wonderlike geestelijcheyt onder slechte woo-
 den Daer en is geen leeringe der menschen die niet
 besmet is met eenige dwalinge alleen die leeringhe
 Christi is al heel schoon en reyn Daer sy wat swaer
 en scherp is/ daer wt spreekt sy die verholen geestes-
 licheyt die daer metter letter bedeckt is ende aldus
 smaecte hem dat hemels broot van buyten/ die daer
 seyden Het is een hart sermoen of reden: wie mach
 hem hooren/ neemt wt den geestelijcken sin van al-
 sulcke schrijftuere so en isser niet soeter noch vrucht-
 baerder Ghy wt manna/ na der Hebreusche tale/
 wat is dat? de welck seer supuerlijck ouer een coeme
 met de godliche schrijftuere die niet te vgeefs in haer
 en heeft dat alderminste letterke of ten is weerdich
 te ondersoeken en te louen/ en dat woort daer af te
 seggē wat is dat. Die heylige geest geeft ons te ken-
 nen door de heylige schrijft die wetenheyt des godlie-
 ken wets/ by ghelijckenisse der wateren Want ghy
 leest vande wateren der refection of laeffenisse/ op
 welke hem Dauid glozieert/ dat hy opghenoet is.
 Ghy leest vande wateren/ welke die wijsheyt ver-
 stropt in die hoofde alderstraten Ghy leest van die
 geestelijke vloet/ by welke ingegaen is Ezechiel en

Van die wapenen

hy en mocht daer niet door waden Ghy leest van de putten die Abraham gegravē hadde/ welke vande Whilesteen met aerde gestopt wert/ en Isaac heeftse weder opgemaect Ghy leest vande twaelf fonteynē tot welke als die kinderen van Israel om gegacn hadden veertich woningen/ vermoeyt wesende/ hebben daer weder vercoelt en gerust. Ghy leest ooc int Euangelie/ van den putte daer Jesus op gheseten heeft moede wesende ouermits dē langē wech Ghy leest van die wateren Siloe/ tot welchen Jesus die blinde gesonden heeft op dat hy weder ontfanghen mocht zijn gesichte. Ghy leest van dat water datter in dat becke was/ om te voerē der Apostelen te wasschen. Het waer te lange te vertellen soude men alle dat beschrijven/ daer die putten fonteynen en bloedē ons anders niet en beteeckenē dan de naerstige ondersoeckinge des geestelijcken schryftuers Wat betekent ons anders dat water/ noch verborghē wesende in de aderen der aerden/ dan de geesteliche sinne met de letter bedect/ en alst wter aerde begint te comen/ anders dā een geesteliche sinne of verstant dat hem seluē openbaert en verstandelijc maect Welcke geesteliche sinne/ als sy mi voort wort gestelt lanck/ en breec/ is een stichtinge en leringe allen menschen de dat hoozen Wie twijfelt mi ofinen mach die heplige schryftueren wel een vloet heten te wesen. Daerom ist sake dat ghi v seluen al heel geeft tot die studeringhe en leeringe der hepliger schryftueren/ en dat ghy ouerdencket in de wet gods dach en nacht so en sult ghy niet vresen de vrese des nachts noch des daghes maer ghy sult wesen beschermt tegen alle aenuuechtinge der vianden Nu voort nae dat die kinderē van
Israel

Israël gegaen waren wt Egypten so hebben sy som-
nige tijt gelceft by vergaderde spijs/maer die spijs
was tijtlyck en onduerich en sy en mocht niet ghe-
noech wesen tot alfulckē repse Daerom na dat v al-
fulcke spijs verdyet/so moet ghy v haesten/ soo seer
als ghy moecht/om te comen tot dat hemels broot/
des hemelschen wijsheys/ dat v altemet voeden en
tercken sal totter tijt toe dat ghy sult mogen comē/
als verwinmer tot die victorie en triumphhe des ee-
uigen loons/dat nemmermeer eynde nemen en sal.
En hier moet ghy ooc naerstelijcken denckē en ouer-
eggen datmen die heylige schriftuerē niet handelen
en moet dan niet repne handen (dat is) niet die alder-
ueeste repnichheit des herten op dat dooz v schult/v
medecijn dzauch niet en wort verwandelt in seijn
en dattet hemelsche broot in v niet vernuyt eer dat
hy dat werpt int binnenste inwer begeerten En op
at v ooc niet en geschiede dat Vsa geschiede die niet
eureest en heeft zijn onrepne handē te slaen aen die
ercke die daer vallen woude/en zijnen oneerlijcken
ienst is hem gelonet/met die haestige doot. Daerō
t eerst van uode dat ghy wel en waerdelijcken ghe-
oelet van die heylige schrifture/ want het zijn wa-
achtige oraculen en woorden die daer gecomē zijn
at dat binnenste des godelicken herten. En ist sake
at ghy die ootmoedelijcken en eerwaerdelijcken ter-
erten neemt so sultstu worden beroert/ ontsteliē en
etransfigureert met die godlike gauen/en sult sien
e wellusten des saligen bypdegoms. Ghy sult sien
en schat en rijkdomen des alderrijckste Salomo-
is:en ooc die verholē schat des ewigen wijsheys
maer ghy moet v wachten dat ghy niet oneerlijc en

B. ij.

valt in

Van die wapenen

valt in die binnenste camer die doze is cleyn en oot-
 moedich siet wel voor v dat ghy thoost niet en stoot
 dat ghy weder omsprenget. En en vermoedet geen
 dinc so warachtich te wesen van dat geen dat ghy
 siet met uwen ooghen/ of dat ghy antast met uwen
 handen: dan datter geschreue staet dat die hemel en
 aerde eer soude vergaen/ eer dat een letter of punctke
 soude vergaen van Gods wordē of sy fallen alle ge-
 schien. Die menschen mogen liegen en dwalen maer
 die waerhept Gods en bedrieget niet noch en wort
 bedrogen. En wilt verhiesen wt die Leeraers der
 hepliger schriftueren die gene die daer aldermeest af
 gaen die letter. Als zijn inde eersten na S. Paulwels
 Origenes/ Ambrosius Augustinus/ en Hieronimus
 want ic sie eenige nieuwe doctoren inder Godhept/
 die alte vele en gaern bliuen staen in die letter/ en dat
 si meer arbeiden in sommige vangende argumente
 en vercloechinge/ dan int exponere des geestelijcken
 verstants alleleens of sinte Paulwels niet warach-
 tich heeft geseyt onse wt geestelijcken te wesen. Ich
 heb sommige gehoord die haer seluen also behaechde
 in haren menschenlike glosen en commenten/ dat sy
 hebben versmaet die expositien of beduydingen der
 ouder leeraren als dromē. Alsulcken betrouwē gaff
 haer Schotus/ doctoz subtilis. Al en hadden si niet
 gelesen die heplige schriftueren nachtans meynde si
 haer seluen te wesen volcomen doctoren inder godt-
 hept. Die welcke al seggē si alder lichtste dingē maer
 oft sy waerdich en aengenaem zijn den hepligē geest
 dat laet ich een ander oordelē. Maer ghy wilt seluet
 volmaecter voortgaende wesen in die geest/ dā meer
 bereypt om te kijuen. En in dien dat ghy meer soeckit

dat

at boetsel uwer sielen dan die subtyltheit des ver-
 ants/soo wilt mijn alderlieffste ouerlesen die oude
 doctoren/want haer leringe meer vruchtbaer is/en
 et ledich noch besmet en is en haer beduydinge is
 meer bequamer om die heylige heymelijcke gestelic-
 ypt te verstaen Dit en heb ick niet geseyt als dat ic
 e nieuwe doctoren versmade/ maer om dat ick v
 oor wil setten die ghene die v meer van noode zijn
 die tot uwen opset bequamer zijn Want die heyl-
 ige geest heuet sine sonderlinge tongen en figuren/
 e welcke v van node zijn indē eersten met een neer-
 ige ondersoeking te weten. Die godtliche wys-
 ypt is als een moeder die naerstich is om ons noch
 onse kints heyt wesende op te brengen/Want den
 enen die noch ionck zijn in Christo geeft sy melck/
 den cranchen geeft sy crupde maer wilt naerstich
 esen ende haesten om ouder te worden op dat ghy
 erde spijs moget eten. Sy vernedert haerselue tot
 ootmoedicheit om dat ghy sult mogen comē tot
 ier hoocheyt. Het is een grote dwalinge en onbe-
 nheyt/altijt ionck of cranch te wesen. Een versuen
 s souters met vieriger gedachten ouergelept nae
 en gheest sal v meer smaken en boeden/dan of ghy
 en gantsen Souter na den letter laset. Daerō ver-
 ane ic v dit naerstelijcker want ic sekerlijckē weet
 at dese dwalinge niet alleen en is die gemeyn men-
 hen maer ooc inden genen die naden naem en ooc
 it habijt als geestelijcke personē in goede cloosters
 in/wat sy niepen dattet alder meeste goet en sa-
 cheyt is veel te lesen/dat sy ooc nauwelijck na den
 tter verstaen. Waer wt ic vermoede gheen ander
 incipale sake te wesen/dat de cloosterliche geeste-
 B ij. lijck

Van die wapenen

heyt huydē te dage ouer also cout en crancher wort
en vergaet/dan dat sy inde lettter out worden/en en
arbeden niet om te comen tot een geestelijc verstat
des hepligen schrifts:noch sy en hozen Christū niet
roepen/die seyt Dat vleesche en baet niet die geest ist
de leuendich maket. Oock seyt Paulus. Die letter
dodet die geest ist die leuendich maect En wy wetē
dat die wet geestelijck is en niet vleeschelijck. Hier
voortijts wilde God inden berch:maer nu wilt hy
inden geest aengebēdē wesen Nochtans haer cranc-
heyt en is niet te versnaden die door crancheit des
verstants lesen met een simpel en een reyn gheloof
die geestelijcke Psalmē en gebeden Maer gelijc als
in die gebeden der swarter en onbehoorlijcker con-
ste somige woorden gesproken worden vandē genē
diese ooc niet en verstaen nochtans hebben si macht
Also ist met Gods woorde/al en wordē sy niet wel
verstaen/nochtans ist te gelouen/ datse profijt doen
den genen van wien datse gelesen of gehoozt wordē
met een reyn geloof en puere begeerte/ ende dat die
Engelen die daer by zijn/worden daer door genep-
get/om bystant en hulpe te doen. Want Paulus en
versmaet niemant die daer metten monde lesen/ en
metter tongen spreken/ maer hy vermaent ons tot
gratien ende gauen des heplighen geestes/ die ons
nutrer ende profijtelijcker zijn. Ende ist sake datter
pemanant naerstelijck arbeit en zijn beste doet/ om te
vercrijen die soeticheyt des hepligen schrifts/en en
can hy daer niet toecomen/ende is dat gebreck niet
van zynre herten:dat en is dan zyn schult niet maer
die schult der natueren. Want als Paulus seyt/ de
daer eet/en sal niet versmadē die daer niet en eet/en
die daer

die daer niet en eet: en sal niet veroordelen den genen
die daer eet. Dit heb ick gheschreuen op dat ghy in
de onwuchtbare letter niet en wilt bliuen/ maer
niet alder naersticheyt wilt arbeiden om te comen
tot een geestelijc verstant der heymelicker schriftue-
ren. En ghy moet dit niet veel biddens vercrigen:
dat hy u op doet dat gesloten boeck gesloten niet se-
uen seggen/ die daer heeft die sloten van Dauid/ en
wanneer hy sluyt/ en mach niemant op doe die hey-
lichijcke dingen des vaders/ die niemant en weet dan
die soon/ en den genen die de soon dat wil openbare.
En wy moeten gaen tot dat wapenhuyt der heyli-
ger schrift: daer onse leidsman Dauid in geset heeft
al dat bereytsel des strijts zijner kittere met wel-
ke wy sullen mogen strijden verre en na met de on-
besneden Philisteë. En ic vermoede dat hy wel niet
dese wapenen bedect en beschermt is: de zyn verstat
verciert niet der heyliger schrift/ en die hem seluen
also beuesticht heuet niet dat vier des godtlijcken
liefdes al waert dat die Hemel en aerde vergingen:
dat hy hem daer af niet veruarē en soude. **G** Voort
is van node af te leggen die wapenen des houaer-
gen Sauls die daer meer lastich zijn dan profijtich
ende die daer meer beswaren dan helpen: den genen
die niet Goliath willen vechten. Daer nae sult ghy
moeten vergaderen vijf steenkens vande oever oft
strange des heyligen Schriftuers: die daer zijn die
vijf worden (daer Paulus af seyt) ghebeden en ghe-
sproken inden geest/ dat is een vierich ghebet. En-
de daer toe moet ghy u rechterhand wapenen niet
een slijng. Met dese wapenen wort verwonne on-
se eenighe vpandt Sathanas die een Vader is des

B iij.

houer.

Van die wapenen

houerdijs/met welcke onse hooft Iesus Christus
berouwen heeft/doe hy hē temteerde na dat vastē
inden berch/en hy hem antwoorden met die woorden
des hepligen schrifts/waermede als met steen-
kens vergadert van des bloets ouer/heest hy door
geworpen dat voorhoofd des viants ¶ Dit zijn die
wapenen des strijts na datter gheschreuen staet/in
dat boeck der wijsheyt Syn toorn sal wapenen ne-
men/en hy sal die creatueren Wapenen tot wrake
der vpanden Hy sal voer dat pansier rechtuaerdic-
heyt aendoen/en hy sal nemen voer dien helm/ een
seker oordel/ en hy sal nemen die rechtueerdicheyt
tot eenen onuerwintgcken schilt en hy sal scharpen
den wreden toorne in een speer. En ghy leest noch in
den Propheet Esaia:daer geschreuen staet Hy heeft
gerechtigheyt aengedaē als een pansier/ en dē helm
des salicheyts is op synen hoofde hy is gecleet met
den clede des wrakes en hy is bedect als mettē man-
tel des toorns Wilby mi Paulus wapenen onder-
soecken ghy sult wapenen onses strijdes vinden/en
niet die vleeschelijc zijn maer die machtich zijn van
God/om te vernielen en te verderuen die vastichey-
den/verderuende die gedachten en alle hoocheyt/die
haer verheffen tegē die wijsheyt Gods. En ghy sult
daer vinden die wapenē Gods/daer ghy mede mo-
get wederstaen inden quaden dage en ghy sult vin-
den wapenē des rechtuaerdicheyts/aen die rechter
side/en aen die lichter side/en e ghy sult vinden een
beseherminge uwer siden de waerheyt/dat pansier
des rechtuaerdicheyts/en des schilt des gheloofs/
met dē welcke ghy moget wt doen alle die vierighe
pijlen uwer vianden/en noch sult ghy daer vinden
den

den helin des salicheyts/ en dat swaert des gheests
(dat is) dat woort gods. Alle die gene die wel bedect
en gewapent is met dese wapenen/ die mach stoute-
lijcken wtspreken die grootmoedige woorde Pauli
seggende/ Wie sal ons schepde van die liefste Christi/
die tribulatie/ of anrte/ of honger of naectheyt/ off
perijckel: of veruolghinghe/ of dat swaert. Siet hier
wat groter vianden de alle menschen vreeselijc zijn
dat hijsse voer niet achtet/ Wilt noch hoorē dat meer
is dat daer na volget. Maer in alle dese dingen ver-
winnen wy/ om hem die ons heeft lief gehad/ want
ic ben sekere: dat noch die doot/ noch dat leue/ noch
die engelen/ noch die vorsten/ noch die crachten der
engelen noch die tegenwoordighe: noch toecomende
dingen noch de sterckheyt/ noch die boosheyt: noch
de diepte noch eenich and creatuer: mach ons schen-
den vande liefste Godts/ die daer is in Christo Jesu
onsen Heere. O salige betrouwen/ die geguen heeft
alsulke wapenen in wes lights den Apostel Paulo/
een mensch so cleyn wesende dat hy hemselfen hiete
een wechwerpinge des werelts. Die heylige schrift
sal v doch geuen alsulke macht van wapenen/ indie
dat ghy daer vlytich ende uerstich in zyt/ alsoo dat
mijn vermaninge v niet vā node en sal wesen. Maer
om dat ghy dat also begeert/ ende ocht om dat ich v
niet weerhoozen en wil/ so heb ic v een swaert of die
cleyn hant boeckken ghemaect/ dat nemmermeer
water hant en sal wesen/ noch in v machyt noch in v
slaepcamer: want als ghy repst: of dat ghy sondera-
linge in v comenschappen of ander moeynissen be-
continert zyt: so soudet v beswaren die sware wape-
nen ende groote boeckē mede te nemen. Daerom en
wilt

Wande warachtige

wilt den strijt niet beginnen ongewapent/ op dat v
de bedrieger in eeniger tijt niet en verdriect ende en
laet v niet verdrieten dit swaert alcht by v te hebbē
dat v niet swaer noch lastich en sal wesen om te dra-
gen noch onnut of onproftich om te beschermē: het
is seer cleyn nochtans hebbende den schilt oft buke-
laer des geloofs so sult ghy dat wetentlijc gebruy-
ken: en ghy sult lichtelijc verdragen die aenuechtin-
ge des boeser vpanden dat ghy niet een doot wonde
en sult ontfangen. Maer het is nu tijt: dat ick v sal
geuen een manier om dit selue wel te gebruycken/ en
indien dat ghy v seluen daer naerstelijck toegeeft en
oeffent: so betrouwe ic vastelijc dat v sal geschie dat
onse Coninc Christus v sal nemen wt dit vroselijcke
leuen: en sal v leyden in die vroselijke stadt Jerusalē
daer geen strijt en is: maer een onsterflijcke vrede:
en een volmaecte ruste. Maer daer en tusschen is al
onse hope hier gelegen in stryden ende vechten.

Hoe dattet hooft des wijshepts is:

dat ghy v seluen sult kennen: ende van die
warachtighe ende valsche wijshept.

Die vrede is alsulcken hoochste goet dat die lief-
hebbers deser werelt/ al haer vlijtichept daer
toe doen/ maer dese vrede des werelts is valsche als
daer voore geseyt is. Ende alsulcken vrede hebben
die Philosophen: haer nauolgers valschelijck toege-
seft en beloofte. **M**aer die Christus alleen/ geeft
alsulcken vrede: die de werelt niet gheuen en mach.
En daer en is niet dan een maniere om tot dese vrede
te comen / ende die is / dat wy teghen ons sel-
uen en tegen onse sonden scherpeijc sullen vechten/
Want

Want met dese vanden heuet Godt dese onse vrede
 is een onsoenlijcke haet/ want hy van natueren is
 die duecht seue: en een Schepper ende een vermeer-
 der van alle duechden. Dat leuen der sondige men-
 schen wort gheheeten van die Oude Philosophen/
 een sotticheyt/maer in onse schriften wort dat ghe-
 heeten een boosheyt. En na dat ons die wijse man
 seyt: so verwinnt die wijsheyt die boosheyt/ Die Va-
 der en die Prince des booshepts is Beleal die ouer-
 ste der duysternissen ende wie hem nae volcht wan-
 delt inde nacht ende by haest tot die ewighe nacht/
 Maer de wijsheyt en die vermeerder des wijshepts
 is Iesus Christus/ die daer is een warachtich licht
 verduyende alleen die nacht der wereltlijcker sot-
 ticheyt/ ende een schijnsel zijnder vaderlijcke glozen
 die ons de welke in hem weder ghebooren zijn: ge-
 worden is/ een verlossinghe ende een rechtmaerdich
 makinge Ende als Paulus getuycht so is hy oock
 gheworden onse wijsheyt segghende: Wy predicken
 Christum die ghecrupst is/ den Joden een schande/
 die Heydenen een sotticheyt/maer den wtuercoeren
 Joden ende heydenen Christum te wesen die cracht
 ende die wijsheyt Gods. Door welke (wy hem na-
 volgende) mogen oock victorie verrijghen teghen
 onsen vyant de boosheyt. Ende in dien dat wy sma-
 ke in hem hebben so sullen wy in hem verwinnen.
 Wilt dese wijsheyt na volghen ende versnaden die
 wereltlijcke wijsheyt die in hem sluken goet dinc-
 dende is. Want als Paulus seyt: soo en isser gheen
 warachtiger sotticheyt by Gode en/ die wereltsche
 wijsheyt/ die af ghestelt moet wesen vanden ghe-
 nen die warachtich wijs willen wesen/ segghende:
 Ist sake

Van die warachtighe:

Ist sake datter penāt duncket onder v wijs te we-
se in dese werelt/die moet sot wordē/op dat hy wijs
mach wesen/want die wijshept des werelts is een
sottichept by Godt/Moch is daer gheschreuen. Ick
sal te niet maken die wijshept der wijsen menschen
en de cloethept der cloecker mensche sal ick versma-
den/waer is die wijs/waer is die geleerde/waer is
de ondersoecker deser werelt/ist also niet/God heeft
de wijshept des werelts sot gemaect. Het is sonder
twijfel dat die wijs sotte menschen/blint wesende/
en leytfluyden der blinden/sullen v hatelijcken tegē
spreken/roepende/dat ghy dwaes zijt/dat ghy ver-
sift zijt/oft dat ghy rasende zijt/ als ghy v bereydt
tot Christum te comen/Dit zijn de ghene die alleen
metten naem Christen menschen heten maer sy zijn
begeckers ende besporters der leeringē Christi Siet
toe dat v dese onwetende woorden niet en verstozen
welcke onsalige blinthept/meer is te beschreyē/ dan
na te volghen. Wat is dese verkeerde maniere der
wijshept/in logenachtige dingen/en die niet en zijn
minner loos ende cloeck wesende tot alle booshept/
maer in dat ghene dat behoort totter salichept/ en
verstaen sy niet meer dan een beeste. Die Apostel
Paulus wil dat wy wijs sullē wesen maer int goet
ende simpel in quaet/ dese hebben goet verstant om
quaet te doen: want si en connen gheen goet doen.
Want Homerus geuoelt: een mensche tot geen ding
bequaem te wesen/die by hem seluē niet en weet/oft
van een ander niet geleert en wil wesen Waer salmē
dese laten die daer booslijck leuen/en daer bouen en
laten sy niet te verstozen/te belachen en veruaert te
maken dē genē die tot warachtich verstant gecomē
zijn.

zijn. Alder sonder twijfel die begecker sal begert worden. Die daer woont inden heimel sal haer belachen en die Here sal haer bespotten. Mē leest int boec der wijsheyt. Sy sullen sien/en sullen hē versmadē/maer God sal haer belachen: Van die boose menschen bespot te worden/is anders niet dan geprezen te worden/want het is seer looflijck ende glorioos/naulgers Christi en zijnder Apostelē te wesen/maer seer veruaerlijck van Godt bespot te worden/want die wijsheyt seyt. Ic sal in v verderffenisse lachen/ ende ick sal v bespotten/als v dat geschiet dat ghy vreesde. En als sy nu te laet wacker wordē: dan sullen sy seggen. Dit zijn die ghene die wy wel eer ghelacht hebben in bespottinge/en in ghelijckenisse des verwijs: Wy ontsinnige niepden haer leuen te wesen raserie/en haer eynde sonder eere. En als S. Jacob seyt Dese beestelijcke ende diuelse wijsheyt is een viant Gods/wiens eynde die doot is. Dese volgt altyt na/als een boose dienstmaet/ hoochmoedicheyt/na hoochmoedicheyt/volcht die blindheyt des herten/na die blindheyt/volcht die verwoetheyt der quader begheerten: nae die verwoetheyt volcht die geheele schare der sonden/en vryheyt om alle sondē te volbrengen/na die vryheyt volcht die ghewoonte na de ghewoonte volcht de alder onsalichste veranderinge en domheyt/also dat sy gheen verstant des quaets en hebben nae dese domheyt comet die doot des lichaems/en daer na volghet die doot des siels. Nu machmen openlijcke sien dat die wijsheyt des werelts is een moeder van alle quaet. Maer vā die wijsheyt Christi: die de werelt voor sot hant leestmē. Alle goet is nu met dese wijsheyt ghesomen/en ontallijcke

Van die warachtighe
tallijcke eere door haer handen: en ic heb my verblift
in allen: want sy my voorziene/ ic en wist niet dattet
was een moeder van alle goet. Dese wijsheyt leydet
altijt met haer beschepdenheyt en sachtmoedicheyt
Die sachtmoedicheyt geeft ons verstant des godlye
ken geestes/ want hy verblift hem te rusten op den
sachtmoedigen en ootmoedigen die onse herten dan
begifticht met de seuen gauen des heyligen geestes/
en dan sal daer beginnen wt te spruyten dat sact al-
der duechden/maer zijn salige vruchten/waer of die
meeste zijn binnenste blijshap/ die heymelijcke blij-
shap de alleen bekent is den genen diese vercrijcht
die daer oock niet en vergaet noch wort benomen
door die blijshappen des werelts maer sy wast in
een ewige blijshap. Dese wijsheyt (mijn lieue broe-
der) na sint Jacobs vermaninge/ moet ghy begeren
en biddē van God/ met die alder vierichste begeer-
ten/ en als een schat/ wtgegrauen wt die aderen des
heylighen schrifts. Nu is te weten dattet hooft des
wijsheys is dat ghy v seluen kennen sult/ welke
woort die oude Philosophen meynen/ en hebbē ge-
louet dattet wten hemel getomē was/ en dattet had-
de die macht van alle wijsheyt. Wy en souden haer
leeringe niet achten/ ten waer sake dat die ouer een
quame met onse schriftten. In dat boeck der sangen:
genaemt Cantica canticoru dreycht die geestelycke
liefhebber zijne vruyt/ en gebiet haer/ dat sy van hē
sal gaen/ ten waer sake dat sy haer seluen kent/ seg-
gende: In dien dat ghy v selue niet en kent o schone
onder die vrouwen gaet wt en volcht die voortstap-
pen uwer cudden. Maer elcke sie wel voor hem dat
hy so homoedich niet en is/ dat hy hem laet duncken
dat

dat hy hem seluen wel ende ghenoech kent/want iek
en weet niet of daer penant volcomelijck kent zijn
ichjaem/hoe sal hy dan kennen de ghesteltenisse des
herten. Paulus al was hy waerdich te leeren/ en te
hien die heymelijcheit des derden hemels nochtang
en was hy so stout niet dat hy hem seluen doost ooz-
delen. En hy soude hem seluen wel geoordeelt hebben
had hy hem seluen wel gekent. En heuet hem alsulc
ien man die alle ding veroordeelt en van niemant te
veroordeelen is/hem seluen niet gekent/wat betrou-
wen wy dan ons seluen wy vleeschelijcke menschen
Sekerlijc het is een onnut Ridder/ en Capiteyn die
niet genoech en weet die macht zijns volcs/ende die
rachten zijnder vianden. Den mensche en is niet
alleen een strijt mettē mensche/dan hy is hem seluen
ooc een strijt/want wt onse eygen leden spruyt onse
viant. En daer is een cleyne onderscheit tusschen dē
vrient/en den viant/want het is goet perijckel/ in
dien dat wy niet naerstich en zijn/ dat wy dan sou-
den mogen beschermē onsen viant voor onse vrient/
of quetsen onsen vrient voor onse vyant. En want
ghy nu niet v seluen eenen strijt aengenomen hebt/
en die eerste hope der victorien is dat ghy v seluē al-
dermeest bekent/daerom salmen v geuen een gelijc-
kenisse/ hoe dat ghy v seluen van binnen ende vau-
tuyten sult opentlijc kennen.

20 Dan die binnenste ende buytenste Mensche.

VAnt die mensche een wonderlijck dier is/ te
samen gheset van twee of drie deelen/ die
malcander heel onghelijck ende verscheden zijn/
als

Vanden binnensten

als van die siele die daer godlijck is en van dat lichaem dat daer een stomme beelt is En na onsen lichaem en zijn wy niet beter dan die onedelicke beesten. Maer ander sielen zijn wy alsoo begripelijck des godlijcheit/ dat wy moghen te bouen gaen dat verstant der engelen/ en wordē een met God/ waert sake dat ghy v lichaem niet en hadt so waerdy godtlijck/ en en hadt ghy de siel niet/ so waerdy een onredelijck beest Die alder ouerste schepper hadt dese ij. verschepden natueren vergadert met een salighe eendracht maer dat serpent: een viant des vrede/ heeftse wederom al verschepden met onsalige tweedracht datse niet van een mogen schepden dan met groote pijn/ noch si en mogen niet te samen leuen sonder stadige ende ewige strijt Ende si hebbē onder malcander eenen oploop sonder onderschepdt/ anders niet/ dan of si verschepdē warē die nochtas een zijn. En want dat lichaem sienlijc is/ so heeftet genoethe in sienlijcke dingen/ en want dat sterflijck is volchet tijtlijcke verganchelijcke dinghen/ ende want het swaer is begeertet neder te sinckē. Maer die siel die daer noch ghedachtich is des hemels/ die altijt arbeidet met alder macht om opwaert te stijgen en strijt met die aertliche swaricheit/ ende versmaet die dinghen diemen siet/ want sy weet dat sy verganchelijck zijn/ en si soeket dat warachtich en ewich is. Die siele wantse onsterflijck is/ heeft lief dat onsterflijck is en want sy hemels is/ heeft lieff hemelsche dingen. En gelijk wort by gelijcke dinghen verstaen/ ten waer sake dat die siel verduystert en verdoncken waer in die onreynicheit des lichaems door welc dat sy afdwaelt van jaer geboortlijcke

ende blytensste menschen.

17

hijcke edelheyt/door besmettinge des lichaems. Die
onde heeft verdozen dat van Godt wel ghemaect
was/brengende dat sijn des tweedzachts/ onder
den genen/die eendzachtich waren Want te vooren
hadde die siel heerschappie ouer dat lichaem sonder
eenich verdriet/en dat lichaem was willichlijck on-
derdanich Maer nu is alle dinc verkeert/want die
begeerten des lichaems strijden om die reden te bo-
uen te gaen/en die wort ooc somtijts gedwongen de
lichaem onderdanich te zijn. Waerom datne wel mach
verstaen/dat des menschen herte is ghelijck een co-
nincricke/want daer in zijn alderley manieren/en
geslachte van volck/en om haer tweedzacht so moe-
ten sy hebben ouersten de haer regeere/en die ouerste
staen onder den coninc/en die coninc en staet onder
niemant dan onder de wet die alle eerlicheyt inhou-
dende is:Also ist oock in een mensche. Die redelijc-
heyt gebuyt die stede des conincs/ die ouerste dat
zijn sommige lichamelijcke begeertē/ die niet beeste-
lijck en zijn/ als die natuerlijcke goetheydt diemē
heeft totten ouders/ liefste die daer is tusschen broe-
ders/ goetwillicheyt onder die vrienden/ barmher-
ticheyt metten genen de bedruet worden/ bresse des
quaden facins/begeerlicheyt des eerlijcken naems
en diergelycke begeerten En die begeerlijcheden die
verre van die reden verscheyden zijn/en den beesten
gelijck zijn/zijn dese/als begeerte tot onsupuerheyt/
oueruloedicheyt/haet/toornicheyt/ traechteyt en de-
sergelycke dese zijn gelijc den gemeyne volcke diemē
dwingen moet tot onderdanicheyt haers Conincs.
Dit heeft de godtlike Plato verstaen/ schryuende:
Dat die kinderen der goden hebben ghemaect twee
C. geslachte

Wande menichuoudicheyt
geslachten des siels/nae haer ghelijckenisse/ een dat
godlijck en onsterflijc is dat ander dat sterflijc is en
met menichuoudighen moeynisse belast is/als daer
is die wellust de welcke is een voetsel alder quader
dingen een verdziet een verstroijnghe en hinder van
alle goet/en die vrese en die stouticheyt/dit zijn boos-
se raetsluyden/en daer volcht na die onuersoenlijcke
toornicheyt/en een ydel hope met een onredelijc ge-
uoelen/en met een bose liefde:dit zijn byna die woort-
den Platonis/ en hy heeft oec wel gheweten dat in
aldusdanige begeertē en sonden te bedwingen geles-
gen is die salicheyt des leuens Wāt hy schryft daer-
mede:die dese verwinnen/sullen rechtueerdelijc leuē
en die van haer verwonnen wort sal onrechtueerde-
lijc leuen En die godlijcke siel (dat is) die reden die
sittet int hooft/als een coninck die int hoochste van
een stede wel beschermt is/ met dun en subtyl ghe-
beenten/niet beswaert wesende met vleesch of met
aderen/maer met sensuē van binnen en byten wel
bewaert maer die delē des sterffelijckē siels/dat zijn
die quade begeertē/ die de redelijcheyt altijt weder-
spanich zijn/heeft God in dat nederste des lichaems
geset/op dat si dē coninc de redelijcheyt niet verstorē
en sullen En als sy haren coninc niet hoorzen en wil-
len/so wort die mensche/ die godlijck is beestelijck.

20 Van die menichuoudicheyt der begheerten.

Ouse coninck die reden:door die ewige wet die
hem van Godt ingeset is/ mach wel verdruct
worden/maer niet gecorrumpeert of te niet ghema-
ket worden of si weder roept en staet daer vastelijck
tegen

teghen. En ist sake dat die ondersaten onderdanich
zijn: so regeert sy alle dinck met alle bequaemheyt en
stadicheyt. Van die begeerlijcheyt acarder en en co-
men ouer een alle de Philosophen dat sy moet staen
onder die redelijcheyt Daerom ist van node/ dat wy
kennisse sullen hebben vander begeerten onser hertē
Daerna so moet ghy weten datter geen begheerten
so machtich en zijn of si wordē wel bedwongē dooz
die redelijcheyt/ of sy intogen worden toegheneycht
tot die duecht. Waer in dattet gheineen volck seer
dwaelt. Somige geuoelen en seggen/ dat si gedwon-
gen worden tot die sonden. Sommighe wederom/
onwetende/ maken van haer quade begheerten een
duecht tot die redelijcheyt/ want als sy toornich of
nijdich zijn/ dat seggen si/ dattet gheen sonde en is/
maer dattet geschiet dooz die liefde Godts. En die
een mensche is seer toegeneycht tot de duecht/ en die
ander is die duecht verdrietic. Die onderscheyt en
coemt niet alleen wter herten/ maer sy coemt wt in-
stortinghe der planeten/ oft van onse ouders/ oft dooz
opuoedinghe/ oft dooz die ghewoonte des lichaems
Want men siet datter menich geboren worden met
een bequaem verstant/ dat si lichtelijc geleert wordē
tot duecht. En men siet ooc datter sommige zijn die
hebben dat lichaem so wederspannich datmen dat
nauwelijc can bedwingen. En in dien dat ghy also
zijt/ en wilt daerō den moet niet wech werpē/ maer
wilt so veel te stercker ardeyden/ vermoedende ende
wetende dat die wech tot die duecht v niet gesloten
en is maer dat ghy hebt meerder maeterie tot die
duecht En hebby een goet hert vercreghen/ daerom
en zijt ghy niet beter dan een ander: maer saligher
C ij. also

Van de menichuoudicheyt

also saliger dat ghy meer verbondē zijt tot dat goet
Waerom datte t van node is / dat onse coninc die re-
den alder meest moet waken daer hy alder meeste
verstoort wort. Daer zijn sommige sonden die den
volcke van elcken lande genepen zijn want in som-
mige landen is onsupuerhepdt een ghenieen sonde
In ander landen ontrouwichhepdt / in ander hoo-
uerdichepdt. Sommighe volghende ghesteltenisse
des lichaems ghelijck die sangupnen / dat zijn die
heet en vochtich zijn dese volge wijslijcheit der wel-
lusticheden Colerici (dat zijn de heet en drooch zijn)
volcht roornicheit wreetheit en vloekinghe Fleg-
matici (dat zijn die vochtich en rout zijn) volcht on-
wetenheyt ende traechteit / Melancoli (dat zijn die
drooch / ende rout zijn) volcht haer droeuicheit ende
bitterheyt. En sommighe begeerten wassen en ver-
gaē met die outheyt. Als in die iuecht begeerlijcheit
des vleesch wech brenginge en vermetenheyt In die
outheyt / taepheyt wederspannichteit / en giericheit.
Sommighe na die onderscheit der conditie. Als / in
een man / wreetheit / in die vrouwen / ydelheyt en be-
geerlijcheit des waer. Het comt oock wel dat die
natuer genepcht is tot eenige crancheit des herten
ende oock begheeft is met eenighe duecht Als die
sommighe is ghenepcht tot wellusticheit noch-
tans en is hy niet toornich noch hatich. Sommige
zijn gestelt tot repenicheit: en si zijn houaerdich ende
toornich. Daer zijn ooc die met gewoonlijcke inge-
boxen sonden becōmert zijn als met diefte met doot-
slaen of diergelijcke. Dese moeten sy met alle haer
macht tegē staen Noch zijn daer sommige begeertē /
die also nae en gelyck die duechden zijn datmen die
niet

niet onderschepden en can/ oft si wter natueren comen/ oft wt die redelijchept. Dese zijn lichtelijck te corrigeren/ en tot die duecht te brengen. By gelijcknisse. Iffer peimant die geneycht is tot toornichept/ staet hy dat weder so sal hy stercker/ vrolijcker ende vrojer zijn. Sōmige zijn gierich/ maer laeten sy die reden in hem comē/ so sullen si milder zijn. Die cleyne moedich is die sal stantachtich zijn. Die droeuich is die sal strenge worden/ die onbequaē is/ sal manerlijck worden. En so van alle andere begheerten ongherten. Het dese manier moeten wy oock schuwē dat wy niet en bedecken die sondē des natuers/ met den naem des duechts. Gelyck droeuichept te hietē bequaemhept der maniere bitterhept te wese strenghichept haet te wesen rechtueerdichept onnut spreken te wesen boertichepdt pluymstrycken te wesen een mede warichept. Waerō dattet een eenige wech is tot die salichept dat ghy v seluen kent. Doort dat ghy alle dinck doet niet na v begeerten maer na dat oordeel des redelijchepts. En ghy moet naerstich/ toefien/ dat ghy die reden anders niet en laet gevoelen (dan die godlijck en eerlijck zijn. Daer mach niemant seggen Het is sware dat hy gebiedt. Wie seyt: daer tegen. Want Platonis bysprake is/ dat dingē die schoon zijn die zijn swaerlijcken te vercrighen. Daer en is gheen dinck stercker/ dan die hem seluen verwinnt en geen meerder loon van die salichept.

Hieronimus seyt Geen dinc en is saliger dan een Christen mensche/ die dat rijck der hemelen beloofst wort. Geen swaerder arbeyt dan altyt perijckel te lijden van dat leuen te verliesen. Gheen dinck staet stercker/ dan dien de diuel verwinnt. Daer en is niet

Van menichuoudicheyt der begeerten.
cranker/dan verwonnen te wordē vanden vleesch.
Ist sake dat ghy v epgē macht ouerdenct/so en isser
geen dinck swaerder/dan v vleesche onderdanich te
maken den geest. Maer ist sake dat ghy God uwen
hulper aensiet so en isser geen dinc lighter. Nu/wilt
met een grote moet aen nemen een opset van eē per-
fect en volmaect leuē en dat aennemē de so dwinget
v seluen daer toe. Daer en is geen dinck also groot/
dat een menschelijcke gemoet hem seluen ghebiet/of
hy en volbringet. Het is een groot deel des rechten
Christen leuens willen te wesen met gantser en vol-
comelijcker herte een Christen mensche Int aengae
schijntet oft onmoghelijck waer maer voortgaende
wort dat sachter/doende lighter/wt die ghewoonte
wort dat genoegelijck. Het is waer dat Psidozius
sept/dat die wech der duechden is met den eersten
scharp/maer eer dat ghy nauwelijc gecomen zijt tot
dat hoochste/so verwacht v die alder edelste vryheyt.
Daer en is geē gedierte so wzeet of ten wort getem-
met door den mensche/waerō en soudet geē manier
wesen om te bedwingen den moet die alle dinck be-
dwinct. Op dat ghy gesont moecht wesen indē licha-
me/so moget ghy v seluen gebieden dat ghy een deel
jaren sober zijt in dinc/ of dat ghy v wacht vā on-
suuerherheyt/dat v gebodē wort van een Mederijn
meester die eē mensche is/en op dat ghy v leuen sult
rustelijc mogē door bringē/en moechdy niet uwe be-
geertē eē weynich tijts gebiedē dat god die schepper
gebodē heeft. Op dat ghy die siecte moget verdrigē
vandē lichaē/so doet ghy alle dinc/maer op dat ghy
moget afstreckē v lijf en siel vandē ewigē doot/so en
doet ghy niet dat geē dat die heydenē gedaē hebbē.

Van

Van dē binnenste en bupstenste mensche/ ende van die twee deelen des menschen
ghenomen wtet heyligher Schrifteueren.

Ick schame my vanden naem der Christen menschen/welcke dat meeste deel als stomme beesten onderdanich zijn haer begeerten/ want sy en zijn niet ondersocht in dese strydinge en volgen haer begeerten/also seer/dat sy geen onderschept en hebben tusschen die reden en die verstrynginge/want sy meynen dat die mensch anders niet en is dan dat gheen dat si geuoelē en sy meynē datter anders niet en is dan dat si comen versinnen en begripen/nochtang en isser geen ding min dan datmen van bupsten siet. Alle dat geen dat si niet vlijte begeren dat meynē sy recht en wel ghedaen te wesen Sy heeten een sekere en droeuich eygendom/brede te wesen/als die reden aldus verdupstert wesende/niet wederstaēde volcht die begeertē dit is die onsalige brede:die Christus eē maker des warachtigē bredes vstoort tusschē twee verweckende een salige strijt tusschē dē vader en dē sone/tusschē den man en dat wijs en onder die dingē die een bōse eendrachtte versoent heeft:die leringe der Philosophē en waer niet veelte achen/tē waer datse ouer een quame metter H. schrifteueren dat si redelijc hept heten dat heet Paulus somtijt een geest somtijt die binnenste mensche/somtijt eē wet des hertē/dat sy een begeerte heeten/dat heet Paulus somtijt dat vleesche/somtijt dat lichaē/somtijt die bupstēste mensche/en somtijt een wet der ledē/wāt hy seyt Wandelt indē geest/en ghy en sult niet volbrēngen die begeerte wā vleesch wāt dat vlees begeert tegē dē geest en die geest tegē dat vleesch/dese twee strijde altijt tegen

¶ iii.

gen

Van die twee deelen

gen maleander/op dat ghi niet alle dine sult doe dat
ghi wilt. En op ee ander stede seyt hy. In die dat ghi
leuet na de vleesche so sult ghy steruen/ en in die dat
ghy metten geest dodet de wercke des vleeschs/ soo
sult ghy leue. Tis sekerlijc een nieuwe veranderinge
der dingen/ als in strijt sal gesocht worden vrede/ in
die vrede strijdt/ in die doot dat leuen/ in dat leuen
die doot/ in die epgendom vrijheyt/ en in de vrijheyt
epghendom. Noch schrijft Paulus/ Ick quelle mijn
lichae en ic brenget in epgendom. Hoort nu die vrij-
heyt. Ist sake dat ghy geleyt wort door den geest/ so
en zijt ghy niet onder die wet/ en wy en hebben niet
weder ontfangen den geest des epgendoms in vrese
maer den geest der verkiesinge der kinde ren Gods
Noch seyt hy Ic sie een ander wet in mijnen leden
tegenbechtende den wet mijns herten/ en mij van-
gende in die wet der sonden die daer is mijnen ledē
Noch schrijft hy van die buytenste mensche die daer
vergaet/ en van die binnenste die daer vernieuwet
wort van dage te dage Plato heeft geset twee sielen
in een mensche. Paulus die maect twee menschen in
een mensch soq te samen geuoecht dat de een sonder
die ander niet en sal teeromende wesende inder glo-
rien/ noch in dat eeuwighe vier. En wederom zijn sy
doo so verscheyden/ dat des eenen doot is/ dat is des
anders leuen. Hier af schrijft Paulus totten Corin-
then Die eerste Adam is gemaect in den leuendige
siele/ die leste Adam is een geest/ die leuendich maect
maer metten eersten niet dat geestelijc is. maer dat
aertlijc is/ ende daer na dat geestelijc is. Die eer-
sten mensche van die aerde/ is aertsch: die anderde
mensche vanden hemel is hemels. Op datmen dit
verstan-

verftanbelijcker foude mogen verftaen fo fult op we-
ten: dat dit voozchreuen niet alleē tot Chriftum en
tot Adam en wort verftaen: maer het behoort oock
tot ons alleē Alsodanich als die aertsche is/ also zijn
ooc die aertsche/ en alsodanich als die hemelsche is/
alsodanich zijn ooc de hemelschen/ daerom also wy
gedragen hebben dat beelde des aertschen also sallē
wy ooc dragen dat beelde des hemelschen Dat seg-
ge ick v broeders voozwaer: Dattet vleesch en bloet
niet en sullen besittē dat rijke Gods: noch dat ver-
gancelijck is en sal niet besitten dat onuerganke-
lijck is. Men leeft openlijcken dat hy op een ander
plaetse dat vleesch heet te wesen die blytste men-
sche die verganclyc is dat wort hier genoemt te we-
sen die aertsche Adam Dit is sekerlyck dat lichaem
des doots waermede sinte Paulwels beswaert we-
sende heeft geroepen. Ick onsalige mensche: wie sal
sal my verlossen van dat lichaem des doots Op een
ander plaetse toont hy die vrucht des vleeschs ende
des geestes aldermeest verscheyden te wesen seggen-
de die daer saept in vleesche/ die sal van zijn vleesche
maeyen vergancelijckheyt/ maer die daer saept in
den geest/ die sal van die geest maeyen dat ewige le-
uen Dit is die oude tweedracht der twelingē Jacob
en Esau die eer dat sy geboren warē bochte noch in
haer moeders lichaem wesende/ en Esau heeft den
ersten wtganck vercregen Maer Jacob heeft ver-
cregen die benedictie Erst quam dat vleeschelijck
was maer dat geestelijck is: is beter/ Die een was
hert en rou van hare/ die ander was sachte. Die een
onrustich en een iager die ander was rustich en se-
dich: Die een hongerich wesende/ heeft vercocht dat

C v.

recht

Van die twee deelen

recht des eersten ghebozen en om een snode wellust
is gevallen van zijn gehoortijcke vrijheyt in eygen-
dom der sonden. Die ander dat hem van recht niet
roe en hoorde/dat heeft hy hemselfen vercregen niet
conft der gracen. Onder dese broeders hoewel dat
twee eenige broeders en tweelinghen waren/ noch-
tans en was daer geen volcomen eendracht. Want
Esau haet Jacob/en Jacob en haet hem niet weder
nochtans bliet hy ende heuet altyt Esau suspect ge-
houden/ noch en geloofde hem niet. Jacob heeft al-
leen God gesien. Esau als een bloetgierich mensche
heeft door de swaerde geleest. Te laetste heeft God
die moeder die raet van hē begerende/geantwoort.
Die meeste sal dienen die minste. En die vader heeft
oor gesept: Ghy sult uwe broeder dienen / en die tijt
sal comen dat ghy sult mogē ontslaē en ontbinden
zijn iock van uwen hals. Godt die seyt toecomende
dingen van die goede menschen. En die vader pro-
pheteert quaet van die quade mensche/ God die be-
wijst wat datter gheschieden moet van allen men-
schen/maer die vader voor seyt wat die sommighe
doen sullen. Paulus wil dat een wijs onderdanich
sal wesen haren man/want die boosheyt des mans
is beter/dan een wijs wel doen. Onse vleeschelijcke
Eua is de begeerte/welcker oogen dat cloecke ser-
pent alle dage bedriecht/en als sy geuallē is so comt
sy om den man mede te bedriegen. Maer wat leest-
men van dat nieuwe wijs (dat is) die hare man niet
wederspannich is. Ic sal setten vrientschap tusschen
u ghy serpent/en dat wijs/en tusschen u zaet en haer
zaet/sy sal u hooft verwijuen/en ghy sult lagen leg-
gen haren hielen. Dit serpent is neder gheworpen/
ende

In die doot Christi heeft gebroken zijn aenuallen of
 nacht/maer hemmelich leyt hy ons lagen. Maer nu
 die gratie des geloofs/als een wijf/gekeert sy in een
 manlijc wijf met een groote moet heeft vernielt dat
 eenijghige hooft/die gratie is vermeerct en die boos-
 heyt des vleeffches is verminderct. Sara die worde
 vermindert by Gods gebot en Abraham heeft ghe-
 vassen of toeghenomen/en si en hiet hem niet meer
 jaer man maer sy hiete hem haer Heere: nochtan en
 was si niet waerdich vrucht voort te brenghen: eer
 datse out geworden was Wat heeft sy ten laetsten
 gebaert haren Heere Abraham doen sy out was en
 onvruchtbaer/sekierlijck Isaac: dat is blijfchap des-
 gelijcke als die begeerten out worden: en vergaen in
 die menschen dan comet eerst voort die salige breed-
 saemheyt en stilheyt des onnoselen ghemoets ende
 vreedtsaemheyt des hertē als een ewige werfchap.
 En Abraham heeft quaet vermoeden gehad in zijn
 kinderen/in dat tesamē spelen van Isaac en Ismael
 In die opwassinghe en wil hy niet dat die kinderen
 des dienstmaget conuerseert met die sone des vryen
 wijfs. En so lange als Isaac ionc is so moet Ismael
 verre wten oogen wesen/op dat hy niet met zijn smekin-
 gen hem niet en brenget tot zijnen leuen Nu hoewel
 Abraham out geworden is/en Sara een oude vrou-
 we is en heuet voort gebacht Isaack/nochtan en
 betrouwtse hem Abraham nieteten waer sake dat die
 raet zijns wijfs die godlijcke woordē geconfirmeert
 hadde. Noch en geloofst hy die vrouwe niet/of hy en
 hoort van Godt die seyt. Verhoort haer stemme in
 alle dingē dat Sara u seyt. **G** O salige outheyt der
 gecire in welken die acrtsche mensche alsoo is ver-
 storuen

Van twee deelen.

foruen/dat die geest mach leuen in grooten vrede.
Ten is niet wel te weten/of een mensche in dit leuen
in alle dinc mach volmaect wesen/ en hy aenontuer
ten is ooc niet salich. Want Paulo is ghegeuen die
priekel des vleesch/die Engel Sathan/die hē quel-
len soude en driemael den Heere biddende dattet vā
hem genomen soude mogen worden/heest hy alleen
dat ghelooft. O Paulo:mijn gratie is v ghenoech/
want die duecht wort volmaect in die crancheit.
Dit is een nieuwe maniere des verbeterens/op dat
hem Paulus niet verhouerdigen en soude/so wert
hy becoort van die hoouerdicheit/en hy wort ghe-
dwongen in hemselfen cranch te wesen/op dat hy
sterc soude wesen in Christum/want hy droech den
schat der hemelscher openbaringe in eē broosch vat
op dat die hoocheit soude wese wt die crachte gods
en niet wt hem: dat een exempel des Apostels/ver-
maent ons van veel dingen. Ten eersten als wy be-
coort worden van die sondē/so salmen terstont aen-
roepen die godlycke hulp met een volstandich ghe-
bet. Ooc mede zijn die becozingē somtijt in volmaec-
te menschen niet alleen periculoos meer van noode
tot een bewaringe des duechts Ten laetste/ als wy
alle dinc wel getemmet hebben/so leyt ons laghe
die sonde des ydelen glorie/ooc int midden van onse
duechde/also dat wijse van ons niet wel connē ver-
drjuen/maer stadighen arbeit verwinnt alle dinc.
Als nu v herte becommert is niet groote becom-
mernisse:so wilt met alle manieren verdrucken: be-
dwongen en verminderen uwe begheerten. En wilt
als Jacob die Patriarche stantachtelick strijden/in
die nacht/also lange als die dageraet des godlycken
hulp

hy coemt en licht wort/en wilt dan segghen. Icke
sal v niet laten ten waer dat sake dat ghy my ges
medijde. Wilt nu hoozen wat loon dat die stercke
rijt voest ontfangen heeft. Ten 1. heeft hy hē gebe
dyt in die selue stede want die gratie Gods wort
rijt vermeerct in een mensche/na dat hy verwonniē
heft die becozinghe en hy wort veel bet beschermt
igen die toecomende aenuerhtinge des vyants.
Daer na dat zijn die geroert is/so verdoort zijn a
er/en hy heeft begonnen te hincken met zijnen eenē
bet. God die vermaledijct/dooz den Propheet/den
jenen die daer hincken met beyde voeten (dat is)
e daer willen na den vleesche leuē/en willen Gode
chagen. En want sy dat beyde qualijcken bearbey
en so hincken sy niet beyde voeten. Salich zijn die
jene: in wien die begeerte des vleeschs also gedoot
/ouermits Gods raken en tasten/dat sy moghen
aen alleen op die rechter voet/dat is/na den geest.
Ten laetsten is zijnen name verwandelt: wt Jacob
geworden Israēl wt een vechter is hy geworden
rustich. Nu ist dat ghy onderhout en bedwinghet v
leesche/met die sonden en met die vleeschelijcke be
eerten/so en sal v niemant teghenstaen/en soo sal v
eschieden rusticheyt en ledicheyt/ op dattet v ghes
ueren sal mogen God te sien/en dat ghy smake en
en sult mogen dat die Heere soet is. Dit is Israēl
e verstaen. God en wort niet ghesien int vier/ noch
een wolcke/nach in een oplooy der becozinghen/
naer condy verwinnen die subtilheyt ende die ver
soetheyt des dupuels/en blijft ghy volstandich/so
al daer nae volghen die soete inblasinghe des soeten
eders/die geestelijcke vertroostinge. En in dien dat
de

Van die drie deelen
de geestelijcke vertroostinghe v coemt/so wilt neerste
lick op doen v binnenste ooghen/ en ghy sult wesen
Israël/met hem seggende. Ick heb den Heere ghe-
sien en mijn siel is gesont geworden. En sult hē sien/
die gesept heeft geen vleesch en sal my sien. Onder-
soect v seluen/ist sake dat ghy vleesch zijt/ so en sult
ghy den Heere niet sien En en siet ghy hem niet/soo
en sal uwe siel niet behouden worden. Daerom wilt
naerstich arbeiden dat ghy wort een geest.

Van drie deelen des Menschen/ dat
is/vanden geest/van die siel:en van dat vleesch.

Om v seluen beter te kennen:en om tot meerder
verstant te comen:so ist profitelijck te wetē die
deelen des mensche:na dat Origines beschrijft. Na-
volgende Paulum so maect hy drie deelen: als die
geest:die siel:en dat vleesche. Welckie die Apostel al-
tesamen by een vergadert heeft schrijuende tot die
van Tessalien. Op dat ghy al geheel v lichaem ende
siele/en die geest/mach behoudē worden inden dach
ons Heeren Jesu Christi. Maer Esayas die laet dat
vleesch achter/en beschrijft die twee ander deelen seg-
gende: Mijn siele sal v begheeren inder nacht en mei-
nijnen geest in mijn binnenste/sal ic wakē des mor-
gens tot dy. Oock seyt David: Louet den Here ghy
sielen geesten der rechtuerdiger mensche. Waer w-
datmen openlijck mach verstaen datter drie deelen
des mensche zijn/Wat lichaē of dat vleesch dat min-
ste deel heeft dat oude Serpent door zijn schult ghe-
brocht tot die wer der sonden/ waer door wy toeger-
nepcht zijn tot boosheyt/en als wy verwonē wor-
de

men/so worden wy eygē des duuels. Maer die geest
dooz welken wy gelyck zijn die godlycke natuer en
n wien die alder ouerste schepper heuet inghepzent
die eelwige wet des goetheyts/ met zynen vingher
dat is) met zynen geest/dooz welke geest wy wor-
den te samen gheuoecht met Godt/, ende wy wor-
den een met Godt. Dat derde deel heeft hy geset int
middel van desen twee dat is de Siel/ die daer be-
grijpelijck is der sinen ende der naetuerlijcker be-
ueginghe. Ende die siele en mach niet alleen staen/
ist sy en moet kiezen dat vleesche of den gheest. En-
ne van beyden wort sy seer aenghesocht/ maer sy is
niet en mach haer toeneighen waer dattet haer be-
liest. Ist sake gat sy dat vleesch versaket/ ende geeft
daer toe dat deel den geests/so sal hy worden geeste-
lijck/maer gaet sy tot die begeerlijcheit des vleesch/
so sal hy te niet gaen en veranderen in vleesch. Dit
heeft geuoelt Paulus/schryuende totten Corinthier
En weet ghy niet dat die aenhanct een gemeyn wijf
die wort met haer een lichaem/en wie den here aen-
hanct/wort niet hem een geest. Hier heet hy dat on-
uer deel des menschen/een ghemeyn wijf. Dit is
dat smeekende wijf/ende die sonder wet is/daerme-
t off leeft int anderde Capit. der Zouerbien Op dat
ghy verlost moecht worden van dat veeemde wijf/
die daer smeeket met haer woorden/ die daer sacche
naket haer reden en achterlaet die leytsinan haer-
der mecht:en heeft vergetē dat verbont haers gods
en haer huys is genepcht tot die doot/en haer wege
totter hellen. Alle die ghene die daer ingaē tot haer
die en sullen niet weder comen noch sy en sullen niet
begripen die wech des leuens. Als hy schryft van
een

Van drie deelen

een gemeyn wijs van dat hert: en van die siel so wt-
 spreekt hy namelijk die drie deelen des Menschen.
 En oec staet daer int negende Capittel der Prover-
 bien Een sot en een roepende wijs/ ende vol met on-
 reynicheyt/ die als niet en weet/ sittet in die duere
 haers huys op eenen stoel in een hooghen stede der
 stadt: op dat sy tot haer mach roepen die daer gaen
 byden wech ende die daer wandelen haeren we-
 gen. Wie daer is cleyn/ die neyge hem tot my. Ende
 sy sprac totten weemoedigen Die gestolen wateren
 zijn aldersoetste/ en verborghen broot noch soeter/ en
 hy en wiste niet dat die Guesen daer waren En dat
 geselschap haer der wereschap is in de diepte der hel-
 len want die by haer roemt die climt neder totter
 hellen/ en wie van haer scheydet die wert salich Hoe
 machmen by ghelijckenisse beter beschrijven die on-
 supuerheyt des feminigen vleesch/ die daer dodet die
 siel tot die boosheyt / en die wederstaet den geest/ off
 die onsalige wtganc des verwinnende vleesch want
 die geest maect ons Goden/ dat vleesch maect ons
 beesten/ en die siel maect ons menschen. Die gheest
 maect goede menschen/ dat vleesch boose menschen.
 en die siel geen van beyde. Die geest soect hemelsche
 dingen/ dat vleesch sotte dinghen/ en die siel dinghen
 die van noode zijn Die geest buert op inden hemel
 dat vleesch bedruet neder ter hellen/ ende die siel en
 staet niet te verwijten Wat vleeschelijck is: dat is
 boos en lelijc/ wat geestelijc is dat is volmaect/ wa-
 der sielen aengaet dat is middelbaer en onuerschey-
 den. Wilby dit noch beter weten en niet meer onde-
 schepts verstaen van dese drie deelen. Ghy eert uw
 ouders/ ghy hebt lief uwen broeder/ uwe kinderen
 uwe

wien vrient. Deser liefden te volbrengen is niet al-
 en duecht/met niet te volbrengen oft te doe is gro-
 e boos heyt. Waerom en doet ghy niet een Christen
 mensch wesen/ dat de Heydenen door ingevinghe
 der natuerē doe/ Ja dat meer is dat de stome beeste
 en Maer dat bande natuer is/en is geen verdien-
 te Nu sidd daer toe gecomen als dat die goedertie-
 enheyt totten vader sal versmaet worden/ende die
 liefde der kinderen sal verwonne wordē en die goet-
 willicheyt totten vrient sal vergeten wordē of God
 al vertoont wordē Wat wil dy nu doe die siel staet
 in eenen tweewech aen die een syde noodicht v dat
 vleesch en aen de ander syde die geest Die gheest seyt
 dat God beter is dan v vader ghy zijt v vleeschelijc
 en vader alleen schuldich v lichaem maer God al-
 e dinc. Dat vleesch raet/ten waer dat ghy onder-
 danich zijt:v vader sal v mogen onderuen/en die ge-
 nepnte sal segghen dat ghy een boos mensche zijt.
 Reemt nu raet wat v profitelijc is tot v goet en tot
 v sarnē. Dat vleesch raet oec/Godt en siet des niet/
 oft hy latet/toe/oft hy sal lichtelick wesen te versoe-
 nen. Nu wauchelt en twijfelt die siel. Waer dat hem
 die siele nu toenecht/oft met wien dat sy aenualt/
 dat sal sy wesen. Versmaet sy den geest/so sal si hoerē
 dat gemeyne wijs/dat is dat vleesch so is sy een lic-
 haem met haer Maer in dien dat sy versmaet dat
 vleesch en wort opgetogen totten geest/ soo wort sy
 oerandert inden gheest. Wy aldusdantige exempelē
 wilt v seluen leeren kennen Het is een groote dwa-
 linghe der menschen/dat sy meynen dat dingē die der
 natueren toe hooren volmaecte goetheit is. Want
 minnige begeerten die eerlijcken schijnē; die bedrie-
 gen

Van die drie deelen

gen die menschen die niet voorzichtig en zijn/ Ghe-
lijckerwijs/als een rechter weet is op een misda-
dich mensche/so schijntet dat hy strenge is en recht
op slaet. Wildy mi weten of hy wel doet Indien dat
hy zijn herte daer toe stelt en dat hy die ingebooren
stracheyt dient sonder droeuicheyt der hertē/en met
eenige wellust/nochtān niet dwalende van dat am-
bacht des rechters/alsoo dat hy hem seluen niet en
soect/so doet hy dat middelbaer is. Maer in dien dat
hy misbruyckt die wet tot heymelijcken haet/of tot
begeerlijcheyt/so doet hy dat ghene dat bleeschelijck
is: en wort eē dootslager. Maer ist sake dat hy gro-
te droeffnisse heeft om dat hy moet verdoemen den
genen die hy lieuer hadde dat hem seluen beterē sou-
de en lieuer hē ongequetst laten soude dan alfulcken
verdienden pijn aendoen/ende die iustitie volbringt
met alfulcke meninge gelijk een vader gebiet zijn al
verliesten soon die misdaen heeft dat hy ghegeesselt
of geslagē wort die doet dat geestelijc is. Veel luydē
verblijdē/oft outsiē hē/in sommige dingē die si heb-
bē wt die toenepchlijcheyt der naturē/oft wt eppen-
dom des verstants. Daer zijn sommige die wt der na-
turen na die wellust des bleesch niet en wagen dat
en sullen si niet aememen als duecht. Die wellustic-
heyt te hebben en is geen duecht: maer te verwinne
die wellust is een duecht: die een heeft goetduncken
int vastē: die ander heeft goet dunckē in Wissen oft
ander geestelijcke officien te wesen/ die ander dat hy
dicwils in die kercke is/ die ander dat hy veel Wsa-
men oft Rosen cransen leeft. Onderscheyt hy dese i-
gel dat geen dat hy doet Ist dat hij doet om eere/ of
om profijt of om baet/so hoorxt dat tottē bleesche en
niet

iet tottē geest/in dien dat hy zijn natuerlyc verstat
 i sinne volcht/want soo wie doet dat hem lust/die
 i heeft niet waer hy hē seluen seer in mach behagē
 naer hy heeft dat hy vresen mach. Siet v peryckel
 Ghy bidt en ghy veroordelt den genen die daer niet
 i biddet: ghy vast en ulwen broeder die daer eet: die
 erdoemt ghy. Als ghy pemaent siet die anders dan
 hy doet so oordeelt ghy v seluen beter te wesen dan
 p. Siet wel toe/dat v vasten niet totten vleesche en
 oort/ v broeder/of v euen Chyistē mensche behoeft
 hulpe en ter wijlen bidt ghy Godt metten monde
 we ghebedekens/ niet merckende die armoede oft
 oottruftricheyt uwes euen Chyisten mensche God
 al versmaden die gebeden: Hoe sal God v hoorē als
 hy bidt en ghy een mensche wesende/ en hoort
 heen mensche die v bidt. Verstaet dit mede. Ghy
 ebbet lief v wijs/ alleen metten naem om dattet v
 wijs is/dat en is niet veel te achten want dit is ge
 een metten heydenen: Ghy hebt haer lief/daerom
 want sp is v een wellust. Dese liefde sterct oock tot
 en vleesche. Maer in dien dat ghyse daerom lief
 ebt om dat ghy in haer siet dat beelde Godts/ als
 oederticrenheyt/bequaemheyt/soberheyt/repn
 ept/soo hebt ghy haer niet lief in haer/ maer in
 Chyisto. Dat meer is: Ghy eert en hebt lief Chy
 i haer/ ende soo hebt ghyse dan ten laetsten
 hec lieken off Gheestelijck lief. Van dese mate
 e sult ghy meer hebben/ maer elck op zijn plaetse.

**Van sommighe principael regu
 len des waerachtighen Chy**

stenhepts.

D ij.

Daer

Die eerste regel

Daer nae dat u die wech geopent is/ so laet ons
haesten om te comē tot een clare licht des gee-
stelycken leuens. Alle conste heeft zyn regulen
waerom dattet wel toebehoort/ dat die manier om
wel te leuen/ oec heeft zyn regulen. Want die leerin-
ge des duechts is een sonderlinghe const/ in welcke/
die hemselfen daer in oeffent/ die sal God gratie ge-
uen nae zynen arbeit. Maer die daer segghen gaet
van ons wy en willen niet die wetenheyt uwer we-
gen/ dese menschen al die barmherticheit Gods ver-
smaden om dat sy de wetenschap versmaet hebben.
Nu sullen sommige regulen ghenomen worden een
deel van die persoō Gods/ des diuels/ of ons epges
oock een deel/ van die duechden/ en van die sonde die
daer aenshangende zijn. Dese regulen sullen ons mit-
tich wesen aldermeest tegen drie quade dinghen/ die
ouer gebleue zijn van die erfsonde. Al heeft dat doop-
sel afgewasschen die beuleckinghe nochtan is daer
noch wat van die oude siecte in ons achterghelaten
tot een bewaringe des ootmoedicheydt/ en tot een
onderhoudinge der duechde/ dat zijn/ blintheit/ dat
bleesch/ en die crancheit/ die blintheit is ee dunster
mist/ die verdupstert dat oordeel des redens. Want
die schepper hadde gestort op ons dat alderclaerste
lichte zyns godtlycken aensichts/ welke die schult
onser eerste ouders seer verdupstert heeft. En oock/
een quade opvoedinge/ en een boose flamen leuning/
verkeerde begeerten/ dupsternisse der sonden/ en ge-
wonte der sonden/ dese hebbē ons seer verdupstert
dat men nauwelijc bekennen mach die voetstappen
des wets in ons herte van God geschreuen. Daer
als ick begonmē heb wat die blintheit doet/ dat wi

by m

na de verkiefinge der dingen niet en sien voor dat
der beste volgen in y het al der qualijeste/ niet ach-
ende dat geē dat ons profitelijc is/ dat vleesch raet
e begeerte dat wy fullen wederstaen dat geen dat
der best is/maer dat wy sienlijcke dingen lief fullē
hebben. Die cranchept doet/ dat wy verwonnē we-
nde ouermits traechtept oft beroringe achter laten
e duecht die wy eens aengenomē hebben die blind-
ept verduyfsterc onse verkiefinge: dat vleesch verac-
ert onse wille de cranchept breekt die volstādichept
merom ist inden eerste van node te weten wat ghy
sult en wat ghy laten sult oft wat ghy begeren
sult en wat ghy vlien sult. En by sonderlinge so is te
houden die blindhept op dat wy niet en dwalen in
e verkiefinge/ des goets oft des quaets. Ten an-
den dat ghy dat bekende quaet moecht haren/ en
dat goet moecht lief hebben/ en also dat vleesch ver-
tinnen op dat wy niet lief en hebben tegen dat oor-
sael des Heeren genoechlijcke dingen/ voor die ong-
elijch zijn. Ten derden dat ghy volstandich sult blij-
uen in v goede opset en verwinniet also die cranchept
et sterchept/ op dat wy niet achter en late de wech
as duechts: schandelijcker oft wy daer niet in ghe-
west en hadden. Die onwetenhept salmen ghesont-
maken/ op dat ghy sult sien mogē waer ghy behoort
te gaen. Dat vleesch salmen temmen op dattet ons
niet en verlept/ van een bekende wech tot eē onwech
die cranchept salmen sterc maken: op dat/ als ghy
die nauwe wech gegaen zijt niet en twijfelt/ noch
beuet/ noch af en laet/ oft dat ghy niet om en siet/
want treckende van die ploech/maer ghy sult voo-
r wesen als eē Gigant of Ruese zijn wech te lopē
D iij. altyt

Die eerste reghel
meer begeerende die dinghen die voor zijn vergeten-
de die gheleden en verby zijn/also lange tot dat ghy
vercrighet dat juweel ende dat loon der lopers we-
sende een croone der victorien/belouet wesende alle
den ghenen die daer volstandich bliuen: Om dese
drie quade Reliquien als verblintheit/aleesch/ende
cranchheyt sullen dese nauolgende regulen gheordi-
neert worden.

Die eerste reghel.
22 Teghens dat quaet des onwetent-
heyt of ongheloofs.

Dat geloof is een eenige poorte om te comē tot
Christū. Waerom dattet van node is de eerste
regel te weten/op dat ghy alderbest sult mogen ver-
staen van Christus en van zijn geest/ na wtwijsinge
der schriftueren. Ghy moet gelouen/niet alleen met
den monde coudelijc/niet traechlijc/niet twijfelende
als dat ghemeyn volc der Christen menschen doet/
maer gelouen niet gantser herten vastelijckē en on-
bewechlijcken datter niet en is so cleyn tittelken in
der W. schriftueren/of ten behoort grootelijc tot on-
se salicheyt: En en laet v niet bewegen/al ist dat ghy
siet dattet meeste deel der menschen anders niet en
leuen dan of die hemel en die helle warē fabulen der
ouder wijuen/en veruaringē of besmeekingē der ion-
ger kinderen. Maer ghy gelouende en wilt niet haer-
sten haer te volgē en alwaert by also dat die gantse
werelt verwoet waer en dwaelde dat de elementen
verandert worden of dat die engelen vielen/die wa-
rachtheit en mach nochtans niet liegen want het
moet al geschien dat God geseyt heeft dat gheschien
sa

I gheloofst ghy datter een God is so ist van noode
 at ghy sult ghelouen dat hy warachtich is/ en ghy
 ilt dat also verstaen dat geen dinc so warachtich is
 och so seker noch daermen niet aen twijfelē mach/
 an dingē die ghy hoort/of niet v oogen siet oft met
 anden tast als ghy leest inder h. schrijftueren/ dat
 ie waerheyt ingegeuen of ingheblasen heeft en die
 eplige Propheten voortgebracht hebben en so veel
 artelaren met haer bloet gheapprobeert ende be-
 icht hebben/en die eendrachtighe vergaderinghe
 er goeder menschen onderteekent hebben/ welcke
 schrijftuere Christus in zijn vleesch wesende/ heeft
 ns te kennen gegeuen in zijn sermoen en hy heeftet
 ewesen met zijn werken/ Die miraculé getuygent
 ie dupuelen belijdent/en sy gelouent also/dat si van
 roter anert beuen En want die heplige schrijftuere
 er wel ouer eē comt met de gelijcheit des natuerē
 nde in hem seluen van dier natuerē is/dat sy neemt
 nde ontfaent/sy beuecht ende verandert den ghes-
 en die hem seluen daer naerstich in oeffenen/ ende
 vant in haer alsoo grooten bewijs ende kennisse is
 oat dwaesheyt ist dan int gheloof te twijfelen? Aen
 nerct de toecomende dingen/wt datter voozleden
 s. Hoe veel/ende hoe ongelooflijcken om te spreken
 hebben die Propheten te vooren geseyt van Christo
 n tis also geschiet. Die inden Prophetē niet bedro-
 gen en heeft/die en sal oock inden anderen woorden
 niet bedriegen. En want die Propheten niet gelogen
 en hebben/hoe sal Christus die Heer der Propheten
 dan liegen. In diē dat ghy dat vier des geloofs ver-
 weert met aldusdanige gedachten/en dat ghy vierich
 ic God bid/dat hy v sterckē en vermeerē wil inden

D iij.

ghe

Die tweede reghel

geloof/ten is niet wel moghelijck dat ghy quaet of
sondich sult blijue. Wie is also vertwijfelt die hē niet
wachten en sal van sonden/ in dien dat hy gantselije
en vast gelouet datmē coopt de eewige pijn met des-
se corte wellusticheyt: behaluen noch die alder onsa-
lichste quellinge der consciētiē/de hē alrijt wroecht
ende de goedertieren en rechtueerdige mensche sul-
len vercrigen dat onsterfliche leuē/en hondertuou-
dige blyschap der reynder consciētiē vooz alsulche
lichte ende clepne quellinge.

Die tweede reghel.

TEn tweedē ist van node dat wy niet en twijfe-
len van Gods beloftenisse. Oock mede dat wy
aen sullen nemen den wech der salicheyts/niet
toeuende niet veruært wesende/ maer met een vast
opset en met gantser hertē en niet eenen vastē moet
bereyt wesen aen te gaen die verliesinge des tijtlyc-
ken goets en des lichaems. Die trage mensche wil
en en wil niet/dat rijk der hemelen en wort niet ge-
geuen den tragen menschen/maer het begeert te lij-
den groote cracht ende geweld/ en die crachte doen/
sulle dat vercrigē. Als ghy v hier toe haest so en laet
v niet vertoeuen de begeerte uwer vriendē/noch die
wellust der werelt/noch die sorgen des huysghesins
Die siecte der wereltlicher sorgen salmen haestich
breken/wantmen en mach de bystant niet wtrecke.
En men sal Egypten also verlaten dat ghy ghenen
wil en hebt weder te keeren tot die vleesch potten.
Eens en haestelijc staet achter te latē heel Sodoma
en ten is niet georloft om te sien. Dat wijf heeft om
gesien/en sy is verwandelt in eenen steen. En Loth
en

en heeft nergent mogen toeuē: maer hem wort ge-
boden haestelijc te gaen opten berghe in dien dat hy
niet vergaen en woude/die Propheet roept dat wy
sullen van dat middel wt Babilonien niet al-
nemēt/of toeuēde reysen. Maer siet dat veel men-
schen dat vertoeuen en hy morgen en ouermorggen
verlangen/en verlanct arbeiden si om die sonden te
schouwen/seggende. Als ic wt dese sorge ben/ of als
ic dese comenschap gedaē heb/so wil ic my tot God
beereen/ende ghy dwase mensche en weet niet of ghy
van dien dage sult steruen. En weet ghy niet dat wt
een sorge of comenschap/altijt een ander sorge of co-
menschap comt/ en dat die een sonde den anderen
aenhangt/daerom wilt dat lieuer hyden doe/wāt
hoe ghy dat vroeger en haestelijcker doet/hoe dattet
in lichter sal wesen te doen/In anderē dingen is mē
meestich:maer hier in is van node grote haesticheyt
En wilt niet achten noch aensien hoe veel dat ghy
achterlaet/seker wesende dat Christus alleē: v voor
al dat ghy verlaet/ghenoech sal wesen/weest nu coē
te gelouen met gantscher herten en wilt op v sel-
uen niet betrouwen/maer wilt wtren alle sorge in
Godt/wilt laten v seluen te soecken/en werpt v niet
gantscher betrouwen in hem/en hy sal v ontfanghen.
Want God seyt door dē Propheet:werpt alle v ge-
achten in den Heere hy sal v voeden en besorgē/oc
ept hy. Die Heere regeert my/my en sal niet gebre-
ken/en hy sal my setten in een plaetse der weyden:
Op de waterē der refectiē of laeffenisse heeft hy my
gevoet/en heeft verwandelt oft betuert: mijn siel en
wilt v seluen niet deelen in twee/ met de werelt/en
niet Christo/Ghy en moecht niet dienē twee Heeren
D v. daer

Die tweede reghel

Daer en is geē geselschap of genemischap God niet
ten dupuel/ hy en ontfanct den gheuen niet die niet
beide kinnen hinct/ hy en spoudwet den genen niet wt
die heet of couit zijn/maer die laeu zijn: Godt is een
eenich ende reyn liefhebber der sielen. Hy wil dat al
heel besittē dat hy niet zijn bloet verlost heeft Hy en
wil niet lijde dat geselschap des dupuels/ den welc-
ken hy eens met zijn doot verwonnen heeft. Twee
wegen zijnder alleen een door den dienster der begeer-
ten/ en die leyt totter doot: Die ander door steruin-
des vleesch/ en die leyt totten leuen. Waerom twij-
felt ghy/ daer en is genen derde wech/ ghy moet een
van dese twee aengaen/ of ghy wilt of niet en wilt.
Al die geen die tot Christum willen comen de moetē
gaen door den nauwen wech door welcken weynich
mensche wandelen. Maer dese wech heeft Christus
selfs getreden/ en alle die geen die God behaget heb-
ben van dat begin der werelt hebbē dien wech oock
getredē het is van node dat ghy gecrupst sult wordē
der werelt niet Christo/ wildy anders niet Christo
leuen. Wat willen wy onbequame mensche niet ons
seluen sinelē/ wat willen wy ons in alsulcken gro-
ten saecke latē dunckē/ die een seyt. Ic en bē geē clerc
ic ben een weerlijc man/ ic moet die werelt gebruy-
ken: die ander denct/ Al ben ick een priester/ ic en ben
geen Moninc/ laet hem sorgē en toefien: die Moninc
vindet ooc waermede dat hy hem ontschuldicht/ seg-
gende: Ic ben wel so goedē Moninc als die of die is
Die ander seyt: Ic ben noch een jongelinc/ ic bē van
groot geslacht/ ic ben rijk/ ic ben een houelinc: off ick
ben een Prince dat God zijn Apostelen heuet gebo-
den/ dat en roert my niet. Onsalige mensche/ en be-
hoortet

oortet v niet toe/dat ghy sult mogē leuē in Christo
 sijt ghy in die werelt/so en sidt in Christo niet Ist
 ike dat ghy hiet die werelt te wese dē hemel de aer-
 e dat water en die lucht/ so en isser niemāt of hy is
 i die werelt. Mer ist sake dat ghy eergiericheyt wel-
 usticheyt/begeerlicheyt/onsuuerhē/ de werelt hiet
 e wese en zijt ghy also in de werelt so en zijt ghy geē
 Christē mensche. Wāt Christus heeft tot alle men-
 schen gesept. Die zijn crups niet op en buert en zijn
 oetstappē niet na en volcht die en is hē niet waer-
 dich dat vleesch te steruē niet Christo en hoort v dat
 niet toe te leuen na sinen geest en die werelt gerruyft
 te worden/na Gods geboden te leuē/ wordē begra-
 uen met Christo/weder op te staen in glorien/en be-
 hoort dat niet tot v. Die ootmoedicheyt. Christi die
 die armoede/die verdrukkinge de versnadinge/zijn
 arbejdē/zijn droefnis en lijdē en behoort v dit niet
 toe so en behoort v zijn rijc ooc niet toe. Wat is daer
 vermetelre/dā te begerē gemeē loon mettē warach-
 tigen Christē mensche/en te verleggē en te werpē/in
 sommige ander mensche die arbejdē daermē mede
 vercrjcht dat loon. Wat is daer vceender en onbe-
 stelder/dan te willen regneren niet dat hooft Chri-
 sto en daer niet mede te willen lijden Daerō en wilt
 niet aensien wat ander luyden doen en en wilt v sel-
 uen niet bedriegen v niet haer te gelijcken Het is een
 swaer dinck ende wepnich geestelijcke personen be-
 kent/die sonde te steruen die vleeschelijcken begeertē
 te steruen en de werelt te steruē. Nochtā is dit een
 gemeyn professie en belijdinge alder Christen men-
 schē/wāt ghy hebt dat alle inden doopsel gesworen/
 welcke belofte misse alder godlicste en geestelijste is.

Of

Die derde reghel

Of wy coningē zijn/rinc of arm wy moeten vergaen
en verdoemt wesen/of wy moeten sonder wtneemin-
ge gaen desen wech tot die salicheyt sullē wy anders
wesen inwoonders des rijcs Christi Ist sake dat al-
le menschen niet en arbeide om te comē tot een vol-
comen nauolginge Christi/nochtans moete wy met
handen / ende met voeten / en met alle naersticheyt
daerom arbeiden. Want als voorgeseyt is/die men-
sche die heeft dat meeste deel des Christē leuens die
met eenen vasten moet opgeset heeft te worden een
Christen mensche.

Die derde reghel.

En wilt u niet vernaren van dien wech des sa-
licheyts/om dat so schijnt scherp te wesen en en
weest niet droevich om dat wy moeten versake
die genoefte des werelts/en om dat wy eeuwelijck
moeten stryden met drie veruaerlijcke vyanden als
dat vleesch/die duvel/en die werelt:waerom so aen-
meret dese derde regel. Alle dat geen dat u vernaren
mach of u swaerlijcken voorstaen mach dat en wilt
niet achten/want ist sake dat ghy versmaect die pde-
le bespottinge en alle dinck naerstelijc aenmeret en
door siet so sult ghy vernemen dattet niet en is dan
die wech Christi/die daet alleen een mensch leyt tot
de salicheyt/noch geē bequamer/al en waerder ooc
geen loon Wat manier van leuen soude ghy mogē
kiesen inde werelt daer geen oueruloedige droefnis/
en swaricheyt en is te lyden en te verdrage. Dat le-
uen der hoofstlynden wie en weet niet dattet is vol
forzen ende pijnlijcheden Wat onsalige eegendom
moetmen daer dagelijcx lyde en niet wat sochtou-
dicheyt

icheyt staet te vercrigen de gratie der princen En
die iſſer die niet en weet dat die oorloghen der men-
ſchen vol verdzicts en quaet zijn. En coopmā wat
n doet hy/ of en līt hy niet/ reysende door de Zee en
door bergen/ om te schouwē de armoede in die echte
tact hoe veel ſorgen behoore tot dat huysgeſin wat
onſalicheyt en ſorge dat in die echte ſtaet is dat we-
en die gene die dat onderſoeken. Het gemeen goet
e regeren/ hoe veel ſorgen hoe veel arbeys en wat
groter perijckel daer in is. Na wat ſtaet dat ghy ſiet
mer al is groote ſorge pijnlicheyt/ en laſt. Dat leuē
der menſchen is van hemſeluen met onſprekeliſche
ongeuallicheyt belaſt/ alſo wel dē goedē als dē qua-
den alle deſe ongeuallicheidē ſullen v comen tot ver-
dienſte indien datſe v binden in die wech Chriſti en
iſt ſake datſe v binden inde wech des vyants/ ſo ſult
ghyſe doch moeten lijden met noch meerder laſt ſon-
der eenige baet oft proſijt. Alle die geen die die we-
relt dienen die begeren ten eerſten veel jaren te leuē/
en ſi ſwerē en ſi zijn woest van ſinnē en met een twij-
felachtige hoop arbeiden ſp: om dit verganckelijck
aertſche goet te vercrigen dat niet en is/ daer en is
geen eynde der onſalicheyt/ want hoe datmē langer
arbeyt/ hoe datmē moeplijckier arbeyt. En dat wter-
ſte eynde van aldusdanigē benaude en verdzietelijck-
hen leuē dat is de ewige verdoemeniſſe: gaet nu en
wilt ontfangen in dit leuen de wech der duechden ſi
ſal haer ſcherphēyde terſtont verlaten/ en ſal worden
ſachter en genoechlijck int voortgaē door welke mē
gaet met de alderſekerke hoope tot dat ouerſte goet
En iſt niet de alder wterſte dwaetheyt/ lieuer te wil-
len niet gelijcken arbeyt bereyden den ewigen doot
dan

Die derde reghel
dan dat onsterffelijche leuē En dese doe seer 'dwaes-
lijcken/die daer verkieſen met grootē arbeſt te gaē
tot den ewigen arbeſt dan met middelbaer arbeſt
tot een onsterffliche ledicheſt. Waert by also datter
veel meer arbeſts waer inden wech des goeden le-
uens dan des wereldts nochtans ſoo ſoude de her-
dicheſt des arbeſts ſachter worden door den hoope
des loons nemmermeer en gebreect daer de godlike
ſaluinghe die daer doet dat alle galle wort verwan-
delt in honich. In dit ſterffliche leuen volcht die een
ſorge die ander en die een droefheſt comt wt die an-
der noch daer en is geen vertoeuinghe/noch ruſt en
van buſten is arbeſt en bedructheſt en van binnen
is noch veel meerder tranckheſt en alle deſe maken
bitter die ſalicheſt van welcken die quade hebben
beleden en hē ſeluen alte laet beclaecht int boeck der
wijsheſt ſeggēde: wy zijn moede gewordē inde wech
des boofheſts en der verderffniſſe/ en wy hebbē ge-
wandelt ſware wegen/ en den wech des Heeren heb-
ben wy niet bekent. Wat iſſer ſwaerder en lelijcker
dan te ſtaen onder die eygendom van Egyptē. Wat
iſſer droeuiger dan die gheuanceniſſe van Babilo-
nien. Wat iſſer onuerdrachlijcker dā onder Pharao
en Nabuchodonosor te weſen: Hooft wat Chriſtus
hiet: beurt op v mijn iock/ en ghi ſult ruſt vindē uoer
ſielen: want mijn iock is ſoet: ende mijn laſt is licht.
In als/daer en gebreket geen genoechlijcheſt/daer
een byge conſcientie is. Ende daer is altyt onſalic-
heſt daer eē onſalige conſcientie pijnicht. Dit moet
ghy vaſtelijc gelouen/ en iſt ſake dat ghy twijfelt/ ſo
draget en neemt ract vanden genē/ die daer bekeert
zijn tot Chriſtum van dat middel van Babilonien/
ende

in ghy sult vnnemen dooz haer ondersoekinghe/dat
er niet droeuiger noch moeplicker en is dan die son
e/en niet lichter en vroljcker dan die deucht. Wilt
uerdencken/oft mi waer gelijc loon en gelijcken ar
bejt/en waert dan niet veel begeerlijcker te strijden
nder de tekenē Christi/dā onder de baniere des du
uels? En het is meer te verkiesen te werdē verdruet
niet Christo/dan te leuen in alder wellust mettē du
el. Om Christum niet achter te laeten/so wilt aen
mercken wat loon dat die alder bedzielijcke en ver
aerlijcke viant geeft en wat vganckelic loon dat hy
elooft/daer hy zijn dienaers mede bedzielt. Ende
ls hy haer verganckijck goet verleent heuet/so neēt
hy dat weder alst hem beliest op datse verliesen sul
en dat geen dat sy ghewonnen hebben met meerder
soefnis/dan zijt niet arbejt vercregen hebben. Ma
at een coopman(ist sake dat hē dat auontuer mede
alt)dooz bedroch of dooz groten arbejt en met vele
erickelen / om te vergaderen tijtlijc goet/seer naer
ich geweest is. wat heeft hy hēseluē anders berejt
ā een materie des onsalighen sochmildichejts/in
ien dat hy dat behout. en het is hē grote pijn in diē
at hy dat verliest. En ist sake dattet auōtuer qua
ck gelucket wat is hem anders dan hy wort twee
mael onsalich want daer hy zijn hope ingeset hadde
n vercrijcht hy niet en ooc so ouerdenct hy niet gros
e pijn/dat hy te vergeefs gearbejt heeft. Niemand
n arbejdt niet een vaste moet om te comen tot een
hoet leuen / oft hy en vercrijchten. Ende alsoo
ls Christus niet en mach werden bedrooghen / al
so en bedzielt hy oock niet. Wilt oock ouer
dencken als ghy bliet vande wereldd tot Christum/
dat

Die derde reghel

dat ghy dan niet achter en laet dat goet dat die werelt geeft/maer dat ghyt verandert in anderē goedē die lustelijcke en beter zijn. Wie isser die daer niet en wil verwandelen siluer om gout en kieselinghen om costelycke stenen. Wie vrienden wordē vertoorn/maer wat is dat te achte/wat ghy sult ander vrienden vindē die v vriendelyker zijn als ghy v wellusticheyt derst/so sult ghy nochtans ander wellusticheyt gebruyckē van binnen/die welc soeter/reynder en seluerder is. Of ist sake dat ghy v tijtlyc goet vermindert so sullen v aenwassen als sulche rycdomē die de motten niet en mogē verderuen/ noch die dieuen niet mogen wech dragen. In dien dat ghy v seluen daer toe stelt veracht te wordē van de werelt/so sult ghy geprezen wordē van Christo/ ghy sult wepnich menschen behagen/maer den genē de daer beter zijn dat lichaē wort mager/maer dat herte en die moet worden gevoedet. Die blancheyt en schoonheyt des lichaems verdorret/maer die schoonheyt des hertē blinct. Wil dy aldus alle ding aemmerckē en doorszē so sult ghy vernemē dat de werelt niet en is/of vals goet is/daer geē baet of profijt af en comt: daer zijn zōmige goedē diemē niet begerē en mach sonder sonde/maer besittē sonder sonde: als dese des volcx vermoeden/die gemeyn gonste des volcx gratie en gebieden ouer tgemeyn volc/vriendē en ecr:diemē van bucht vercricht. Het geschiet gemeynlijck die daer eerst soeckē dat ryc der hemelen/die toevallen al dat ter voorscheynen is:welc God belooft en oec gegē heeft dē coninc Salomō. Wāt dat auontuer volcht dieckwil na den genē die dat schonwē en blien en het bliet van den genen die dat soeckien. En wat datter ghes

Eschiet den genen die God lief hebben/dat en mach
 niet ongelukkig wesen/dē welckē dat verlies wort
 verwandelt in haet/die straffingen in blijfchap:ver-
 naetheyt in glorien/pijn in genoeghte/droefheyt in
 meticheyt/en quaet in goet. Wilt ghy noch twifelē
 en werch der duechden aen te nemen/ende den werch
 dupuels te laten/daer alsulcke boose dingen niet by
 gelijcken en zijn/gelijckerwijs:als God by dē dup-
 el/die een hope by die ander/dat eē loon by dat an-
 der/die eenen arbeit by die ander/ende Godts bro-
 chheyt by des dupuels brochheyt.

Die vierde reghel.

Dat ghy niet meerder/ ende sekerder voort
 gauc sult mogen comen tot Christum/so is de
 se vierde regel van noode. Dat is/dat ghy ge-
 heel en al v leuen sult setten in Christo / tot wie ghy
 alle v wercken/al v arbeit/al v ledicheyt en onledic-
 heyt sult stellen. En en wilt niet meynen dat Chri-
 stus is eē pdele stemme/maer dat hy is anders niet
 an liefste/simpelheyt/lijdtsaemheyt/reynicheyt en
 onteylichen also als hy geleert heeft. Die dupuel en
 is anders niet te verstaen dan dat Christus lere en
 gebot tegen is/want die hēseluē geest totter dencht
 die repst tot Christum/ende die gene die daer diendē
 die sonde die wort des dupuels eygen/waerom dat
 ooghe moet wesen simpel en onnosel en v lichaem
 al dan heel licht wesen het behoort alleen tot Chri-
 stum als tot een eenich alder ouerste ghoet dat ghy
 niet en sult lief hebben/niet achten / niet begeeren dā
 Christum of om Christum. En ghy en sult niet hatē
 noch vreesen/noch blijen/dan die selicheyt der sondē

E.

Ende

Die vierde reghel

En dā so wat dat ghy doet of ghy slaept/ of waert/ of eet of drinct en ooc spelē/ of recreatiē/ ledicheyt (ende noch stoutelijcker te seggen) sommighe lichte sonden daer wy in vallen/ als wy totter duecht haesten/ het sal v al geschien/ en wesen tot een vermeerdinge der verdienstē/ maer ist sake dat v age scale is en siet elwaerts dā tot Christū so is ooc al dat ghy doet niet allene onnutbaer/ maer ooc schadelijc Want het is sonde datmē een goet werc niet wel en doet Die ghene haer haest om te comen totten rechten wech des ouerstē goets/ die moet alle dat hē te vordē roemt verwerpen of verliesen op dat die wven loop of v leuen behulpelijc mogen wesen/ of niet hinderen/ van dese is dierhande maniere sommige zijn quact/ en also lelijc dat sy niet eerlijc noch duechdelijc en mogē wesen/ als dese/ te wreken v ongelijc/ of quade gonst op v euen mensche te dragen Dese zijn altyt te versmadē/ en om geenrehande profijt of pijn aen te nemen Want daer en is niet/ dat een goet man meer mach quetsen/ dan die lelijcheit der sonden Hier tegen zijn sommige so eerlijckē en duechdelijckē so dat sy geen sonde en mogē wesen. Als goede gonst te hebben tot alle menschen/ wve vrient te helpen met eerlijcke redenē/ die sonden haren verblinden int goede en in goedertieren woordē ende wercken Noch zijn daer sommighe die houden dat middel: als stercheit/ schoonheyt/ gedaente/ cracht welsprekenheyt/ geleerteit en deser gelijcke. Van dese derde maniere en salmen niet begerē om haer seluē oft ghy en sukse niet aenemen dan als sy tot profijt/ ende baet mogen wesen tot den wech der salicheit Dese middelē en helpē noch en schadē dē genē niet die tot Christū gaen

Aen maer men salse verkiese of versnaden na haer
 menepchlijcheit. Als geleertheit brenget meer hul-
 pe tot een goet leuen dan schoonheyt/oft cracht des
 schaems of rijcdō. En hoewel alle geleertheit pro-
 fitelijc mach wesen tot Christum/nochtans bewijst
 e een veel naerder wech dan de ander van dat: en
 deser middelē so suldy waerden wat dat v nut is/
 i wat v schadelijc is. Hebt ghy die leeringe lief om
 Christū: so doet ghy wel/maer hebby die daerō lieff
 op dat ghy veel moecht wetē/ so blijft ghy staē daer
 behoort af op te climmē. Ist sake dat ghy daerom
 e leeringe begeert: op dat ghy door haer hulpe per-
 ect en claerlijc moecht sien Christū/ die daer schulen
 e is onder die hemmeliche schrifte en na dat door siē
 er schrifstueren: hebby dan liefde/ en na die kennisse
 i liefde een ander mede leert: als ghy die leeringhe
 also gebuycket so wilt v daer toe schickē. Duncket
 goet/ en tot v salicheit bequaem/ veel schrifstueren
 i hemmelijchedē te lesen/ so moechdy v seluē daer in
 effenen. Maer ist sake dat ghy vzeest datse v meer
 hade sal doen dan baet so wilt v seluen weder kerē
 ot onsen eerste reghel (dat is) dat ghy v seluen kent.
 Het is beter min te weten en meer lief te hebbē/ dan
 meer te weten en min lief te hebben. Aldus hout die
 leertheit int middel. Noch zijn daer ander als ge-
 ontheit goet verstat wel sprekentheit/ schoonheyt/
 cracht dingniteit beueel geluc/ goede faem/ geslachte
 en/ vriendē/ wijs/ en kinderen. Dese na dat sp v pro-
 fitelijc zijn tot die duecht daer na sult ghy die ghe-
 buyckē en of wy dese hebbē of niet wy en sullē daer
 in onse loop tot die duecht niet achterlaeten. Hebt
 ghy gelt ende staet v dat reghen om tot een goet le-
 uen

E ij.

uen

Die vierde regghel.

Men te comen soo wilt dat verdeelen en wilt v seluen
vrienden make van die schat des booshepts. Ist nu
dat ghy vrees dat verlies van een goede consciencie/
so werpt van v dat schadelicke winsel. Dit sal v lich
telijck te doen wesen in dien dat ghy v went/niet te
achten/dat geen dat van buyten is (dat is) dat geen
dat niet en behoort totten binnenste mensche. Ende
dan sal v gheschien dat ghy v seluen niet en sult ver-
heffen als ghy dese goeden hebt en ghy en sult gheen
pijne noch verdriet in v hert hebben alsoo ghyse niet
en hebt/oft als ghyse verliest/want ghy sult al v sa-
lichheyt setten alleen in Christo. Ist saecke dat ghyse
vercrijcht sonder v toe doen of arbeit/so wilt so veel
te sochuldiger wesen en niet te vyer/ouerleggen-
de datse v gegeuen zijn van God tot een materie der
vermeerderinge oft volbrenginge der deuchde/maer
sp zijn nochtans seer periculoos. Ist saecke dat ghy
quaet vermoeden hebt in v ghoet auontuer soo ver-
maet dat/op dat ghy so veel te geringe moget comen
tot dat ewige goet. Alle die gene die gelt niet soch-
uldicheyt des verstants begeeren en setten daer in
die toelucht haers leuens / meynende dat sp salich
zijn also lange als sp dat hebben en die hem selue on-
salich heten te wesen als sp dat verliesen/dese hebbe
hem seluen een eygen God versiert en gemaect. Ghy
hebt dat gelt gelyc met Christo / in dien dattet v sa-
lich oft onsalich mach maken. Al dat ich geseyt heb
van dat gelt/dat suldy ooc verstaen van die werelt-
lijcke eer/genoechten/gesontheyt/ en ooc van dat le-
uen. Met alsulcke neersticheyt moeten wy arbeiden
om te comen tot Christum dat wy die voorgenoen-
de dingen niet grotelijcken en sullen achten als wy
se hebben

hebben/oft als wijsse verliesen/want de tijt royt is
en als die apostel seyt. Die gene die dese werelt ge-
uerken/dat sy wesen sullē of sy die niet en gebuyt
alduſdānigē hert en leuen der menschē sal die we-
lt begeerē als sot en dul. Nochtans door dese ee-
ge sotticheit begeert ons God salich te maken en
at sot is door God dat is wijs door den menschē/
alduſdānigē maniere sult ghy v wercken onder-
eeken. Doet ghy een ambacht/ghy doet wel indiē
at ghy dat doet sonder bedroch op dat ghy moecht
deden v hupsgeſin/waer toe doet ghy v hupsgeſin/
o dat sy mogen een recht Christen leuen leyden/so
uuen arbeit goet. Als ghy vast na die gedaente/
ist een ghoet werck/Maer waerom vast ghy/om
at ghy den cost sult sparen/of dat ghy geestelijcker
ilt schijnen so is v ooge schalc. Of vast ghy om dat
ghy niet siet en sult worden/waerom vzeest ghy siet
en/om datse v beroouen sullen van die gewoonten
es wellusticheits so is v ooge sondich. Ghy wilt ge-
int wesen om bequaem te wesen te leeren en te stu-
eren/waerō studeert ghy/ om dat ghy eē bisschop/
omproest/deken/canonic/of een ander geestelijck
zelaet sult worden. Met wat menige begeert ghy
ese dingn tepten op dat in v seluen moget leuen en
iet in Christo/so dwaelt ghy seer/en in al v studerē
is geen verdienst. Ghy neemt spijse op dat v lich-
em sterre sal wesen/doet ghy dat om dat ghy de hey-
ge schrift sult mogen lesen/en in heylighe wercken
aken/so doet ghy wel. Maer zyt ghy so schuldich
an gesontheit/op dat ghy niet lelijcker en sult wor-
en/en dat ghy in wellusten niet en soudet moghen
ebuytken/so zyt ghy verre van Christo/makende
E ij. v seluers

Die vierde reghel

U seluen een ander God. ¶ Daer zijn sommige menschen/de sommige heyligen eerē niet sonderlinge sacrificien/en dienste. Die een die groet alle dage sinte Chzistoffel/maer anders niet dan als hy zijn beelde siet Waerom is dat. Daerom want sy vermoeden en gelouē dat sy van dien dage niet en sullen mogen steruē quader doot. Een ander anbidt sinte Rochus want hy geloofst dat hy verdujue sal de quade sierte van zijn lichaem Die ander leest sinte Barbara oft S. Joris sonderlinge ghebedekens op dat sy niet en sullen comen in die handen der vyanden. Die ander vast S. Appolonia/ op dat zijn tanden niet sweren en sullen. Die ander gaet om te visiteren dat beelde van S. Job/op dat sy geen rinde noch pockē en sullen crjgen. Die sommighe geuen een deel van haer winst den armen op dat haer comenschap in die zee niet en sal vergaē. Men onsteect S. Jeroē een caerse op dat sy haer verloren goet weder mogen crjgen. Na dese maniere/also veel sake als wy vresen of begieren/so veel Goden maken wy ons seluen/ Voort so heeft elck lant zijnen verscheyden heyligh. Want S. Paulwels is in Brancrjck/ dat is S. Jeroen in Hollāt. Noch sinte Jacob of sint Jan en wordē niet ouer al gelijc geert maer in de eē plaetse meer dan in die ander/ist sake dat dese geschien om te hebben gesontheyt des lichaems/of om te schouwē schade des tijtlickē goets so en zijn si niet verdienstelijckē/noch en behore niet tot Cristū/maer sy zijn gelijc dat quade geloof der heydenen/ die hier voormaels loofden Hercules dat thiende deel van haer goet/ op dat sy soudē mogē rijc wordē en Esculapio enē haē op dat si soudē gesont wordē en dē Necker eenē stier op dat sy sou-

soude geluc hebben ter Zee. Die namen zijn ver-
 andelt maer dat eynde is alsulcke Christenen/ en
 ydenē gemeyn Ghy bidt Godt dat ghy niet gerin-
 en sult steruen en ghy en bidt niet dat hy v beter
 erstāt wilt verlenē/ op dat in wat plaetse dat v die
 hot ouer soude mogē comen/ dat hy v bereyt soude
 mogē vindē. Ghy en denct v leuē niet te beterē En
 hy bidt Godt dat ghy niet steruē en sult wat bidt
 hy anders dā v verderffemisse Ghy bidt om gesont-
 heyt/ en ghy mis bruyct v gesontheyt en wordē dā v
 goede werckē niet boos en sondich Hier tegen sullen
 sommige die geestelijc heten haer winninge en profijt
 ggen te wesen barmherticheyt en die verleydē die
 ertē der onnossele menschen door sommige gebene
 dinge/ dienende haren buyc en niet Christo En si
 alle ooc seggē: Wilt ghy verbiedē dat aenbiddē der
 heyligē door welcke God greert wort Die gene die
 it doen niet een simpel wangheloof/ en ydel geeste-
 licheyt/ die en sondigen also seer niet noch en zijn al-
 seer niet te straffen als die geen die volghen haer
 ogen baet en predikē of groot maken dat geen dat
 ie H. Kercke nauwelijc toelaet voor dat ouerste en
 olcomenste goet/ en sy vermeerderē ouermits haer
 profijt die onwetentheyt des volcs/ welck niet ghe-
 eel te versnaden is/ maer ten staet niet te lijde dat
 achten dat minste dat meeste te wesen/ het is loof-
 jck dat ghy begert van sinte Rochous gesont leuen
 inden dat ghy dat daer toe stelt en heyligh maecht
 seluen in Christo/ Maer het is veel looflijcker dat
 nen anders niet en bidt dan die lieffde der duech-
 en moet wassen/ ende die haet der sonden. Van te
 euen ende te steruen salmen setten in Gods handen
 E iij. ende

Die vijfde reghel

ende seggen met sinte Paulus. **O**f wy leuen of wy steruen/den Heere leuen en steruen wy. En dat is een volcomenheyt/begeeren ontbonden te zijn en te wesen met Christo / en dat wy setten onse wechde en vrolykheyt/in siecten/in schade/ en in ander quade auontuere/en met alsulche maniere waerdich ende gelijc te worden onse hooft Christo waerom dattet niet alte seer te straffen en is die also doen/maer seer schadelijc daer in te bliuen/ende ich arbeide om der menschen crancheit mocht wordē toegelaten of verdragen/maer voor dese voorschreuen regel wort een beter en sekerder wech gewesen na S. Paulus leeringe. Ist saecke dat ghy stelt al v wercken en neersticheit tot dese regel/ en dat ghy niet en blijft staen in middelbare wercken/maer altijd voortgaet so lange tot dat ghy moget comen tot Christum so en suldy niet moghen dwaelen vanden wech/ noch en sult niet moghen doen in v leuen/noch lijden/of ten sal v altemael in verdienste wesen.

Die vijfde reghel.

Ond meer verstants van die voorschreuen regel te hebben/so is van node dese vijfde reghel/op dat ghy daer in alleen moget setten een volcomen goet leuen. Ist saecke dat ghy altijd arbeit om volcomenre te worden/en treet v seluen so verre alst mogelijk is van alle dat geē dat sienlic is/die almeeft onuolmaect en middelbaer zijn/om also te comē tot dat geen dat on sienlic is als hier voor geseyt is na die deplinge der menschen. Dit gebot is seer vā nood te weten/want door haer versumpenis of onwetenschap veel Christen menschen meynende dat sy goet

met zijn/maer zijn ydel en wangelouich/en behal-
pen den Chriſtelijcken naem die ſp hebben/ſo zijn ſp
eynlich verſcheyden van die afgoderie der heydenen
Daerom wy moeten ymagineren en ouerleggen te
heſen twee werelde. Die een die alleen verſtandelijc
/die ander is deſe ſienlijcke werelt. Die verſtande
licke diemen heet die engeliſche werelt/ is de hemel/
maer Godt met zijn ſalige ſielen is/ en die ſienlijcke
is de rondtheyt des hemels/met dat firmament/en
dat daer in onthouden is. Die menſche is die derde
werelt/deel hebbende van heyden/ſienlijc nadē lich-
ten en onſienlijc na der ſiele. En wāt wy pelgrims
in deſe ſienlijcke werelt/ſo iſt van noode dat wy
ergens en riſtē/maer wat onſe ſinnen te vorē coēt
dat wy dat met een begnaē gelijckeniffe willē ſtellen
ot die werelt der engelen/of dat meer van node is/
ot de werelt der ſielen. Dat gene dat die ſonne doet
hier in deſe ſienlijcke werelt dat doet God in die ver-
ſtandelijcke werelt en in v deel dat dien gelijc is/dat
is/inden geeſt. Dat die mane hier doet/dat betekene
is inde onſienlijcke werelt die ſcharen der engelen/
en der ſaliger ſielen diemen heet die triumpherende
kercke en dat werckt in v die heylige geeſt. Wat die
uerſte rechter der werelt doet/in die werelt die on-
ſer haer is/dat doet god in v ſiel. Die ſonne gaet op
en gaet neder/ſp maectt hetten/ſp tempert ſp leuen-
lich maectt ſp voerbrenghet/ſp rijp maectt/ ſp treect nae
maer/ſp maectt dunne/ſp maectt hert/ſp maectt weech
en maectt claer weder/ſp verlicht/en verblijt. Daerom
dat ghy in deſe ſienlijcke werelt / en in v lichaē ſiet/
wilt dat heeren tot God en tot v ſiel. En het ſal ge-
ſchien/dat al tgene dat v te vorē comet/ dat ſal v we-
ſen een

E v.

ſen een

Die vijffte reghel.

Ven een doosaeck des volcomē leuens. Gelyck als die sonne genoechlick is dē vleeschelijckē ooge also dick sp haer sienlijc met een nieu licht openbaert soo wilt terstont ouerdencken wat groote ghenuecht wesen moet des hemelscher schare dē welckē altijt op gaet de ewige sonne en nimmermeer neder en gaet Hoe groot is die blijchap der reynder hertē/welc Gods licht dooz schijnt/dooz die vermaninghe der sienlijcker creatueren so wilt gedenckē die woordē Pauli/die daer seyt dat van die duysternisse schijnt eē licht en dat sal lichten in v hart tot een verlichtinge der wijsheyt en der liefdē Gods/in dat aengesicht Christi Jesu. Ondersoect die v. schrift en ghy sult in veel plaetsen vindē dat de gratie des heyligē geests wort geleken by dat licht/ist sake dat v die nacht duncket duyster en doeruij te wesen soo ouerdenckt hoe die siel verdupstert wesende dooz die sonden/verlaeten is van dat hemelsche licht. En ist sake dat ghy wat vandē nacht in v vint:so bidt dat v moet opgaē die zōne der reyltuerdicheyt Aldus verstaet dat die on sienlijcke dingē alsulcx zyn dat dese sienlijcke dingen by haer te gelyckē/nauwelijc schijnne en zyn/bewijsende onse oogē een cleyn ghelijckenis. Doozt/al dat geē dat lichamelijckē is dat begerē onse sinnē/of sp versinadent. Hoe veel te meer sal die geest dā lief heb bē of hatē. Een schoone gedaente des lichaems be- haget dē oogē/dan wilt ooc ouerdenckē hoe eerlijc/ dat is een schoon gedaente des siels. Een mismaect aensichts is ongenoechlic/so wilt gedenckē hoe ha- telijc dat is een hert besmet met sonden. Alsoo heeft ooc die siel haer schoonheyt/ daer sp Godt mede be- haecht/en mismaectheyt daer sp dē duynel mede be- haecht

recht. Soo is oock int lichaem ioncheyt/outheyt/
 zett e/gesontheyt/die doot/dat leuen/armoede/ryck
 om wellust/droefnis/orlooch/vreese/spijse/ ende al
 atingengeuoelt inden lichaem dat salmen oock ver-
 aen in die siele. Daerom is die rechte werch om te
 noemen tot een perfectit ende volmaecht leuen dat
 hy v seluen altemet went tottet goet ende v afstrect
 an dat geen dat niet is. Want sommighe gelycken
 wesen dat hy niet en zijn als wellust / cere des we-
 elts/ ende sommige vergaen ende comen haestelijc-
 e tot niet/daerom/laet ons ons seluen daertoe ghe-
 en tot dat gheen dat warachtelijck onwandelbaer
 ide reyn is. Dit heeft die groote Philosoph Zoa-
 rates/wel geweten/die seyde/dat die siele salichlijck
 erscheytwt en lichaem/die eerst/dooz Philosophie
 f goede leringe/ naerstelijckē die doot ouergedocht
 eeft/en lange daer te vozen/ dooz versmadinge der
 ijelijckier goedē en liefste en begeerlijcheyt der geeste
 icker goedē heinseluē/also gewent heeft alleens off
 p wtē lichaeme waer. Noch anders en is dat crups
 iet tot welckie Godt ons roept/ noch anders geen
 oot met welckie de Apostel Paulus seyd dat wy
 nede sterven sullen met Christo. Ende ghelijck die
 zophheet seyt. Want om v worden wy gedoot alle
 aghe wy zijn gheacht als slachschapen Ende dat
 elfde beschrijft Paulus segghende: Soeckt die din-
 chen die bouen in den hemel zijn/ ende niet die aert-
 che ende smaecht dat daer bouen is : Dat is be-
 er/ dan bemoept te wesen met dese lichaemelijcke
 ringhen/ ende laet ons worden als onbeuoelijck/
 p dat wy soo veel te bedt moghen smaecken en-
 te vernemen dat gheen dat totten Gheest behoort.
 ende

Die vijfde reghel.

En hoe dat wy onwijser wordē in dat geen dat lichamelijcken is so veel meer sullen wy warachteliker van binnen beginnen te leuen/en van buyten min leuen. Ic salt v noch opentlijker seggen. Hoe dat ons meer bekend is dat ewich is so veel te min sal ons bewegen dat verganckelijc. Hoe dat wy meer beginnen te sien dat warachtich is soo veel te meer sullen wy berachten dat niet dan eē schimme is. Daerom sullen wi altijd dese regel voor ogen hebben dat wy niet en sullen bliuen staen in dat geen dat lichamelijck is maer wy sullen daer van opstaen en gaen al tijt voort tot die liefde der geestelijcker dingen/ende beginnen te versmaeden dat sienlijck is/en begeren dat on sienlijc is. Die siechte des lichaems sal v seer verdraechlijc wesen te lyden als ghyse ouerdenct te wesen een remedie of ghesontheit des siels. En ghy sult min sochtuldiich wesen om die gesontheit des lichaems in dien dat ghy alle uwe neersticheit daer toe stelt om te beschermen die gesontheit des siels. Die doot des lichaems maectent veruaert/hoe veel te meer staet ons te vreesen die doot des siels. Ghy veruaert v van dat sienlijck sijn dat den lichaem schadelic is hoe veel te meer sullen wy vreesen dat sijn dat die siel doot. Ghy wort veruaert en bleect vresende dat v die blijē sal staen die daer wt de wolcken blicket hoe veel te meer is te vreesen dat op ons niet en moet comen die on sienlijcke blijē des godliken toorns/seggende. Gaet ghy vermaledide in dat ewige vier. Ist sake dat v wel behaecht die schoonheit des lichaems/waerō en begeert ghy met meer de schoonheit der sielē. En wildy setten uwe liefde tot de schoonheit die ewich onvergankelijc en hemels is so sult

sult ghy matigen die liefste die lichamelic en tijdelic
/Ghy bidt dattet regenen sal op dat v acker nadt
nach worden/het waer beter dat ghy naerstelic ba
et dat hy v hert nat maecken wilde/ op dattet niet
miruchtbaer en wort van die wassingen der druck
en. Ghy hebt grote sorge op dat ghy die schade des
ijelijken goets weder vercrijgen en verhaelen mo
et/veel meer staet te verhaelen die schade des siels.
Ghy boozsiet v niet tijthijc goet tegen de outheyt op
at v lichaem geen gebrec en sal hebben ende ghy en
zaget niet noch en hebt geen sorge wat v siel sal ge
reken. Daerom sullen wy in al dat gheen dat onse
innen dagelijcx te voren comt/ende die onse sinnen
veranderen/als hope vreesse liefste/hact/pijn/en wel
ust/doen/als daer voor geseit is. En also moetē wy
verstaen alle schriften die tot een simpele sinne ende
net grote verholentheyt des heymelijcker mistertē
e samen geset zijn/gelijc oft sy tsamen geset waeren
net een lichaem en een siel. En dat heuet Godt also
genoecht/op dat ghy die simpele sin dat is/die letter
ult verstaen/en comen tot die heymelijcke miste
rien des geestelijcheits/ Want ist sake dat ghy son
der geestelijc verstant leest dat Adams beelde gemaect
is geweest vander aerden/ en dat in hē geblaesen is
een siel en dat Eua wtgetogen is wt Adams ribbe/
en dat haer verboden was dat sy niet eten en soubē
van dat hout des leuens/of dat die serpēt heeft raet
gegeuen/of dat Godt heeft gewandelt in die locht/
of dat Adam/ en Eua schuldē/oft dat die Enghel
met ee swert voor die duere des Paradys bewaer
de op dat die gene die daer wtgeworpen zijn niet en
sullen mogen wederom in comen. Cortelijcken alle
die

Die vijfde regel

die historie van die makinge der werelt/ ist sake dat
ghy anders niet en soect dan sy van buypen en na de
letter luyde so zynse anders niet dan als die fabule en
versieringen der Heydenscher Poete en Philosophen/
En by auontuer sult ghy meer vrucht lesen in die
fabulen der Poeten met alle gloria/ dat is/ met een
duchdelijcke sinne verandert dan die vertellinge der
heyligher schriften indien dat ghy blijft staen op de
letter. Want als men leest die fabulen der Gygantē/
die metten berge wouden opclimmen te hemel/ende
verdujende daer die goden dese en beduyt ons an-
ders niet/dan dat wy niet en sullen bechten metten
ghenen die inden hemel zyn/en oock dat wy ons ab-
stineren sullen van alfulcke schryftueren en studeringe
die bouen v is/of daer v natuer niet toe genepcht en
is maer ghy sult v seluenstellen en tot dat geen v ge-
uen daer die natuer meest toegenepcht is (in die dat
se godlijc/en eerlijc zyn) Als/en wille niet hylijken off
die echten staet aennemen ist saecke dat v in reynic-
heyt te leuen uwer natueren of maniere bequamer
is En ooc en wilt v niet geuen tot die reynicheyt in
dien dat ghy bequamer zijt tot die echtschap Ist sa-
ke dat ghy leest die fabulen der vrouwe Circes dat
sy met dranche verkeerde die menschen in beelder-
hande wilde beesten/dat leert ons anders niet/ dan
gelijc menschen die daer leuen in haer wellusten/die
worden dul en dwaes met dat seijn der werelt: en
die worden verwandelt in onredelijcke beeste. Oock
dat Tantalus ende inde helle staende in dat water
altijt dorst lijt/dat is dat alder onsalichste want so-
mige hebbē groot tijelijc goet en en deruen dat niet
gebruyken. En oock dat Sisyphus altijt ombraeyt
den

en grootē steen/dat betekent ons die sware en on-
 lige eergiericheyt. Ist sake dat Hercules arbejde
 is vermane dat wy niet eerlijcken arbejdt en niet
 adige ondersoeckinge ons seluē den hemel berejde
 allen/so leert ghy in een fabel/ dat ons de doctoren
 i meesters inder godheyt gebieden. En ist sake dat
 hy wilt lesen sonder geestelijckē verstande / datter
 vee ongeboren kinderen vochte in haers moeders
 chaē/en dat de priuilegien des eersten geboren om
 ap of byz vercoft wort/of de benedictie des vaders
 niet bedorch te ontnemē/of dat Golpad ghedoot is
 an Dauid niet eē herders stoc/ of dat Sāpson zijn
 apz afgeschore was/wat onderschept is daer in dā
 ft ghy leest de fabulē der poetē en wat onderschept
 is daer in oft ghy leest de boecken der coningen ende
 der rechters/of de historie Titij Luyj. of and waer-
 ike geschiedē historie/in diē dat ghy in een noch in
 ejde niet aen en siet een ander verstant/want in de
 iulen en historie vintmē veel de onse leuē seet eer-
 ick ende pzoftelijck zijn/ende in die Bybel zijnder
 eel die ons seer onbehoorlijck zijn in haer ghedaen-
 n/ ende oock onsen leuen seer schadelijcken/alsmen
 ie alleen na die letter verstaet als de grote moord-
 cheyt Dauids/en ooc zijn ouerspel gherocht met
 iāslacht en dat Sāpson tot zijn vder smisse bevinde
 e heymelijke byslapinghe van Loth met zijn twee
 ochterē/en ontallijke veel diergelijcke/waerō dat
 t seer van node is en bequaē/ datmen inder schrif-
 teren(bysonder in dat oude testament) soeckē sal de
 erholentheyt des geists/verfinadende dat bleesche-
 ick is/of de letter. Want nae dat ghy dat Hemels
 zoot(dat is die schriftuere) inden mont steket/daer
 nae

Die vijfde reghel.

na sult ghy daer smake in hebbē/maer int ödersoek
kē des heymelijckē en geestelijckē verstant: en wile
v epgen gevoelen niet volgen/maer ghy sult v rede-
lyc verstant daer toe schicken om dat rechtelyck te
keimen/want dat is een sonderlinghe const/welcke
ons leert Dionisius in dat boec der godlycker nae-
men/en ooc Augustinus in dat boec van die Christe-
lyche leeringhe. Sinte Pauwels na Christum/heeft
ons aldermeest geopent sommige fonteynē der heyl-
iger schriftueren/en oock veel verborgentheden der
heymelijcker en geestelijcker verstanden/en ist sake
dat ghy niet en moghet comen tot dat verstant des
geestelijcken sins/so moget ghy nochtans dencken
datter wat sonderlijc onder schuyt dat nochtans
beter is onbekent achter te latē/dan in die letter die
daer dootslaet te rusten/en dat niet alleen in dat ou-
de Testament maer ooc in dat nieuwe/wāt dat E-
uangelie heeft ooc zyn vleesch en zynen geest/wāt al
is dat cleet getogen van Moyses aensicht/nochtans
sept S. Pauwels dat hy niet en siet dan door eē spie-
gel of bysprake. En Christus sept ooc/dat vleesch en
baet niet/maer de geest is die leuēdich maect/en als
Paulus sept/so en baet dat niet/maer is ooc doot-
lyc/ist datment niet en stelt naden geest/nochtans is
dat vleesch daer mit toe/want het seyt onse crācheit
als vā trappe tot trappe tottē geest. Dat lichaē son-
der geest en mach niet int wesen bliuen/en die geest
en behoeft dat lichaem niet. En als Christus sept/so
grooten dinc is die geest dat hy alleē leuēdich maect
Daerom suldy dit hier tot uwe leere hebbē/dat ghy
in alle schriften en in al uwe wercken sult aensie dē
geest/en niet dat vleesch. En in dien dat wy dat on-
der-

erfoecken/so sullen wy vinder dat dat alleen is dat
iene daer ons toe roepen bysonderlinge/ onder die
propheten/ Esayas/ en onder die Apostelē. Paulus
heeft ons meest in alle zijn Epistolen te kennen gheeft
dat wy niet betrouwen en sullen inden vleesch ende
dat in die geest is/leue/vrijheyt/ licht verkiefinge
in die begierlycke vruchtē die hy vertelt. Hy condā-
mert en versmaet ouer al dat vleesch. Kenneret/en
hy sult vinden dat Christus ooc dat selfde ghebieet/
s hy seyde datmē den Esel wit den putte soude ha-
n/en in die blinde siende te makē/in die same wij-
nge der aderen of des korens/en van dat die disci-
pelen die handen niet en wieschen indewerschappē
der sondaren/byde ghelyckenisse vandē Phariseus
in den Publicaen/wit vasten in die broeders na den
vleesch/inde glorie der Joden dat hy hem seyden kin-
ren Abrahā te wesen/in die ghiften te offerē/in die
beden/in ryeede vorden der Joden/en in veel dier-
lycke plaetsē versmaet hy dat vleesch ofte leuens
ets/en dat wangelooft der geēre die lieuer woude
oden wesen int openbaer dan int heymelijc Ende
s hy seyde dat Samaritaensche vrouwen: Wijs ge-
oft nyp want de ure is gecomē dat ghy niet en sult
aenbidden in desen berch noch te Jerusalē/maer de
re is gecomē:en is nu dat die warachtige aenbid-
ders sullen aenbidden den Vader inden geest en in
der waerheyt/Want die vader soeckt alfulcke men-
schen die hem also aenbidden. Dien geest is God en
die hē willen aenbidden moeten aenbiddē indē geest
in die waerheyt. Dat selfde heeft ons Christus ooc
kennen gegeven in dat werc en mirakel als hy in
bruploft dat water des couden en onsmakelijckē

F.

letters

Die vijfde regel

letters/heeft verwandelt in de wijn des geest tot e
versmadinghe ons vleeschelijken leuens droncken
makende onse geestelijcke siele. En en wilt dat niet
groot achten dat Christus al versmaet heeft dat
hier bukten geschreuen staet maer hy heeft oec ver
smaet dat eten zijns vlees/en die dranc zijns bloets
indien datmen dat niet geestelijck en ontfanct Tot
wat menschen meynt ghy/heeft Christus gheseyt.
Dat vleesch en baet niet het is die gheest die leuen
dich maect/tot den ghenen die dat Euangelie om
haer hals hangen/of die meynen dat sy vry zijn van
alle quaet om dat sy een gouden of coperen Cruyce
om haren hals hanghen die daer vermoeden te we
sen geestelijcheit/maer tot den geen die hy te kennē
geeft die mysterien ende geestelijcheden hoe datmen
zijn lichaem ontfangen sal/ Is dat lichaem Christi
niet profitelijck als men dat alleen nae den vleesche
ontfanct/ia schadelijck den genen die dat niet geeste
lijck ontfangen/wat ist dan dat wy in andere vlee
schelijcke wercken betrouwen/of ten sy dat die geest
daer by is/ghy doet alle dage misse/ende ghy leeft v
seluen/en ghy laet v duncken dat die ghebreken wy
naesten v niet toe en hoorzen/so moget ghy vastelijck
weten dat ghy noch zijt int vleesch des sacraments.
Maer ist dien dat als ghy misse doet/vnaerstichz en
verstant daer toe geeft wat de ontfanchenisse bete
kent te weten/v geest met de geest Christi/v lichaem
met dat lichaem Christi vereenicht te werden en te
wesen een leuendich lic der hepligher kercken en ist
salie dat ghy geen dinc lief en hebt dan in Christo en
dat ghy vermoet dat al uwe goedē den mensche ge
meyn zijn en dat ghy v bedroeuert in alle die schaden
uwer

wes euen mensches so moghet ghy dan misse doen
 niet een goede vruchte/wat dat is dan geestelijcken.
 Ist sake dat ghy eenich sins in v Christu geuoelt/en
 dat hy in v getransfigureert en verandert wort en
 hy begint v seluē altyt min en min te leuen/so wilt
 anbaer wesen den geeste die daer alleen leuendich
 naect. Daer zijn veel menschen die plegghen te tellen
 oec veel dagen sy misse gedaen of ghehoort hebben/
 aer mede meynende groot goet te doē/alleleens of
 niet meer schuldich en waren Christo te dienen en
 aende wt de kercke so keren sy weder tot haer oude
 ewoonlijke leuen. Is te prysen dat sy aennemen
 ie goedertieren wercken van huften maer dat sy
 aer in bliuē/staen/dat en is niet te prysen wat ghy
 doet in v volbrēngē dat daer gepresenteert en bete-
 ent wort/want daer wort betekent die doot Chri-
 sti. Ondersoect v seluen van binnen/hoe na dat ghy
 ie werelt gestorue zijt. En beuint ghi dan dat noch
 in v zijn toornicheyt/eergiericheyt/wellust/haet off
 ancheyt/al stont ghy opten Outaer misse doende/
 zijt ghy nochtans verre van dat geen dat heyligh
 is. Christus is gedodet om uwen wille/so wilt oock
 dootlaen al v ghewoonlijke sonden/en wilt v al
 eel offeren den genen die voor v hem seluē geoffert
 eest zynen Vader. Ist saecke dat ghy dit wel ouer-
 ziet en nochtans betrouet in God/so sal God hatē
 we offerhāde/en v vette groue geestelijcheyt. Ghy
 it ghedoopt/en wilt daerom niet vermoeden dat
 hy een Christē mensche zijt wat v hert/en v versta-
 elijcke redelijckz en sinaect niet dan die werelt. Int
 denbaer zijt en hiet ghy een Christē mensche en int
 smelijck zijt ghy quader dan een heydē/waerom
 I. ij. hebt

Die vijfde reghel

hebt ghy in v lichaem dat Sacrament Christi/einde
ghy derft en en hebt niet sinē geest Wat leyt daer an
dat v lichaē gewasschē en dat v hert blijft beulect en
nec dattet vleesch gesoutē is en thert blijft ongeson-
ten dat lichaē wort gesalft/en v hert blijft ongesalft
Maer in dien dat ghy nu zyt begrauen van binnen
met Christo en ghy denct nu met gantscher hertē te
wanderē in die nieuwichē des leuens so machmē
v kennen te wesen een Christen mensche Wat baet v
dat ghy met gewijt water nat gemaect wort in dien
dat ghy niet al heel en repnicht die binnenste vuulic-
heyt des herten. Ghy eert die hepligen/en het dinct
v goet dat ghy aentast haer reliquien of gebeenten/
maer ghy versmaet dat alderbeste dat sy achter ge-
laten hebben als haer exempelē des repnē leuens
Daer en is geen eere of offerhande danckbaerlijcker
onser lieuer vrouwen Maria dan dat ghy nauolcht
haer ootmoedicheyt. En daeren is geē geestelijcheyt
so bequaē en danckbaer den hepligē/als dat ghy ar-
beyt om te leuen na haer duechdē Wilt ghi vziende-
lijc wesen of hehagen S. Peter so nauolget zijn ge-
loof en wildy oock danckbaer wesen S. Pauwels so
nauolget zijn kiefde en ghy sult meer verdienē goets
en profijts doē dan of ghy tweemaal te Rome loopt
Wilt ghy met die aldermeeste eere S. Franciscus
dienen zyt ghy houerdich zyt ghy ghierich zyt ghy
hatich wilt hem so veel te goede dienen en wilt nae
zijn exempel v hert repnigen van onsupuer begeertē
en wilt versmadē dat tijtlijc goet en weest naerstich
om een repn hert te maken:laet achter uwe haet en
kijuinge/en dwint dat quaet int goet so sal dat sint
Franciscus achten booz meerder eeren dan of ghy
hem

en hondert keersen ontstaet Ghy acht dat groot
at ghy moget begrauē wordē in eē graeuwe cappe
at cleet dat gelijc die doot is en sal geen profijt doe
i dien dat v leuē ongelijck is dat leuen des goeden
soeders. Hoewel dat dat exemplae vā de hele goe-
ertierenheyt wort alder best begheert van Christo
ochtās ist saeck dat v die eere Christi welbehaccht
n zijn hepligē so moet ghy arbeiden om Christum
a te volgē in zijn hepligē/ en in alle sōderlingē hepl-
gen eerstmaale in v te verwandelen sonderlinge sou-
en/ en sonderlinghe duechdē aen te nemen. Indien
ij met alsulcker manieren de hepligen cert so en ist
iet te straffen dat ghy van buptē doet. Dat ghy be-
et die affche van S. Paulwels met groter eerwaer-
icheyt het en staet niet te straffen ist saeck dat hem
ekent is uwe Geestelijcheyt. In dien dat ghy eert
ijn stōme en dode affche/ en ghy vgeet/ en en achtet
iet zijn leuendige beelde datter noch sineert en leeft
i zijn schriften/ verkeert is uwe geestelijcheyt Ghy
enbidt dat gebeente van S. Paulwels datter leydt
i die Casse en ghy en aenbidt niet zijn hert dat ver-
olen is in zijne schriftē En ghy acht groot een stuc
ijns lichaems datmen door een glas mach sien en
hy en achtet niet die gheheele siele Pauli die daer
penlijc blijct in zijn schriften. Ghy eert die affchen
er hepligen die somtijt gesont maken die lichamen
an haerder crancheit en ghy en acht niet die hepli-
e schrift/ daer by gesont worden die crancheit der
ielen Die Christenen verwonderē van de miracu-
en die haer geschiet zijn hoe veel te meer behoorense
e achten en te omvangen haer schriftuere op dat die
ene die gautsch en heel in God betrouwen hē oock
F ij. bouē

Die vijfde reghel

bouen alle dinc leeren liefhebben Ghy eert dat beelt
des aensichts Christi/ dat van steen/ oft van hout
ghemaect/ of gheuerwet is. Veel meer beter is dat
ghy eert dat beeldt zijner herten dat niet rouste des
heyligē geests in dat Euangelie wtgesproken wort.
Want gheen Schilder niet een pinscele en figure of
gedaente des lichaems also maken mach als in dat
gebet een peghelijck beelde des herten verschijnt in
Christo. En want hy is die alderouerste eenuoudich-
heyt en waerheyt/so en mach daer niet wesen eenich
onghelijckheyt tusschen dat godthijcke herte en zijne
woorden en daer en is niet gelijcker den vader dan
de soon/des vaders woort/datter comet wt dat bin-
nenste zijns herten. Also oock en is niet ghelijcker
Christo dan dat woort Christi/datter comt van dat
binnenste zijns alderheylighste herte. En dit beelt en
acht ghy noch en aenbidt ghy niet noch ghy en siet
daer na niet om niet barmhertigen oogē/ noch ghy
en nemet niet ter hertē. Ghi hebt inde v. scrijtuere
also machtige en heylige Reliquien Christi/ en dese
vgeet ghy:soeckende de meer vzeemt zijn. Verwaer-
delijcken aensiet ghy die roe of dat lijnē elect datmē
Christus aengedaen heeft/en al dromende leest ghy
die worden Christi. Ghy achtet seer goet/dat ghy in
v hups hebt een stucckē van dat v. crups nochtans
en ist daer niet by te gelijcken/als ghy moget dragē
die verholē geestelijckheyt des cruyces verholē in
v herte. Ist sake dat dese maken een geestelijc men-
sche wat isser dan gheestelijcker dan die Joden: die
welcke alderbooste en quaetste menschen hebbē met
haren oogen gesien Jesū noch leuende in zijn vleesch
en hebben hem niet haren ooren gheloozt:ende niet
haer

haer handen aengetast. Als daer die salicheyt in sou-
wezen: so en soude daer niemāt saliger wesen dan
Iudas die daer Gods mont gecust heeft En aldus
verstaet ghy nu wel/ dat dat vleesch sonder gheest
niet en baet noch pzoft en heeft/ en het en soude oec
Maria der moeder Gods niet gebaet hebben dat sy
Christum van haer eygen vleesch gebaert hadde ten
sake dat sy ontfangen hadde zynen geest niet
aren geest. Dit is seer groot: maer hoorz dat noch
meer is also lange als de Apostelen gebuycken die
lichemelycke tegenwoordicheyt Christi/ so waren si
och cranch en en konden niet verstaen dat swaer
was Wie soude anders wat begeeren tot een volco-
men salicheyt: dan alsulcx een dagelijcx gheselschap
Christi/ nochtans na so veel miraculen/ en na die le-
linge zyns Godtlycken monts en na datter so veel
ander doot verweckt waren so heeft hy noch ghe-
raft haer ongeloof in die leste ure als hy ten hemel
oude varen Wat was die sake anders dat haer te-
en was/ dan dat vleesch Christi/ ende dat is dat hy
pde/ ten waer sake dat ic van hier gae den heylige
heest en sal niet comen/ het is van node dat ick gae
En baet die lichamelijcke tegenwoordicheyt Christi
niet totter salicheyt/ waerom sullen wy also vermes-
el wesen dat wy setten dat volcomenste goet in ee-
nighe lichamelijcke dinghen. Die geen die dat me-
ren veel te wesen/ hoorz wat S. Pauwels seyt/ dat
versmadende. Al hebben wy Christū gekent in zyn
leesch/ daerō en kennen wy hem nu also niet Daerō
n kende hy hem niet meer na den vleesch: want hy
had hē vuordert tot beter gauē des H. geest niemāt
n wil int gnade nemen die veelheyt der woorden

F iij.

ende

Die vijfde reghel.

en der autoriteytē/want het is om tbeste gebaen en
niet sonder grote sake/wantmē selierlijcken beuinc
dat dese dwalinge is een gemeyn quaet en verderf-
nisse van die gantse Christenheyt en hoe datse gelijc-
ker en na by is dat volcomen goet hoe datse meer
schade en hinder doet wāt daer en zijn geen schade-
lijcker sonden dan die nauolgen/en ghelijck zijn die
duechden Geen sonden en wordē niet meerder swa-
richheit gestraft/dan die seer gelijc zijn die duechden
Dat onwetende/gemeyn volc meynit dattet de gee-
stelijcheit te na en schadelijc is als men aldusdange
sedē en maniere straft Alle die werelt sal dat weder
roepen en die roepende predikaerts fullen daer tegē
blaffen die dat geern also saghen want sy en aensien
Christum niet/maer sy aensien haer eygen baet/om
welcke ongeleerde ydel geestelijcheit/ en beueynsde
heyligheit/dat my van node is diekwil te tuyghen
dat ic niet en mispryke die lichamelijcke Sacrificiē
der Christen menschen noch die werckē der simpel-
der lieden of mensche bysonderlinge die de heylighe
kercke toelaet/want sy somtijt wijsen en helpen den
mensche tot dat warachtige goet en sy zijn vā node
die daer noch jonc zijn in Christo/also lange tot dat
sy groter wordē en wassen in een volcomē mā noch-
tans en moet ghy geen weersin hebben inden onuol-
maecte dingen op dat die geen die daer noch cranck
zijn geen quaet exempel van v en nemen dat geē dat
ghy doet en is niet te straffen in dien dat dat eynde
niet sondich en is/ende dat ghy daer niet in en blijft
staen. Wantmē behoort van trappe te trappe op te
climnē tot dat geen dat naest die salicheit is Maer
die gene zijn seer te straffen die Christū eeren in sien-
lijcke

ke dingē om te vcrijgē dat sienlijc is/ en die haer
 hochste geestelijcheyt daer in settē/en die hemselfe
 der in behagen/en ander mensche veroordelen En
 en leste wordē sy dōme mensche/en en comē niet in
 der vsteruē/en wordē al gheheel afgekeert vā Chri-
 want die sienlijcke dingē zijn ingeset/anders ner
 om dan dat wy door haer mogē comē tot dat
 ne dat onsielijc is. En diese anders gelypct die
 doet anders niet dan dat hy af gaet van die wet
 s Euanghelijs / die daer Gheestelijck is/ ende
 alt weder inde Jootsche wet/En by auontuer/soo
 min verijckels in groote openbaer sondē te leuen/
 in in dese beuermisde geestelijcheyt Die openbaer
 andē zijn seer groot/maer die ydele geestelijcheyt is
 el quader te genesen Wat groter arbeit heeft die
 apostel S. Pauwels hierō gedaē op dat hy die Jo-
 nu mochte brengen van die betrouwinge haerder
 kerckē tot die geestelijcke werckē. En tot dese dwa-
 inge en is niet alleē gecomē dat simpel/ en gemeyn
 elc/maer ooc dat meeste getal der priesteren en der
 leerdē en die hebbē so grote dwalinge in haer on-
 rsaten gesaeyt/dat sy alleē dat geestelijc leuē belij-
 metten vā en niet dienste van buytē. Want daer
 het geschreue: Indie dat dat sout verniet is of zijn
 acht verliest: waermede salmen dan souten? Het is
 hande datmen vertellen moct hoe datter veel van
 sen niet grote ydelheyt onderhouden sommige sa-
 ificien/ceremonien/en statuytē vande mensche in-
 set/in welckē sy betrouwen met grote vryheyt en
 et grote vermetelheyt oordelē sy ander liede en sy
 willen hemselfen beschermē niet veel woorden en
 et alsulckie wercken meynen sy dat Godt haer de
 f v. hemel

Die vijfte reghel.

Hemel schuldich is ende in dien dat sy grooter van
macht worden/ so dunct haer dat sy sinte Pauwels
of sinte Anthomius gelijk zijn. en niet opschortinge
der wijnbrauwen willen sy alle menschen oordelen
ende meynen dattet niet goet of recht en is dan dat
sy doen/ Ende als sy in dese statuten ende insettinge
oudt worden/so sult ghy sien dat sy niet en hebben
van Christo maer zijn beestelijc en besmet met som-
mighe dromighe sonden int bewysen der menschen
kijfachtich en nauwelijck haer seluen ydzagende/in
die liefde cout in toornicheyt vierich en vernende in
hertnechicheyt/inden tonge feninich onuerwinlijck
in haet ende nijt te volbrengen/ om een cleyn dinck
dat niet en is/ bereyt te verlyten en sy zijn also verre
en vreemt van die volcomenheyt Christi dat sy oec
niet en hebben die duechden die de Heydenen heb-
ben ghehadt door die redelijcheyt oft van natuer
wegen of door gewoonte des leuens/ en door de ge-
bode der Philosophen: Maer sy zijn oneerlijc/onhant-
delijck/kijfachtich der welluste begeerlijck in Gods
woorden walghende niemant goet doende/van an-
deren quaet vermoeden hebbende/in haer selue sme-
kende. En ghy die aldusdanigen leuen leyt of geleyt
hebt/waer toe zijdt gecomen/ met den grooten ar-
beyden van veel Taren/en ghy laet v seluen dinckē
dat ghy die alderbeste zijt en ghy zijt die alder boo-
ste/en voor een Christen mensche zijt ghy geworden
een Jode/dienende alleen die stomme elementen op
dat ghy eere en glorie moget hebben niet int heym-
lijck by Godt maer int openbaer voor die mensche.
En indien dat ghy inden geest gewandelt hebt ende
niet in dat vleesch/waer zijn die vruchten des geestes
waer

mer is die liefde: waer is die blijfchap des herten?
mer is die vrede van allen menschen? waer is licht-
micheit/lauckmoedicheit/goetheit/ barmherticheit/
sachtmoedicheit/geloue/bequaemheyt onder
dinge des vleeschs/repnicheit/waer is dat beelt
Christi in uwe wercken? ende ghy segt/ ick en ben
en hoeriager/geen dief/gheen kerckrouer/ en ick
widedat gene daer ic professie ingedaē heb. Wat is
ut anders dan of ghy seyt. Ic en ben niet als ander
menschen/ghelijck roouers/ouerspeelders/ ende ick
ste tweemaal in een wicke Het is veel beter te we-
een sonder die ootmoedich is/ en aenroept die
godlike barmherticheit dan alsulckē maniere der
chtuadigen die haer goede wercken vertellen.
zegt my doch: hebt ghy inde professie ghelooft dat
ghy niet doen en sult dat ghy hiervoormaels in dat
hopsel geswozē hebt als dat ghi sult wesen eē Chri-
mēsche dat is geestelijc en geē Jode? Wp sondin-
ghy die daerom die insettinge der menschen ouer
rect die geboden gods/wat meynt ghy dat die Cris-
mheyt anders is dan een geestelijc leuē. Hooft wat
Paulus seyt tot den Romeynen. Hierō en is nu geen
die der verdoemenis den genen die daer zijn in Je-
Christo/ die daer niet en wandelen na den vleesche
it die wet des geests en des leuens in Jesu Chri-
heeft my verlost vā die wet der sondē en der doot
ant datter was onmogelijc der wet/die gecraent
is door dat vleesch/God seyndende, zinnen sone in
gelijckenis des vleeschs der sonden/en van de son-
heeft hy verdoemt die sonde indē vleesche op dat
rechtueerdichmakinghe der wet soude veruile
wordē in ons/wp die niet en wandelē nadē vleesche
maec

Die vijfde reghel.

maer na de geest/want die daer zijn indē vleeche die
smakē die dingen die daer zijn des vleesch/ die daer
zijn vandē geeste de vneemē dat dinc des geests/wāt
die wijsheyt des vlees is de doot/en die wijsheyt des
geests is dat leuē en vrede/die wijsheyt des vlees is
een viant gods/wāt si en is niet onderdanich de wet
gods noch sp en vmach niet/wāt die daer indē vlee-
sche zijn die en mogē god niet behagē Hoe mocht hy
dat volcomelijcker en opentlijcker seggē. Maer die
menschen meymen dat hē dat niet aen en gaet/cloech
wesende in haer sondē te besmekē en een anders son-
de te straffen En daer S. Paulwels seyt van te wan-
delē nadē vlees/dat voe gē sp tot de hoeriageren en
ouerspeelds en dat hy seyt vā de wijsheyt des vlees
de daer is een vyant gods dat werpen sp indē genē
de waerlycke constē hebbē geleert En in beyde ver-
blijdē sp hē als dat sp geen ouerspeelders en zijn/en
dat sp in alle schyftuerē heerlyc ongeleert zijn. Oec
indē geest te leuē en dromen sp anders niet te wesen
dan te doen als sp doē waertsake dat sp so naerstich
ondersochtē die tonge en dat hert van S. Paulwels
als sp crachtelijc vsmadē dat Cicero geschreue heeft
si soudē sekerlyc verstaē dat de apostel hiet dat vlees
te wesen dat sienlyc is en die geest dat on sienlyc is
wāt hy leert ouer al dattet van node is dattet geen
dat sienlyckē is sal dienē dat on sienlyckē is en niet
contrariē/als die on sienlycke en sullē niet dienen de
sienlycke maer ghy maect vlicert Christū tot de sien-
lycke dingē welcke behorē tot Christū. Begeert ghy
nu getupchuisse dat die betekenisse des vleesch niet
alleen behoort tot onsupuerheyt en wellusticheyt so
wilt verstaē wat die Apostel schryft dē Collossensen
Niemand

reniāt en laet v bedriegē in lose ootmoedicheyt en
de geestelijcheyt der engelen die hy niet gesien en
st/wandelende te vergeefs/opgeblasen in die fin
cheyt zijns vlees/ en niet houdende dat hooft dat
Christus/wat welc hooft dat geheel lichaē by toe
hopinge en tsamē voeginge is geschiet en ghetim
ert en wasset in een vermeerderinge gods. En op
et ghy niet twijfelē en sult of hy spreect vandē ge
en die daer gebzupckē sommige lichamelicke cere
moniē en die hatē en tegen seggen zōmige de in gee
stelijcke dingē neerstich zijn/wilt vstaē wat daer na
elicht. Ist sake dat ghi gestorue zijt met Christo vā
elementē der werelts wat oordeelt ghy noch als
tende inde werelt Van dese ons noch meer afroe
ende die Apostel Paulus seyt Ist sake dat ghy zijt
ogestaē met Christo so soect de dingen die daer vā
tue zijn daer Christus sittende is tot de rechterhāt
ods/smaect de dingē die daer van bouē zijn en niet
daer zijn opter aerde. Daerna ons geuende ghe
de des geestelijckē leuens en vmaent ons niet dat
op alsulcke ceremoniē sullē gebzupckē of dat wy al
gecleet sullē/wordē/noch dat wy sulcke of alsulcke
se sullē eten noch so veel Psalmē of Water noster
lese of te singē. Hoozt wat hy voozt gebiet. Dodet
ue leden die daer zijn opter aerde als oncrupsheyt/
crupheyt/wellust vose begeringe en gierichz die
er is eē dienst der afgodē/Moch een wepmich daer
seyt hy Nu settet van v alle dese als toornicheyt/
waerdicheyt/en boosheyt. Noch seyt hy:treck wt
de oude mensche met zijn wercken/en treckt aen de
reulwe die daer wert vernieuwet inde beteekenisse
ods/na dat beelde des genē die hē geschapē heeft.
Nu

Die vijfde reghel.

Du verstaet dit wel. Wie is die oude mensche sekerlyc die aertsche Adā die daer is aertsch vande aerde en wiens conuersatie is inder aerden en niet inden hemel/ Du wilt verstaen als mē seyt die aerde/so betekent dat al dat sienlyc is/en daerom tijtlyc/ Wat betekent ons die nieuwe mensche sekerlyck die daer is hemels vande hemel. Den hemel betekent ons al dat geen dat onzienlyck is en daerom ewich. En en laet ons niet op de Jootsche manier om God te versoenen/gebruycken/sommige seker obseruatie of gewoonlike sacrificie/alleens oft waren conste en ceremonien die de touenaers gebruycken/en also ons seluen god niet verdientlyc maken Daerō leert ons Paulus dat onse wercken sullē god aengenaē en bequaē wesen/en in die wercken alle profijt en baet te wesen die daer zijn alder naest/en die worden getogten tot die liefde Wāt hy seyt/bouē alle dinc hebt die liefde/die daer is een bant der volcomenheyt en die vrede Christi/die moet werdē verhoget in uwer herten in welcken vrede ghy zijt gheroepen in een lichacm. Noch sal ic beter bescheyt ende onderwijsin ge geuen daer sinte Paulus schryuende die Galaten/noemt dickwil dat vleesch en die geest dē welcken hy niet alleen van die wellust roept tot een repleuen/maer hy arbeydt om haer weder of te treken van die Jootsche wet/en van die betrouwinge haer der werckē in welc hy verleyt waren vande valsche apostelē. Dit zijn die werckē des vleesch en doozsien wel wat sonde hy vertelt/seggende. Die werckē des vleesch zijn openbaer/die daer zijn/ ouerspel onreynicheyt/onschamelheyt/dienst der afgoden/roueribiautschap/haet/crijch/toozn/twedzacht/dwaling in

is geloof/dootſlach/ dronckſchap/ bravinghe/ en
argelijcke. Noeh ſeyt hy daer na Iſt dat wy leuen
in den geest/laet ons wandelen nadē geest. Daerna
wilt hy dat quaet dat den geest tegenſtaet en we
spannich is ſeggende. Wy en ſullen niet worden
meerlyc der pdelre dingen/noch die een den anderē
agende/malcander hatende. Die booni wort v be
reit door haer vruchten/hoe veel vastens/ hoe veel
wakinghe/ hoe veel ſwiggens/ hoe veel ghebedkens
reſen/en van dier gelijcke onderhoudinghe/ die en
vgeet ghy niet/en onderhoutſe. Ick en geloof niet
in tet wercken des geests zijn/ten waer dat ick ſal
in die vruchten des geests Waerom en ſal ick niet
oſt mogen ſeggen/dat ghy noch inden vleſche zyt
want na de wtwendige oeffeninge/derſe dingē ſal ic
h beuinden in die werckē des vleſch/als ommen
nelijcke haet/toornicheyt en wreetheydt en ontal
like toeneyginge te kijne/raſende in vermaledijngē
rentelijc ſemjn des achterclaps/opgeblaſē met een
uen en een wtgerectē hals/en beſmet geloof/pdel
wt/verſieringe der logenē/en pluymſtrijckē. Ghy
o deelt v broeders in ſpijſe of in dronck/of in habi
tande ſinte Pauwels oordeelt v wt uwe wercken.
Dat meynt ghy dat v ſchept vande vleſſchelijcke
arreltlicheyt/als alſulcke lichte dinghen doende
htans blijft in die ghewoonte uwer ſonden. Iſt
it also dat hy leelijck ſondicht/die om dat zijn erf
ie genomen is oft om dat zijn vader gequetſt en
gewont is/om inden raet te comen/of om te comē
ie gratie des Princes aemneent toornichz/viant
cap/veruolginge/et/maer ghy noch leelijcker die
ro dat geē dat niet is (dat ſchāde om te ſeggē is)
maer

Die vijfde reghel
maer veel bitterhepts en wreect alle cleynne dingen.
En sake die daer lichter is om te sondigē en vlicht
die sonde niet maer sy vermeertse wat onderschept
is daer tusschē om hoe veel dat ghi sondicht als ghy
niet gelijckel begeerten sondicht dat onderschept is
daer tussē dat diē geē die de alderquaetste en booste
is hē lichtelijcker aflicert vā dat duechdelijc en eer-
lijc is. Ic en spzake vande wilde monikē niet wiens
leuen en maniere alle die werelt haet ende versmaet
maer van diē: die dat gemēyn volck niet achtet als
mensche/maer als Engēlē. En al heb ic zōnige nu
vertoot/nochtās niet met dese woordē/ die alleen
straffē de sonde en niet dē menschen. In dien dat sy
goede mannen zijn: so mogen sy hē verblijden dat sy
van penant vmaent wordē tot dat geē dat behoort
totter salicheyt. En ick weet ooc wel datter seer veel
zijn onder hemlieden/ die door hulpe des verstant
en der schriftueren gesmaect hebben die hemelijcke
mysterien des v. geests/maer als Linius seyt/so is
en geschiet by my dat meeste getal verwinet dat best
nu voort in dien datmen die waerheyt moet seggen
en belijden/ en sien wy niet dat die alder strengst
oorden der moniken setten haer religie of geestelijc
heyt almeest in Ceremonien/oft gewoonlijcke Sa-
crificien/oft in veel psalmen te lesen oft in arbeid
des lichaems. En is sake dat penant haer wel wi
ondersoeckē/en dat sy vraget en vermaent van di
geestelijcke dingē/ghy sult dan daer weynich vind
of sy en wandelen inden vleesche/En hier van comt
die crancheit des hertē en des moets dat sy vrese
dat geen vrese en is/en sy zijn traech en onbequaer
daer dat aldermeeste perijckel is. Hier af comtet de
sy alti

altijt ionc blijuē in Christo/ en sy gebuyckē ende
lijten alder meeste die dinghen die in hem seluen niet
en vergetende die dinghen die alleen genoech zijn
altijt onder de wet oft ghebieders leuende/ en nien
mermeer begheerende te comen tot die vryheyt des
geests/ noch/ opwaassende tot die vryheyt der lief
den. Als die Apostel Paulus roept tot die van Ga
liten. Staet en en wilt niet weder worden onder
andē onder dat ioc des eygendoms/ En ooc op een
ander stede. Die wet was onse leyder ende bewijser
tot Christum/ op dat wy worden rechtuerdich ge
maect wt den geloue/ en nae dattet geloue gecomen
en zijn wy niet meer onder den leyder/ want ghy
siet alle gader kinderen Gods/ door dat geloue dat
hier is in Christo Jesu. Noch seyt hy Als wy noch
tyt waren doen waren wy dienende/ onder de ele
menten deser werelt/ daerna als gecomen is de vol
cōpt des tijts sepnde God zynen soon ghemaect wt
vrouwen/ gemaect onder die wet op dat hy ver
sien soude die daer warē onder die wet en op dat
hy ontfangen soudē die wtuerkiesinge der kindere
want ghy zint kinderen gods/ God heeft geseynt dē
geest zyns soons in uwer hertē roepende vader va
der/ daerom en ist nu geē knecht maer een soon/ ghy
siet geroepen in die vryheyt/ en wilt niet geuen uwe
vryheyt in die oorsakē des vleesch maer dient mal
cander door die liefde des gheests want alle die wet
lozt veruult in een woort/ ghy sult lief hebben uwe
nesten als v seluen. Ist dat ghy malcander bydt en
siet/ siet wel toe dat ghy van malcanderen niet en
lozt verslondē. Noch seyt hy schryuende tott ē Ro
mepnen. Ghy en hebt niet ontfangen den geest des
dienst

Die vijfde reghel
dienstachticheyt wederom te vresen maer ghy hebt
ontfangen den geest der verkiefinghe der kindeten
gods in welcke wy roepen vader vader. En ooc tot
Timotheum. Oeffent v seluen tot die goedertieren-
heyt/want de lichamelijcke oeffeninghe is tot we-
nich nut/maer die goedertierenheyt is nut tot allen
dingen. En ooc seyt hy totten Corinthien. Die Hee-
re is een geest want waer die geest is daer is die vry-
heyt. Maer waerom willen wy een oft veel plaetsen
verhalen/wat sinte Paulwels al heel in zijne Epi-
stolen anders niet wil hy te kiennen geuen dan dat
men versmaden sal dat vleesch/dat daer kijnachtich
is/ende hy wil ons setten inde geest/ die daer is een
Heere der liefden ende der vryheyt/ onuerscheyden
mede gesellen zijn sy onder malcander dat vleesch/
eygendom/onruste/kijninghe. Maer de geest geeft
brede en vryheyt. Dese dinghen geeft ons Paulus
ouer al te kennen/mogen wy beter meester des gee-
stelijcheits vinder met wien al die heylige schryftuer
ouer een coemt. Dat was dat ouerste ghebodt in
Moses wet en dat verhaelt en volmaect Christus
in inder Euangelien. En daerom is hy aldermeest
ghebozen en ghestoruen op dat hy ons soude leeren
niet die Jootsche wet te volghen/maer alleen lief te
hebben. Na dat auontmael hoe sochtuoudelijcken
en niet wat groter begeerte heeft hi gebode zijn apo-
stolen van die liefde te onderhoude onder malcade
en niet van spijse of dranc wat leert ons/ja dat niet
is/bidt ons die alder geestelijcke Apostel Joanne
anders dan dat wy malcander sullen liefhebbē sint
Paulwels tot veel plaetsen prijsende de liefde/ end
schryuende tot die van Corinthen voort ende prij-
t

die liefde/ door miraculen/ prophecien en tonghe
Engelen En wilt my nu niet seggē datter liefde
niet wil inde kerk te wesen/ op linien te vallen voor
beelden der heylighen/ of keerskens op te steken/
te lesen en te verhalen ghetelde gebedekens God
heeft dese niet van node. Hoor wat Paulus heet
in liefde te wesen. Te leeren en stichten uwe naesten
menschen te leyden en te houden als leden eens
lichaems/ te begeeren alle mensche een in Christo te
wesen van de winninge of baet uwes eue mensches
overblijden oft u baet waer/ en van de schande u
euen mensches droenich te wesen of medelijden
ende te hebben oft u schaede waer sachtmoedelijc
te straffen die daer dwalen/ de onwetende te les
en die daer vallen weder op te heffen/ die verwor
pen is te troosten/ die daer arbeet te helpen den ar
men of behoeftigen te hulpe te comen. In als/ alle u
doet en u werken/ alle u zorghe daer toe te schicken
dat ghy vele menschen te hulpe moget comen in
Christo en also als Christus hem selue niet geboze is
h geleest heeft/ noch ghestoruen is maer hy heeft
hem seluen altemael ghegeuen om onse profijt en sa
luyt also sullen wy te hulpe comen die profijt en
saluyt ons euen mensches en niet ons eyghen. Waert
men aldus leefde so en waer daer geen genoech
mer noch lichter leuen dan dat leuen der mensche
in cloosters zijn en wy sie dat also niet en is so ist
droenich en swaer leue vol wesende met de toor
superstitien en beueynsde geestelijcheit niet vrij
ende van eenige sonden der lecke oft der gemeyn
menschen ende noch in sommighe deel meer be
stet. Waert dat nu Augustinus leefde ende saghe
Gij. die

Die vijfde reghel.

die manieren en seden der geene die nu aldermeest
glozieren van zijn insettinge des leuens sekerlijc hy
en soude haer niet eens kennen/ en hy soude roepen
dat hem geen ding min en soude behaghen dan dese
maniere om te leuen/ en hy soude oec roepen dat hy
ingeset heeft oordenen of een maniere om wel te le
uen nae die regel en leere der Apostelen/ en niet na
die superstetien en pdele geestelijc heyt der Joden
Ic hoor wel wat nu sommighe (die weynich bete
zijn) hier op willen segghen/ en antwoorden. In di
aldercleynste dingen is te waken op datmen niet e
valt in meerder sonden. Ic hoer en consenteert in
dien dat ghy daer niet lange in en blijft en an hant
also in die minste dat ghy al gheheel valt van die a
der meeste Dese minste te doen is salichlijck ma
daer te bliuen is schadelijck S. Paulwels en gebi
v niet te gebruycken die elemente maer hy wilt da
die geen die vry zijn in Christo niet dienē noch eys
sullen wesen die elementen Hy en verdoemt niet d
wet der wercken in dien datmense rechtelijck gh
bruyckt. Wy auentuer ghy en sult niet goet wese
sonder die minste nochtans en sullen sy v niet sal
maken. Wy leyde v tot een goet leuen en dat ghy
daer toe gebruycket Maer ist sake dat ghy se begi
te gebruycken en blijft daer in staen so verdrjuen
alle v goede leuen Die Apostel versmaet Abraham
wercken die die aldermeeste gheweest zijn/ als a
menschen wel wetē en ghy betrouwet in uwe we
ken God die versmaet die offerhanden/ vierdage
en hoochtijden zijns volcs die hy haer seluen had
beuolen te doen. En ghy sult so stout wesen dat g
uwe obseruatien/ en onderhoudingen wilt gelijck

at die geboden des godlijckē wets. Hoozt hoe dat
god versinaet en walcht van desen wercken door
en propheet Esayas Waerō brengt ghy voor mijn
wylheyt uwer offeren/ ic ben vol ghebrande offeren
schapen/ en dat merck der better beesten en dat
et der caluererē en lammeren/ en bocken en heb
niet gewilt. Als ghy quacint voor mijn aensichte
te epichte dese dingen van uwe handē op dat ghy
det wandelē in mijn heylige huys En wilt voort
niet meer te vergeefs offeren uwe offerhanden des
eroocr/ offerhande die my onwaert is die feest
niewer maenden die sabbatē en de ander feest
gē en wil. ic niet meer lijden V vergaderingē zijn
recht uwe calende en uwe feestelijcke dagen heeft
mijn siel gehaet/ sy zijn my geworden swaer Het is
arbeyt dat ic se verdraghen heb en als ghy uwe
anden wsteken sult so sal ic mijn oogen van v kee-
en en wanneer ghy v gebedt vernienichuoudicht
en sal ich dat niet hoozen En ist also niet/ als hy
telt die onderhoudinge en gewoonte der sacri-
en en die menichuoudige ghebeden der Joden/ so
et hyt of hijsse metten vinger bewijsde van dē ge-
die haer geestelijcheit stellen en setten in dat ge-
der Psalmen of veel ghebedekens te lesen/ aen-
met hoe wonderlijc dat die Propheet wtspreekt
religie ende geestelijcheit der Joden/ en die god-
die walgingen en verdziet also dat hijsse met zijn
en noch met zijn oogen niet en mocht verdragen
at sacrificien waren dit sekerlijc het warē die hy
die niet alsulcker eerwaerdicheit hadde gebodē te
merhouden en die onderhoudē warē so lange tijt
so grote geestelijcheit van die heylige coningen
Gij. ende

Die vijfde reghel.

en propheten. Dese heeft God versmaet in die blijckelijcke wet dats int oude testamēt en ghy betrouwen in dit nieuwe testament/dat is in die geestelijcke wet in uwe sacrificien ende onderhoudingen. Nu hoort Godt door den selfden Propheet sonder u houden roepen/en gebiet dat hy zijn stemme verhoort sal als een balupn/en als dat gheen dat een schel straffinge/waerdich is seggende: Sy soeckē my dā dā tot dage tot dage en sy willen mijn weghen weten volck dat gerechticheyt gedaen heeft/en dat God oordeel niet gelaten en heeft sy bidden my om te delen der gerechticheyt en sy willen God genaken seggen waerom hebbē wy geuast en ghi en hebt niet aengesien/wy hebbē onse sielē verootmoed en ghy en hebt dat niet gheweten Siet inden dā uwe vastens so wert v epgen wille gheuonden ghy maent v schuldenaren. Siet tot strydinghen scheldinge vast ghy/en ghy slaet booslijck met v buyste. En wilt niet vasten also ghy tot desen dā toe gedaē hebt op dat uwe roep gehoozt mach den inden hogen. Is dit die vasten die ick verordē heb dat de mensche zijn siele pijnighet heel den dā door en pijniget zijn hooft als een Cykel ontfangen en niet een sack en affschen onder te stropen? dā ghy heeten vasten en een bequamen dāch dē dā. Wat sullen wy seggen dit te wesen Verdoemt dat hy selfs geboden had. Neen hy/maer God te bliuē int vleesch der wet/en te betrouwen in dat geē dat niet is. Nu voort bewijst hy ons wat hy wil dat wy doen sullen seggende. Waffchen weest reyn/en haelt af dat quaet uwer gedach minne pogē. Als ghy hoort dat hy seyt vā dat i

der gedachten/en seyt dan hy niet opentlijck vande
 en en vā die binnenste mensche? die oogē des Herē
 sien niet int openbaer maer int hemmelijck/ noch
 en ordeelt niet na dat ghesichte der ooghen/ noch
 en straft niet na den gehoort der oore. Hy en kent
 dwase maechden niet die van bukten verchiert
 en van binne ydel. Hy en kent den gene niet die
 met die lippen seggende Heere Heere. Daerna ver-
 raent ons God door dē Propheet dat die gewoon-
 des geestelijcken leuens also niet gelegen en is in
 emonien of int wercken van bukten/ als hy is in
 liefde onses euen mensches seggende. Soect ghe-
 rechtichert/coemt te hulpe den bedructē/ doet recht
 lesen/beschermt die weduwē. En diergelycke heeft
 oock op een ander plaetse gesept van dat vasten/
 gende. Dit is die vasten die ick wtuercoren heb-
 Ontbint die banden des booshepts ontbint die
 undekens die daer verdrukken. Laetse vrygaen
 daer vercrant zijn/en breeket al hare last Breekt
 te hungerigen v broot/en den behoeftrighen en die
 leemde leyt in v hups. Als ghy eenen naecten siet
 cleet hem en en versmaet niet v bleesch. Wat sal
 an doen een Christen mensche sal hy versumpē die
 eboden der hepligher Kercken/ ende sal hy ver-
 raden die insettinghen onser Voorvaders/ ende
 hy verachten die goede ghewoonten. Ist saecke
 t hy noch cranck is so moet hijse houden als seer
 in node/ende is hy sterck en volmaect/ so sal hijse
 ch veel te meer houden/ op dat hy niet en schan-
 liseert noch quaet exempel geeft zijn broeder/ die
 er noch onvolmaect is/ ende slaet hem doot daer
 Christus voor ghestoquen is/dese sienlijcke wercken

G iij.

en

Die vijfde reghel

en moet ghy niet achterlaten/maer het is van nobe
te doen de onfienlijcke. Die vleeschelijcke wercken
en worden niet versmaet maer die onfienlijcke wo
den voorgeset/noch die sienliche eere Gods en wo
niet veracht/maer God en wort niet versoent da
met dat onfienlijcke goede leuen God is een gheest
en wort gebuyget en beweecht en dooz offerhande
die geestelijck zijn Het is schandelijck dat een Ch
sten mensche niet weten en sal dat die Heydensch
Doet Cato wel wiste/seggende Godt is een ghee
als ons seggen die schriften der Poeten/desen saln
sonderlinghe eeren niet een repn hert Laet ons ni
versmaden desen Leeraer al is hy een heyden gh
weest/want dese sententie en sin is seer groot en
dese Ghy meynt dat Godt beweghet wort met d
dootslaē van eenē stier en vandē rooc des wieroc
of hy een lichaē waer/ hy is een geest die alderclac
ste en eenuoudichste Waerom datmē hem moet
ren aldermeest niet eē repn herte of geest ghy mey
dat ghy offerhande doet als ghy een keerse op
ket Nochtans hoort ghy wel dat Dauid die P
pheet seyt. Dat Gods offerhande is een bedruct
een ootmoedige geest. En ist sake dat hy versm
dat bloet der ghepten en der calueren/ hy en sal n
versnaden een bedruct noch een ootmoedich he
Doet ghy yet om der menschen oogen te volden
te behagen/veel te meer wilt naerstich wesen te
dat die oogen Gods begeeren. Dat lichaē wort
deet met een geestelijcke rappe wat ist/indien dat
hert draget wereltlijcke cleederen. En al wort
mensche bedect van buypen met een wit cleet/dan
is niet ten waer sake dat die cleederen des binnen

m

mensche wit zijn als snee. Ghy hout van buyten sci-
entie oft wijnghe/ maer meer wilt sozghen dattet
ert van wereltlycke saken en becōmernissen by en
dich is Ghy buyget uwe knien des lichaems inde
erck: ten baet v niet/indien dat ghy hoouaerdich
t hertnechich zijt in den tempel uwer herten Ghy
ert dat hout des crupces/wilt meer eerē die geeste-
lich bekentenisse des crupces Ghy vastet en wacht
t v van dat geen dat den mensche niet en besinet/
ā ghy en onthout noch en wacht v niet van onsup-
er woorden die v en ooc eens anders siel besinettē.
Dat lichaem wort die spijse onthouden/ en die siel
oort verflonden en geuult met den draf der swijnē
Ghy verciert dat steenen hups/en hout die heplige
laetse in grooter geestelijcheit: wat batet v indien
at uwen tempel der herten(wiens wegen Ezechiel
leest doorgegrauē) is besinet en onteert met de on-
prekelijcke buygheden der Egyptē. Ghy hout fecst-
nach van buyten en van binnen ist al in rumoer/en
niet eenen oploop der sondē al verstoort. Dat lichaē
n is niet oncuysch/maer ghy zijt gierich/ en so is v
jert ooc oncuysch Ghy singet met uwe lithamelijc-
ze tonge/maer van binne (hoort wat die geest seyt)
Mette monde ghebenedijt ghy/ en metter hert ver-
maledijt ghy Ghy wort besloten in een nauwe telle
en ghy loopt woest met v gedachten door die gant-
se werelt. Ghy hoort van buyten dat woort Gods/
maer wilt lieuer hoozen van binnen wat die Pro-
pheet seyt Ten sy sake dat ghy niet en hoort van bin-
nen so sal v siel wenen. Wat leestmen int Euangelie
Op dat die siende niet en sullen sien/ en die daer ho-
rende zijn niet en sullen hoozen. Noch seyt die Pro-
phet:

G v.

pheet:

Die vijfde reghel.

phheet. Ghy sult hoozen met v oze en ghy en sult niet
verneemen. Daerom zijn sy salich die van binne ho-
ren dat woort Gods/en salich zijn sy die den Heere
spreect van binne zijn woort en haer sielen sullen sa-
lich worden. Die dochter des conincs/dat is/die wt
uetrozen edele siele wort gebodē door David alsulc-
den oore toe te houdē wiens schoonheyt is van bin-
nē/in die gulde boordē. Voort/wat batet dat quaet
niet te doē/welc ghi metten begeertē des vleesch lief-
hebt. Wat batet van buytē goet te doen dē genē die
van binne verkeert is. Wat ist dat ghy mettē lichaē
repst te Jerusalē/en ghy blijft van binne Zodoma/
Egypten/en Bablon. Het is niet groot te achten
dat ghy betredē hebt die voetstappen Christi met u-
wen vleeschelijcken voeten/in dien dat ghy niet na
volget met alle begeerten des herten die voetstappē
Christi. Dunctet v groot dat ghy dat H. graf ghe-
raect hebt/hoe veel te meer en grooter sal wesen dat
men volbringet die geestelijcke betekenis des grafs
Ghy belijst en segt uwe sondē voor den Priester/ een
mensche wesende/siet toe dat ghijse belijst voor God
want voor hem uwe sonden te belijden en is anders
niet dan die te haten. Nemet ghy dat alle v schulde
der sonden af wert ghewassen door wassen segghelen
oft door wat gelts/ of met een Bedevaert te gaen
so dwaelt ghy doch heel van die werck. Van binnen
is die wonde ghemaect/waerom dattet van noode
is van binnen te nemen die drack der Medicijnen
Ghy hebt uwe begeerten gheuolcht/ lief te hebben
dat ghy schuldich waert te haten/ende ghy hebt ge-
haect dat ghy lief soudt hebben. Wat soet heeft v bit-
ter geweest/ende dat bitter soet. Wat leyt daer aen
wat

dat ghy van buyten doet. Maer ist saecke dat ghy
erwandelt v leuen/ende dat ghy te voozen beuinn-
e dat begint ghy nu te haten ende te blien/ in dien
tattet v begeeren soet is dat te voozen bitter was
a suldy dan ten laetsten vernemē een teken des ge-
ontheyts Maria Magdalena heeft grootelijck lief-
ghedadt ende haer zijn veel sonden vergeuen En hoe
dat ghy meer sult lief hebben hoe dat ghy meer ha-
en sult die sonden/ want nae die haete der sonden
volcht die liefde des volmaecten goetheyt als een
chape dat lichaem. Ick wil lieuer ende het is beter
dat ghy eens alle v sondighe manieren ende wer-
ken van binnen waerachtelijck haet/ dan dat ghy
thienmael daer mishaghen afhebbet met woorden
voor den priester. Ende dat wy vertelt hebben som-
nighe dinghen nae de loopinghe der sienlijcker we-
relt int oude ende nieuwe testament/ in alle gebode
der hepligher kercken/ ende oock in v seluen en alle
menschen wercken/ van buyten is dat vleessche en
van binnen die geest/ In welcke ist sake dat wy goe-
de ordinantie houdē/ ende dat wy geen hope en stel-
len in dat geen dat sienlijcken is ende dat wy altyt
toesicht hebben totten gheest/ ende tot al dat gheen
dat der liefden aengaet/so en sullen wy niet bliuen
droeuich ende altyt kinderē/ noch als die Propheet
sept als dzo ge becenten die gheen geest en hebben
als wonderlijck kjuich/ haetich/ murmureerende
maer ghy sult west hooch in Cnristo breeet inde lief-
de/sterck en stantachtich in boozspoet/ ende weder-
spoet in die alderminste consenterende/en tot die al-
der ouerste arbejdende/vol vrolijchepts/vol weten-
heyt ende wijsheyt/ die welcke wie datse van hem
werpt

Die vijfde reghel.

werpt die wort oock verwerpen vanden Heere der
wijsheyt want na die onweteneheyt is altyt mede
onwillicheyt om te leeren en die is alleen principa-
lijck een sake dat wy tot geen kennisse mogen come.
Als Esayas seyt: Laet ons betrouwen in dat niet is
en laet ons spreken ydelheyt. Laet ons ontfanghen
arbeyt/en laet ons voortbrengheyn boosheyt/en laet
ons altyt beuende en cleyuuoedich dienen die joot-
sche ceremonien Van desen seyt oock Paulus. Ick
geef haer een ghetuygenisse dat sy hebben die liefde
Gods/maer niet na die weteneheyt Wat en wisten
sy niet sekerlijck/dattet eynde der wet Christus is/
want Christus is de geest en die liefde Noch opent-
lijcker beschrijft Esayas die onsalighe en onnutte
eygendom int vleesch seggende: Daerom is mijn volc
genackelijck gelept/want sy en hebben niet ghehad
wetenschap/en die edelingen zijn gestorue van hon-
gher en die veelheyt is verdoocht ouermits dorst.
En is niet seer te verwonderen dat dat ghemeyn
volc dient de elementen deser werelt als ongheleert
want sy en weten niet meer dammen hem en leert.
Maer het is veel meer te verwonderen dat die geen
die als ouerste zijn der Christen geestelijcheits me-
de inde selfde vangenisse van hunger steruen/en van
dorst verdorren. Waerom vergaen sy van hunger/
want sy en hebben van Christo niet geleert te breken
die gersten broden sy omlecken die royst die noch hert
is/en sy en comen dat merck daer niet wt crighen.
Waerom verdorren sy ouermits dorste/want sy en
hebben van Moyses niet geleert dat water wt den
geestelijcken steen te slaen/noch sy en hebben niet ge-
put van die vloeden:die daer bloeyen van dat lichaem
Christi

Christi die daer leuende wateren zijn: Dit is geseyt vanden geeste/niet vanden vleessche. Waer om mijn lieue broeder wilt v niet wel bewegen met droeuige arbeide maer met een middelbaer oeffeninghe/ op dat ghy groot en wel groepen moecht voortgaende in Christo/aenmerckende desen regel. En wilt niet met de onreynen beesten opter aerden cruppen/maer wilt met v blogelen die daer altemet wassen door de afde opstijgen als met sommige trappen op de leest van Jacob van dat lichaem totten geest/van de werelt die sienlijc is tot die onsielijcke/van die letter tot een geestelijck verstant/van die sienlijcke tot die verstandelijcke van datter te samen geset is tot die nieuoudicheyt. En als ghy dan so na by comet so wil altemet by v comen die Heere Christus. Ende ist die dat ghy arbeidet na alle v macht om op te staen van die duysternisse en ruinoer/en ontstellicheyt of trucht nuer sinen so sal v Christus te ghemoet comen wt zijn onspreekelijcke licht en ondenckelijcke silentie of stilheyt/ door wien niet alleen der sinne p loop/en verwoetheyt/maer oock alle verbeeldinge der schadelijcker dingen sullen swijgen.

Die sesste reghel.

Ende want my schrijuende een ander reghel in de herte coemt/ so wil ick nu setten die sesste regel/ te die voorszcreuen seer ghelijck is/en die alle menschen van noode is tot die salicheyt/en die van weenich menschen geacht wort Als te weten dese. Dat herte datter begeert te comen tot Christu/dat moet heel anders geuoelen dan dat vermoede en opinien
deg

Die Seste reghel.

des gemeyn volcx is. En datmen nergens vā penāt
sal begheeren een exempel des volcomen goethepts
dan alleen van Christo. Op is onse eenige toculucht
en so wie dat van hem gaet die schept van dat recht
is ende loopt wt den wech. En als Plato seer wel
geuoelt/en verlaet die menschen vastelijck te mogē
beschermen die duecht/die zijn hert niet gheuesticht
en is met sekere ende vaste opinien des goets ende
des quaets. Ende hoe veel te quader ist/datmen int
herte al heel sette valsche opinien van dat gheen dat
totter salicheyt hoort. Waerom dat wy moeten ten
ersten sozchoudelijck toefien dat die bewaerders
en leerders die daer repn moeten wesen van alle lee-
lijcheit der sonden(ghelijck die alderheplichste en se-
kerste wet) in haer hert schijue en prenten die alder
beste opinien/wat datmen vlien sal en wat datmen
begeeren sal. Want dat gheen datter gheuesticht is
int hert met ghedachten / dat thoont hy van bups
ten met die wercken Waerom behooren die Christē
menschen sonderlinge sozge te hebben/ dat die kin-
deren van ioncx op onder die handen der ghelcer-
der/alsulckie opinien in haer herte gheuesticht wor-
den die Christo aengenaem en waerdich zijn: Want
geen dinck en isser vaster en hogher int herte/ dan
datmen van ionghes op went en aenmeent. Verre
en seer verre moetē zijn die Liedekens van die ooz-
kens der iongen/ die die Christen menschen binnen
en bupens hups singhen/die leelijcker zijn dan die
heydenen souden willen hoozen: En laet die kinderē
oot niet hoozen dat die moed weent om eenige scha-
de van tijtlijck goet/of als sy haer suster ende goede
vrient verliest/dat sy haer seluen dan onsalich ende
verlaten

relacten roept. Ende laetse oock niet hoorzen dat
ner Vader verweten wort dat hy zijn schande niet
newroken en heeft/ off dat hy niet ghenoech tijt-
ick goet ghewonnen ende verghadert heeft. Ende
at daerom want die natuerlijcke sinnen ende tver-
ant der menschen zijn seertoe geneeycht tot sonden/
neemt aen terstont een schadelijck exempel/ ghe-
ick dat stroo dat vier. Wy moeten in alle outhep-
en naerstich wesen om te verdrjucen ende wt te
rijen wt onse herten/ met die wortelen al de dwa-
lige des ghemeyn volcx/ ende saepen in de plaetse
lighe opinien/ ende die sullen alsoo sterck in hem
orden datmense niet gheen dinck en sal moghen
erdrjucen. Ende al die geen die dit doet die sal die
recht volgen/willichlijck/sonder eenighen arbe pt/
sal medelijden hebben metten genen die anders
he/en en sal haer niet nauolgen Waerō Socratus
ot/die duecht niet anders te wesen dan wetenheyt
kennisse wat datmen schouwen/ en wat datmen
geeren sal. Noch seyt hy op een ander plaetse dat
te wetenheyt in alle duechde so veel goets doet als
t die sonde nergens af en comen dan van valsche
nien. Wāt die ghene die Christū lief heeft/ en die
ne die lief heuet wellusticheyt/gelt en valsche cere
t is hem beyde soet. Die eenevolcht dat goet dat
hoon is/maer die andere valt/ en dwaelt door on-
etenheyt/voor dat soet nemende dat alder bitter-
is voor dat bitterste vspende dat alder soetste is
de volgen oock voor dat gene dat goet ende win-
inghe is/dat gene dat opentlijck schade/ ende ver-
is is/voor die schade vreesende dat een eenige win-
inghe is/dat schoon achten dat geen dat leelijck is
ende

Die Seste reghel.

en dat schade te vermoeden dat alleen duechdelijck
en eerlijc is. En ist sake dat pement wel beradē we-
sende verstaet alleen die duecht te wesen dat alder-
beste/alder schoonste/alder eerlijcste/alder nuttichste
en hier tegen ouerlept dat die lelichept der sonden is
een eenich quaden pijn/stinckende schaemte schande
dese suldp ouerleggen/niet met die ghemeyn opinie
der menschen/maer met die natuerre der dingen En
ren mach niet geschien dattet hert dat so wel beradē
is/lange niet sonden besmet sal bliuē. Dat gemeyn
volck is de alderbooste leeraer om wel te leuen en te
geuoelen. Het is so verre ghecomen onder die men-
schen/dat den meesten loop dat alder quaerste beha-
get Wacht v te dencken/dat doen alle menschen/en
albus hebben onse vaderen en voorvaders geleest/
of in die meynunge is die Philosoph den doctoor in
der Godheyt/of soo leuen die groote Heeren/of dat
heest die Prince of Coninck ingheset/of dat doen de
Bisschoppen en Prelaten nochtans en zijn die tge-
meyn volc niet. En laet v niet bewegen die groote
namen ick en achte noch dat gemeyn volc niet na de
stede of plaetse/maer na der herten Dat is gemeyn
volck/so wie in dese spelonckie der aerden geuangen
is niet haer beegerden en achten die verbeeldinghe
deser werelt voor dat alder warachtichste Ende ist
niet seer verkeert en bijster datter luttel of niemant
en arbept te brengen of te buyghen die wercken der
menschen tot Christum/maer Christū tot dat leuē
der menschen. Daerom en wilt v niet laten duncken
recht en goet te wesen dat v ouerste ende dat meeste
deel der menschen doet/maer dat alleen recht te we-
sen dat ouer een coemt met die regel Christi. Noch
dat

De meer is ghy moet geheel quaet vermoeden heb-
 ben in dat gheente dat veele menschen behaghet.
 Dit is een cleyne vergaderinge en sal altyt cleyne bli-
 uen die dat rechte en eemoudigen Christen geloof/
 vermoede en die warachticheyt ter herten gaet. Sp-
 rekelyc/maer salich/want dien alleen behoort dat
 rike der Hemelen. Pauwe is die wech der duechde
 wort van wepnich menschen betredē/maer daer
 is anders gheen wech die tot dat leuen leydt.
 En wijs Timmerman die neemt een exemplaar
 an dat alderschoonste en beste werck. En die schil-
 ders en setten niet voor haer dan die beste figurē en
 zels. Onse exemplaar is Christus in wien alle zijn
 die redenen en manieren om salich te leuē. Desen
 meten wy sonder eenige wtneeminghe nauolghen.
 Voort sult ghy v dan spiegelen in dat leuen der goe-
 de en perfecten menschen en aenmercken hoe dat
 her leuen ouer een comt niet dat leuē Christi. Van
 dat gemeyn volck der Christenen wilt vermoeden/
 otter niet arger noch quader en is / noch oock by
 heydnen/so verre als dat strekt tot quade opi-
 nien en maniere. Voort van dat geloof/wat sy daer
 n gheuoelen/daer moghen sy selfs toe sien. Dit is
 et alder sekerste/dattet geloof sonder wercken/die
 geloof waerdich zijn/niet alleen geen baet oft hulp
 doet/maer het sal ons comen tot vermeerderinge
 te verdoemenis/wilt die oude historien ouerlesen
 wilt die gelicken by die manieren en wercken te
 sien tynen. Wanneer is die sedicheyt/en bequaem-
 pt meer versmaet geweest wāneer de zijn rijdō-
 en hoe dat mensche oock vercriget in alsulke waer-
 en geweest en in wat werelt heuet warachtelijcker
 gheweest

Die Seste reghel

gheweest dat Horatius seyt Dat dat gelt is een con-
 inginne/sp geeft ons eē hupsvrouwe niet der mor-
 gen gaue/geloof/vrienden/ groote geslachten/ ende
 gedaente ofte moet. Wāneer heeft die onsupuerheyt
 meer ontbonden geweest/wanneer heeft verachtin-
 ge/en ouerspel breeder en wijder haer geopenbaert
 en min gepijnicht of minder schande gheweest ende
 als de Princen en Heeren in aldusdanige sondē val-
 len en doen so laet hem een pegelijck duncken dattet
 also behoort en eerlijc is om te doen al dat geen dat
 men int hof der Princen doet. Van outs plegghen sp
 die achter die ploech ginghen te beschimpen ende te
 begecken die liefhebbers der lichter vrouwen en de
 houaerdigen en gietgen en haer gelijcken also dat
 men van asfulcke personen in batementen speelde
 openbaer makende die sonderlinge sonden voor dat
 gemeyn volck welcke sonden nu worden ghepze-
 lenden hoslieden. Hoe veel exempelē leestmē van
 die heydenen die na dat sp dat gemeyn goet orbaer-
 lijcken geregeert haddē/dat si geen gelt of goet daer
 af begeert en hebben maer alleen een eerlijcke ende
 goede opinie ofte naem en sp hebben ooc liefgehad
 dat gheloof bouen dat gelt/ en die repnichteyt bouen
 dat leuen/en die hem niet en verhouaerdichden in
 voorspoet noch en bedroefden in teghenspoet en die
 eerlijcke periculen geset hebben voor die wellustic-
 heden/en die alleen te vreden hebbē geweest metter
 consciencie der rechtu aerdicheyt niet begerende/of
 eere/of schatte/of ander profiteren der goeder auon-
 tueren En ouerslaende Photonis heylicheyt/ Fa-
 brian des rijcke mans vercozē armoede de stantach-
 ticheyt Camilli/de repnichteyt Pitagore/en Socras-
 tes

ommerwonen ophoudinge der sondē en Catho-
lic volcomenheyt so mogē wy ons wel schamē dat
alsulcke ontalliche veel duechden lesen inde oude
warachtige croniken der Grieken S. Augusti-
nus int boeck zijner biechten belijt van hēseluē dat
hē eē dat hy Christi kende hadde hy versmaet
het gelt/en die ere der werelt voer niet geacht/noch
het ydelre gloxiē en worde hy niet beweget en noch
het Jongeling wesende hadde hy die welluste seer
wuwongen. Wie vindet hyden ten dage aldusda-
re exempel/alsodanigen moet/en hert onder de
plupdē of edelingen/of onder die priesters/of ooc
mer die monickē en ander religiosen En als daer
niant waer die also leuen woude die soude bespot
en begert worden gelijc die esel onder die apen/ende
in allen menschen soude hy wordē geheten dwaes
dwaesen/en een plomp hyppocrijt/ onwetende melā-
cholicus/en dūl en men en soude hē niet achten als
en mensche. Aldus eeren wy Christen mensche die
in Christi en bewisende en wtsprekense also datter
at leelicker noch versmadelijcker oft dat meer is
at schadelijcker van dat gemeyn volc geacht wort
en niet gantser herten te wesen een Christen men-
sche. Anders niet/dan of Christus te vergeefs ghe-
weist had opter aerde of dattet nu is een ande Chri-
stheyt dan van outs/ of datse tot allen menschen
at euen gelijc en behoorde. Van aldusdanige men-
nen en opinie wil ic dat ghy al heet anders geuoelt
en houdet en schouwet en wil setten in die gemeyn-
te Christi alle dat loon der tijtlijcker dingen Wie
en die van grooten geslachte geboren wort (datse
heyt heeten) en en vermoet hem niet beter te we-
sen

Die Seste regghel

sen dan dat ghemeyn volck en sp achten dat als een sonderlinge groot goet. En laet v oock niet bewege als ghy hoort van die wijse mannen deser werelt/ dat men se heet stadige eerlijcke mannen/ en niet regimenten ge-eert wesende en dat sp met ghetoghen wijnbrauwen vertellen die grade haerder edelheyt of stammen Oft als ghy siet batter yemant hē verhouerdicht van die ghemaelde beelde en wapenen zijns vooruaders ende oude vaders/ also dat se nauwelijck achten eenige mensche haer gelijk te wesen Welcke dwalinge seer begeekende/ wilt ouerleggen dat warachtich is en dat die ewighe en die ouerste edelheyt is te wesen wedergeboze in Christo/ en onse lichaem ghemeyn te wesen met zijn lichaem/ ende een gheest te worden met God/ laet die ander wesen Coninc kinderen maer laet v dat aldermeest wesen dat ghy zijt en heet te wesen een kind Gods Laet se haer behagen hebben dat se wandelen/ en conuerseren in die Houen der Princen maer wilt ghy verkiezen met Dauid versnaden te wesen in dat huys Gods wilt oock aenmercken dat Christus vercozen heeft die cranche dwasen ende onedele na die werelt: In Adam worden wy altesamen onedel ghebozen ende wy zijn altesamen edel in Christo. Het is een warachtige edelheyt te versnaden die ydel edelheyt/ en het is warachtige edelheyt te wesen een dienaar Christi En den genen wilt houden voor v beste vooruaderen welcke duechden dat ghy nauolcht Hooft wat seyd die alder wijste onderschepder des edelhepts Christus totten Joden die hem vermetende waren dat se geconien waren van Abrahams geslachte/ die niet alleen edel was noch alleē rijck/ noch alleen verwin

nen

ander coningē maer oock gepresen en geloofst wort
 an God om zijn Godlike deuchde wie soude mo-
 gen seggen dat alsulcke man niet edel en waer ende
 glorie waerdich Hoort wat sy hebben ghehoort
 in Christo Ghy zijt wt uwen vader die duuel en
 doet die wercken ws Vaders/ En oec Paulus
 volgende Christū sept. Niet al die gene de daer wt
 besnijdinge zijn vā Isracl zijn Israeliten/noch
 daer zijn van dat saet Abrahā/ zijn kinderen A-
 brahā. Het is een schandelijcke onedelheyt te dienen
 monde en niet te hebben eenige maechschap noch
 meyschap met Christo die daer niemant bekent
 en de daer doen die wille zijns vaders/die daer in
 hemel is. Hy is leelijck onedel en seer onrecht die
 duuel tot een vader heeft die heeft hē tot een vader
 zijn wercken doen of Christus heeft gheloghen/
 mer die waerheyt en can noch en mach niet liegen
 de ouerste edeldom is/ te wesen een kint een erf-
 naem Gods/en een broeder en mede erfghenaem
 Christi. Haer wapenen en tekenen wat sy haer wil-
 of wat sy haer betekenen daer mogē sy vooz soz-
 en. Maer die wapenen en tekenen der Christen
 menschen zijn alle menschen gemeyn/nochtans zijn
 alder edelste dat crups/ die doornē croone de na-
 den die speer/die wonden des herten daer hē sinte
 Iuwels in verblift en glorieert hy hem te dragen
 nijn lichaem/Daerom soo wil ick dat ghy al heel
 mers wilt geuoelen/van die edelheyt dan dat ghe-
 men volck geuoelt. Want die ghene die veel gouts
 crups vergaderen de sept mē gemeynlijck rijck en
 mach te wesen maer wilt ghy dencken ghenoech sa-
 te zijn/pinner alleē salich te zijn die daer Chri-
 D ij. stum

Die Seste reghel.

Item die dat alderouerste goet is besittet en die daer
gherocht heeft de costelycke margaryt des goeden
herten/om dat verlies zijns goet en oock zijns lie-
haems/en die gevonden heeft die schat der wijsheyt
die costelijeste is boue alle rijckdommen/ ende oock
die gene die daer coopt vander alder rijcksten Chri-
sto vierich en gheproeft gout/ op dat hy rijck mach
worden. Wat is dat die menichte der mensche gro-
ter achten/dan gout/costelycke gesteenten/huyfart
en lant Met een valsche naem zijn dat rijckdomme/en
met eenen warachtige naem doorme die daer te niet
brengen dat saet des godlijcke woorts na die para-
bole des Euangeliums en het zijn ooc lasten/ so wie
daer mede beswaert zijn die en mogen niet volghen
door den engen wech den naecten Jhesu noch hy en
mogen niet ingaen door die ootmoedighe en cleyn-
doze int rijck der hemelen. En wilt niet dencken dat
ghy een haer beter zijt in dien dat ghy groote rijck-
dom hebt/maer dat ghy meer gebonden/belaest ende
behindert zijt. Die heeftse oueruloedich genoeg die
sy sterckelijck weder mach staen/ en versnaden En
den genen is genoeg voorsien/die Christus belooft
heuet dat hem niet ghebreken en sal / ende hy en sal
ghenen hunger lijden/ die daer smaect heeft int he-
mels broot des Godlijcken woorts/ende hy en sal
oock niet naert wesen die Christum warachtelijck
aengetogen heeft En so wilt dat alleen schade ach-
ten dat ghy dwaelt van die volcomen goetheyt en
aenhauget die sonden Ende denct een groote baten
profijt te wesen/als dat hert met voortgangen der
duechden altyt beter wort En wilt ooc niet dencke
dat v pet gebreken sal in dien dat ghy besittet Chri-
stum

in/in welke alle dingen zijn. Wat ist dat die on-
 zige menschen heeten wellusticheyt/ sekerlyck ten
 niet anders dan zijn name is. Een openbaer dul-
 lot/en onsinlicheyt/soet fenijnt en smakende ver-
 snis. Die blyschap der repnder conscientien/dat
 een warachtige en eenige genoechlycheyt. Ende
 alderleckerste spijsse ende gerechten zijn die stude-
 ringe/ende ouerlegginge der heyliger schriftueren/
 ende die aldergenoechlykste liedekens zijn die Psal-
 men des heyligen geest/en dat alder vrolijeste ghe-
 schap is die gemeynheyt alder heylighen/ende die
 eerste genoechte is dat gebruyckē Gods. Nu wilt
 onigen uwen oogen/uwe ooren/ende uwen mont
 Christus sal u beginnen soet te wordē/en als ghy
 gesinaect hebt al waren dan alle die wellustic-
 den tsamen gesmolten van alle menschen die daer
 hebben geweest en noch zijn/so soudē sy u nochtā
 salghinge duncken te wesen vooz Christo Ten is
 soet so soet datter wel sinaect/maer dat een ghesont
 mensche wel smaket/want ist sake dat die ghene die
 feyres of coortse heeft dat water duncket te we-
 en wijn/niemant en sal dat heeten te wesen wellu-
 cheyt/maer siecte En ghy dwaelt seer ist dat ghy
 et en geloofst dat die goede menschen veel genoech-
 licher zijn haer tranē dan die quade haer lachen en
 worden. Ende dat haer vasten soeter is dan den an-
 ten platrisen/velt hoederen/vesaense hymen/ende
 ngers/ende oock haer soober ende matelijcke Ta-
 liens/met kolen/erweten en bonen toebereyt veel
 ekerlijcker te wesen dan dese haer costelijcke/hoo-
 merdige en verdzietige gherechten. Die warachtig-
 e welluste is om die liefde Christi te laeten alle
 H iij. diuck

Die Seste reghel.

binck en niet forchuoudich te wesen in die valsche
wellusten. Wilt aensien hoe dat de werelt nu ter tijt
misbruyct die vocabulen en die namen der liefden/
en des haets/want als een iongelinck die onsinlich
is in vleeschelijcke liefde een ionge maecht begeert/
dat heet dat gemeyn volck liefde nochtans en isser
geen warachtiger haet/want die warachtige liefde
begeert ooc niet zijn eygen schade eens anders pro-
fyt te raden/maer die Iongelinck en siet niet voor-
der dan daer zijn welluste toe streckt/daer o en heeft
hy haer niet lief/maer hēseluen/hoewel dat hy noch
tans hēseluen niet recht lief en heuet want daer
niemant een ander mach lief hebben/ dan die hē-
seluen eerst rechtelijcken lief heeft/ende niemant en
mach een ander haten dan die hēseluē eerst hatet.
Nochtans wel liefde hebben is sonitijs wel haten/
en recht te haten is lief te hebben. Daerom die om
so cleyen bate laghen leyt een ionge meysken niet
smecken en niet gauen/ op dat ghy haer benemen
mach dat alder beste dat sy heeft/als haer schaemte
onnosselheyt/repnichēyt/een goet herte/haer faem/
en eer/ wat duncket v is dat liefhebben/ sekerlijck
daer en is gene haet boser en wreder dan desen haet
En als die onbequame ouders toelaten die sonden
haerder kinderen/so septmen gemeynlijck/ hoe seer
lief hebben sy haer kinderen/maer inder waerheyt
haeten sy die seer wreedelijck/want als sy volghen
haer begeerten/so vergeten sy die salicheyt haerder
kinderen. Wat mach die alder hatichste duuel meer
van ons begeeren/dan dat wy ongestraft sondigen/
de loopen tot die eeuwige pijn. Men heet et een sacht
meester en een barmhertige Prince/ die sommighe
quade

made septe toelatē of gonnē/op dat se so veel te byer
togen misdoen/hoe si min daerom gepynicht wor-
den. Waer toe anders drieget Godt door den Pro-
phet den genen die hy hout en neemt onwaerdich
gewesen zijne barmherticheyt/seggende. Ic en sal
niet versoecken uwe dochteren als sy oncuyslijck le-
uen/en op v zoons wijuen als sy in ouerspel leuen/
hoort nu wat Dauid heeft berooft daer hy seyt. Ic
en versoecken haer boosheden in een roede/ ende in
slingen haer sonden/maer ic en sal niet verstroyen
mijn haer mijn barmherticheyt. Nu siet ghy dat in
Christo wordē alle dingen bekent/en haer vocabulē
namen worden verandert Die hēseluen booslijck
heeft/die haet hemseluen seer. Die in hemseluen
booslijck barmhertich is die is die alder weestste
del te sorgen is vergeten/veel te wonden ofte quet-
ten is voorstaen of baet doen. Wel te verliezen is be-
houden/en ghy sult selue v sorghe wesen in dien dat
hy versmaet die begeerlijcheden des vleesches. Ist
sake dat ghy weest zijt in die sonde so suldy helpē dē
mensche niet wel daet. Ist sake dat ghy dootslaet dē
schuldigen mensche: dat zijn die sonden so behout ghy
den mensche. Ist sake dat ghy dootslaet en verliest
dat de mensche gemaect heeft/so behout ghy dat geē
dat God gemaect heeft. Ondersoect mi wat dat ge-
meyn volc al dwalende meyn te wese macht/cranc-
heyt/stercheyt ende onweteneheyt. Sy heten den ge-
meyn machtich te wesen/die slaet/ oft quaet doet als
hy wilt. Het is seer hatelijcke macht te mogen scha-
den of quaet doen/want dat is hem gemeyn metten
minigen beesten/en oock metten diuuel/als quaet
geuen God is alleen warachtelijck machtich/die
niet

H v.

niet

Die Seste reghel.

niet schadighen mach/al woude hy/ noch en wil al
mach hy want zijn natuer is wel doen. Maer die
hier machtich is/hoe doet hy den menschen quaet/
hy sal nemen haer gheit/hy sal tlichaem slaen/en hy
sal haer leuen nemen Ist sake dat hy dat doet eenen
goeden mensche/so heeft hy gegeue quaet voor goet
en doet hy dat ee quaet mensche/so heeft hy gedient
die oorzaken/en heeft dat recht volbracht/maer die
quade mensche is hemselfen schadelijck. Wāt daer
en wort niemant schade gedaen noch gequetst dan
van hemselfen Niemant en bereypt een ander quaet
te doen/ten sy sake dat hy hemselfe eerst veel swaer-
der quaet doet. Ist sake dat ghy my schade wilt doe
in mijn gelt/soo hebt ghy verlooren die liefde en zije
selfs geualen in de aldermeeste schade. Ghy en mo-
get my niet wonden/oft ghy en hebt eerst ontfangē
veel veruaerlijcke wonden. Ghy en moecht my niet
benemen dat leuen des lichaems oft ghy moet eerst
seluer v siel doden. En sinte Paulus cranck wesen-
de om onrecht te doen/en alder sterckste om te ver-
dragen/heeft hemselfen daer in verheuen en vrolijc
verblijdet alle dingen te vermogen in Christo. En
sterck en moedich noemt men gemeenlijck die gene
die daer wzeet is maer heel almachtich is hy van
moede die van alle lichte iniurie en onrecht gequetst
wort met toornicheyt/en die bespottinge met bespot-
tinge/en quaet met quaet wederom loont. En isser
niemant die onrecht ongelijck verswijget/en lijde
dat willichlijcken/so heten sy hem onwetende cleyn-
moedich/en saecht. Wat isser vzeemid dan die groot
heyt des mans/dan/als dat herte beroert wordet
ouermits een cleyn woort/en also niet en moghen
ver-

besnaden eens ander sothept/ en dat ghy meent u
en mensche te wesen dan als ghy quaet met quaet
wint. Hoe veel te stercker ist met een hoge en vaste
roet alle onrecht mogen vergeten en daeren bouen
get voor quaet te geuen. Ick en segge niet dat hy
sterck is die stout is teghen zijn vbandt al ouer die
rueren clint/ die versnaet zijn lijf/ ende stelt zijn
hoft tot alle periculen dat is alle bloetgierige men
schen gemeyn. Maer die sterck is/ en grootmoedich
te zijn moet can verwinen en wt gantscher herte
en goet gomen oft willen die hem quaet willen/ en
sel te verdienen die misdient hebben/ en goet te bid
den die quaet wenschet. Nu laet ons voort onder
recken wat die werelt heet te wesen glorie of eere
shande en schacinte Wort ghy geprezen oft geloost
so wilt aenmercken waerom dattet is/ ende van
wien dattet is. Ist sake dattet is van sonden en van
ondige menschen so is dese glorie valsche en is wa
rachtinghe schande. Wort ghy bespot ende belachet
so wilt oock dencken waerom en van wien Ist sake
dattet om onnoselhept/ of om eenighe duecht ende
dat van die quade mensche/ so en is dat geen schan
de maer waerachtighe eere en glorie. Al ist dat die
gantsche werelt dat versnaet/ nochtans moet dat
glorios en eerlijck wesen dat Christus gheseyt en
he approbeert heeft en alle menschen toelaten ende
oepen och och ten mach niet goet wesen dat Godt
nishaet. So heeten gemeynlijc wijsheyt cloelijck
dat tijelijck goet te vermeerderen/ en alst vercregen
is dat vast/ en wel te bewaren/ en toecomende tijde
te voorzien Wy hooren ouer al dat die mensche met
waerflicheyt segghen/ dat is een goet man/ verstan
del

Die Seste regel

del en wel veraden voorzichtig in dat geen dat hem wellustich mach maken. Daer volcht die werelt der raet des diavels die daer selue loghenachtich is en zijn vader/ want waer toe seyd van die waerheyt Christus O sotte van deser nacht sullen begeere van u uwe siel. Wy hadt zijn schueren vol vergadert met cozen wy had al zijn solderen gevult met victualie en wy had verholen binne zijn huys veel gelts/ en hem dochte dat hem niet gebreken en mochte (als noch dat meeste ghetal der menschen doet) en op die vergaderde schat ruste wy als een arm bewaerder/ ende zijn goet niet gebruyckende nochtans seyt hy Christus een sot te wesen/ want wat isser sotter/ en ontsinniger dan altyt te begeeren die schapen/ ende dat geen dat warachtich is verliesen dat welcke niet alleen te belachen en is onder die gewoonten en wercken der Christen menschen maer seer te beweenen. Wat isser onredelijcker dan altyt so voorzichtig te wesen in dit leuen met alsulcke sochoudicheyt dat niet en is dan een schape/ en gheen voorzichtigheyt te doen in dat toecemende leuen dat wy inder eeuwichheit in alle ongeuallicheyt moeten leyden/ ten sy dat wy niet groter zorgen voorzien/ Hoort noch ander dwalinge. Wy heeten den gheenen een cloeck en een ondersocht man te wesen de alletijdinge/ runder/ en al wetet datter in die werelt geschiet/ wat auontuer daer is in alle comenschap/ wat die Heeren/ ende Princen willen doen/ wat datter nieuws te comen is wat datter nieuws opgestaen is in Brancryck/ en op wat manier dat die Tartaren en Russen leuen wat raet die Princen houden Cortelicke van alle dat die menschen doen dat weten sy te beclappē/ en alsulcke menschen

menschen seymen wijs te wesen. Wat isser onuer-
andelijcker ende diemen min mach weten dan die
erre van v geschien en dat v niet aen en gaet dat te
ndersoecken en te willen wetē/ en dat geen dat ghy
tijt in v herte behoort te hebbē en dat v alleen aen
niet/daer niet eens op te dencken Ghy vertelt nwe
dingen en runderen wilt lieuer vertellen wat op
pinghe in uwer herten zijn als toornicheyt/haet/
supuerheyt/eergiericheyt/hoc dat ghy dese onder-
brocht hebt/en wat hope der victorien datter is/
hoe grooten deel des strijts datter veriaecht is/
de hoe v redelijcheyt bereyt is tegen die sondē Ist
he dat ghy in dese tijdinge wakiet en naer stich zijt
et v ooren/en oogen so sal ick v heeten cloeck/en
ndersocht te wesen Hy en smaect niet die hem seluē
et en smaect Ist saecke dat ghy niet dese maniere
ndersoecht alle der menschen sorghen/blijschappen
op/orese en naersticheyt ghy sult vinden datse al
al dwalingen zijn/ Want sy segghen goet te wesen
laet/soet makende suer/suer soet/licht die duyster-
s/en die duyternis licht/aldus is dat meeste ge-
l der menschen maer ghy moet dit altesamen ver-
raden/op dat ghy haer niet gelijk en wort/ ende
hy sult haer ontfermen begerende altijt datse v ge-
ch mogen worden En als Augustijmus sept. Het
betamelijck datmen beweenen sal die noch te be-
otten zijn en te bespotten die te belwenen zijn/ En
ilt niet int quade v gelijck makē dese werelt/maer
ilt vernemen in die nieuheit uwer sinen/ op dat
hy sult moghen weten/ niet dat die menschen scer-
hten maer dat die wille Gods is/die daer is goet
elbehagende ende volmaecte. Ghy set v seluen in
groot

Sommige opinien

groot perijckel en ghy begint te vallen in dien daer ghy begint aen te sien wat dat merste getal der menschen doet/en aen te nemē dat sy gevoelen. Wilt ghy wesen een kind des leuens en des lichts/ soo laet die dooden begraue haer dode/en laet die blinde en die leyders der blinden te samen vallen indē put. Wacht v naerstelijc dat ghy niet eens uwe oogen der herte af en keert van uwen exemplaer Christo/en volghende de leydinge der waerheyt/so en sult ghy niet dwaelen/en wandelen na dat lichte en sult v niet storen in die duysternisse. En ist sake dat ghy niet aldus danisgē voorschijnende licht onderschept dat valsche goet van dat warachtige goet/en dat warachtighe van dat valsche goet/so sult ghy v daer vooz veruaren/en niet nauolgen de blindheyt des beelhepts die tot die alder ydelste bespottinge der dingen/en na de beweginge der begeerten/als toornicheyt/haet/liefde/hope/brese/blijjschap/op en nederdalende/nemmers meer/en rustet. En die Brachmans/Stoici en ander Philosophen/pleghen haer setten met alle haer crachte te beschermen/en vooz te staen/hoe wel dat sy nochtans van alle menschen besoot ende veracht worden. Hoe veel te meer sult ghy stoutelijcken ende vast in v herte setten die wet ws Heeren Christi/en daer by/ende vast in bliuen staen.

¶ Sommighe leeringe opinien uut wesende eenen Christen mensche.

Let alijt by v wesen dese Leeringhe des waerachtighen Christenhepts. Als dat geen Christen Mensch sal meynen hemselfen te wesen ghebozen/off dat hy hemselfen alleen wil leuen. Maer wat

Wat hy heuet ende wat datter is dat en sal hy hem-
seluen niet toefschijuen/ of gheuen/maer hy sal daer
Godt van dancken/en sal vermoeden alle zijn goe-
den alle menschen gemeyn te wesen. Want die Chris-
telijcke liefde en kiendt gheen eyghendom/ ende hy
moet liefhebben die ghoede menschen in Christo/en-
de die quade om Christum/die aldereerst lief heeft
ghehadt ons/noch wesende zijn vyanden/ende heeft
hemseluen al heel ouergegeuen om ons te verlossen
Ende hy ontfanckt die goede menschen/ want sy
goet zijn/ende die quade op dat hijsse beter sal maec-
ken. Ende men sal gheen mensche haten/ niet an-
ders dan ghelijck een ghetrouwe mederijn meester
haet die cranchept ende alsoo sal hy oock haeten die
sonden. Ende hoe dat die siecte des eenen menschen
grooter is/soo veel meer sochtuoudichept sal daer
toe doen de repne liefde. Ist een ouerspeelder/ist een
kerck dief/ist een Turck soo wilt vermaledijen/en
versnaden dat ouerspel ende niet den mensche/ende
versnaden die dieuerie oft kerckschendinge en niet
den mensche/ slaet doot die Turkschap ende niet
den mensche. Hy sal doen zijn naerstichept op dat die
booshept vergaet die hy hemseluen alle ghemaect
heeft/maer laet behouden blijven den mensche die
Godt heeft ghemaect: Woorz dat hy alle menschen
goet ende wel doet/en dat hy niet schadelicken en is
den genen die dat verdient hebben en doet bystant
den genen diet niet verdient en hebbē. In alle voor-
spoet zijns euen menschen sal hy hem verblijden als
in zijns selfs/en sal droeuich wesen van alle teghen-
spoet als zijns selfs. Dat is dat Paulus ghebiet te
weenen metten genē die daer weenen/en vrolijck te
wesen

Sommige opinien

wesen metten genen die vrolyck zijn? Noch dat meer
en swaerder is/hy sal hem meer bedroeven vā eens
anders quaet dan van zijn eygen/en blyder zijn van
dat goet zijns broeders dan zijns selfs. Tē behoort
niet een Christen mensche te dencken. Wat heb ick
met hem te doen hoe dat hy is/ic en kenne hem niet
hy is my vzeemt/en onbekent/hi en heeft mijn noyt
goet ghedaen/hy heeft mijn wel quaet ghedaen/en
hy heeft my noyt gebaet. Van dese en deser gelijcke
en wilt niet ouerleggen/maer wilt dencken wat ver
dienste dat v Christus verleent heeft die van zijn
groote goet en weldaet die hy ons gedaen heeft niet
en begeert eenich loon voer hem/ maer dat wy dat
doen en lonen sullen in ons euen mensche. Siet toe
wat v eue mensche behoeft/en wat ghi geue moecht
en denckt alleen Het is mijn mede broeder in Godt/en
mede erfgenaem in Christo/ende zijns lichaems een
lidt/en met zijn bloet verlost/en mede geselle des ge
meyn geloofs/en tot die selfde gratie ende salicheyt
des toecomende leuens geroepe/als die Apostel seyt
Een lichaem en een geest/so als ghy geroepen zijt in
een hope ws roepers/ een Heer ende een geloof/een
doopsel/een Godt en Vader alre dingen/die daer is
bouen al en door alle/ende in ons allen/Hoe mach
hy vzeemt wesen daer so menichuuldige banden der
eenicheyts tusschen is. Onder die Heydenen is veel
geacht tot vrientschap dat sy seggē/het is onse me
debürger/onse swager onse maechschap/of als men
gemienlick seyt/hy is my dienstachtich/het is mijns
vaders vrient hy heeftet wel verdient/hy is bequaē
hy is van eerlijcken Onders gebooren/hy is rijck/
of dier gelijcke/Ende ist niet in Christo soo ist niet
hout

Hout dit alleen voor oogen ende het sal genoegh zijn
Tis mijn vleesch/tis mijn mede broeder in Christo
Alle dat geen datmen een lidt doet/dat voeltmē en
vloept in dat gantsche lichaem/en voort int hooft.
En wy zijn altesamen leden/en die leden tsamē han-
gende die makē een lichaem/en des lichaems hooft
is Christus/en dat hooft Christi is Godt ende wat
daer een sonderlinge lidt geschiet/of wel oft qualijck
dat geschiet v/dat gheschiet alle leden/dat gheschiet
Christo/en dat geschiet God. Alle dese zijn een God
Christus: dat lichaem/en die leden. Het en heeft geē
stede onder die Christen datmen seyt/gelijck met ge-
lijck/ende dat oock ongelijcheit is een moeder des
haets. Waer toe zijn die namen also seer onghelijck
daer alsulcke eenicheyde is ten behoort niet totter
Christenhept datmen gemeynlijck seyt datter alijt
een haet is tusschen een hofman en een burgher/een
lantman/en een steets man/een edelinck/en een van
den ghemeynen volcke/burghemeester/en een slecht
burger/een lombardt en een duysche/een frāchops
en een engelsche/een gelders en een cleefse/een stichs
man/en een hollander/de geleerde en ongeleerde/een
clerck en een leech/een priester/en een moninck/een
obseruant en een collect/eē carmelijt en een jacopijn
Waer is die liefde die oock zijn viant lief heeft/wan-
neer een verwandeltige van eenen naem/ oft wan-
neer een verwe van een cleet een weynich ongelijc of
verschenden is/of dat gordel/ of die schoenen of an-
der gesmare of dwaserie/maken die een den ander
hatich. Daerom laet ons haten dese kintsche logenē
en dat wy ons wemmen en voor ooghen hebben dat
warachtich is/welck Paulus seyt tot veel plaetsen/
A dar

Sommighe opinien

dat wy allegader zijn int hooft Christo eens lichaems
leden metten seluen geest als een mensche geworden
ist dat wy also in hem leuen/dat wy niet en hatē die
leden die meer saliger zijn/en dat wy te hulpe comē
die leden die crancher zijn/op dat wy verstaen dat
wy selue ontfangen weldaet als wy doen onse euen
mensch eenich goet of weldaet/en dat ons quaet ge-
daen is/als onse broeder beschadighet is. Noch nie-
mant en sal hem seluen soecken/maer een pegelijck
na zijn vermogen/van dat ghene dat hy van Godt
ontfangen heeft/dat hy dat geue int gemeyne/alsoo
dat alle dat geen dat gecomē is van dat hooft Chri-
sto/wederoemt daert van daen gecomen is. Dit is
dat ons Paulus beschrijft tot den Corinthen seg-
gende. Dat lichaem is een/en heeft veel leden/maer
alle die leden:zijn leden eens lichaems hoewel dat
ter veel zijn/nochtans sy zijn een lichaem also oock
Christus/want wy zijn alle door eenē geest gedoopt
in een lichaem/het zijn Joden of heyden/knechten/
of vrije/en alle hebben wy gedroncken in eenē geeste
want dat lichaem is niet een lit maer veel ledē/wāt
of die voet sprake/ick en ben niet die hant/ic en ben
maer vanden lichaē/is hy daerō niet vanden lichaē
en of dat ooz sprake ic en ben niet die ooge/ick en bē
niet vanden lichaem/is dat daerom niet vandē lic-
haē/oft dat gantsche lichaem waer dat ooge/waer
is dan dat gehoor oft al heel waer dat gehoor/waer
ware dan dat riecken. Maer nu heeft Godt gheset
die leden/een pegelijck aenden lichaē/also hy woude
En oft sy al warē een lidt hoe waert dan dat lichaē
maer nu zijn daer veel leden/en maer een lichaem/
want dat ooge en mach niet spreken totter hant/ick
en

en behoef niet ulwe wercken of dat hooft totten boe-
ren ghy zyt my niet nootrustich. Maer veel meer/de
eeden des lichaems/ die daer schijnen te wesen die
traucste/die zyn meer vā node en die wy meynē die
onedelste leden des lichaems te wesen desen gheuen
wy oueruloedige eere/en die daer zyn oneerbær le-
den die hebbē die oueruloedichste eerbaerheyt/maer
onse eerbaer leden en behoeyens niet/ maer Godt
heeft geteneypt den lichaem den welcken gebzack
die oueruloedige eere/op dat niet en sy tweedzacht
inden lichaem/maer dat die leden zyn sozchuoudich
sonder malcanderen in dat selue want ghy zyt dat
lichaē Christi/en leden van dat lidt. Deser ghelijck
schryft hy ooc totten Romeynen Want also wy heb-
ben veel leden in een lichaem/maer alle leden hebbē
niet een werck/also zyn wy vele een lichaē in Christo/
maer een pegelijck zyn een des anderen lidt/hebben
verschepdelijcke gauen nader genaden de ons is ge-
geuen/Noch schryft die totten Ephesiē. Wāt doen
de die waerheyt in die liefde soo wassen wy in hem
die daer is dat hooft Christus wt welcke dat ghe-
heele lichaem is te samen gheuoet gete gesterck
door een vergaderinghe des dienstichepts na werck-
singhe eens pegelijck ligs in een mate in welcke hy
door die vermeerlinge te samen gheuoecht heeft/ tot
een stichtinghe zijns lichaems inde liefde/ ende op
een ander stede ghebidt hy dat wy malcanderen
die eene des anders Lasten sullen draghen wande
wy zyn met malcanderen leeden/ Siet hier of sy
oock den lichaem hooren/ die ghy tot veel plaetsen
hoort segghen het is mijn ghoet/ Het is my ouer-
midts ernisse aenghecomen ick besittet met recht
A ij. ende

Samminghe opinien

ende niet met bedroch/waerom en mach ic dat niet
gebruycken en misbruycke na mijn eygen wil/waer
om sal ict den genen geue die ic niet schuldich en ben
ich brenge dat dooz/ic verteert/en is mijn en dat ic
wech brenge wat heeft daer een ander mede te doen
W mede lidt vergaet en rifest van hongher/en ghy
eet seer costelijck en leckerlijc v broeder beuet naert
en ghy hebt so veel cleederen dat ghy nau die mottē
daer wt moecht lieeren/ghy verspeelt op eenē nacht
duysent gulden ter wijlen dat een arm maghet ver-
liest haer eere en wort geschent/dooz nootdrustich/
ende daer vergaet een siele daer God vooz gestoruē
is/en ghy segt wat leyt my daer aen/ich doe dat icht
te doen heb nochtans meynst ghy niet aldusdaniighe
manieren en wercken te wesen een Christē mensche
ghy die niet waerdich en zijt te wesen een mensche.
En ghy sit in een gheselschap/en ghy hoozt van die
een of ander achterclappinge daer pmanys naem
oft faem mede onteert wort/en ghy swijget of lacht
mede niet die achterclapper/en ghi segt ich soude hē
gestraft hebben hadt dat my of den mijnen aenghe-
gaen datter gesept wort ick en heb geen doen niet dē
genen die daer beclapt worden. Daerō is v deel niet
niet dat lichaem ist sake dat ghy niet en zijt niet dat
lidt/noch oock metten hoofde ist dat ghy niet en zijt
van dat lichaem Christi. En sy seggen ooc wy moe-
ten wel gewelt niet gewelt wederstaen Ic en strasse
niet noch en segge niet tegē tgene dat die keiserliche
rechten toelaten/maer dat verwondert my dat dese
woorden gecomen zijn in die werelt en gewoonten
der Christen menschen ick hebbe pmanit schade ge-
daen maer ick worde daer toegebrocht ic heb lieuer
gen

en ander schade te doen dan ick self soude lijden. Al
st dat die menschelijcke rechten dese en deser gelijck
niet en pynigen/wat sal onse liepser Christus doen
st dat ghy zijn wet niet en hout die hy heeft ingeset
en beschreuen zijn door sinte Matheus. Ic en segge
niet alleen weder te staen dat quaet / maer isser
niemant die v slaet aen die rechter wange/biet oock
die ander en die met v wil lijuen int recht:en uwen
oock wech wil nemen/so laet hem ooc uwen mantel
en ist dat v niemant dwinget te gaen dupsent treden
o gaet met hem noch twee dupsent. Hebt lief uwe
vanden/en doet wel die v haeten/en bidt voor den
genen die v veruolghen en onrecht doen op dat ghy
noecht wesen kinderen ws vaders die daer is inde
hemel/die zijn sonne laet schijnen op den goeden en
quaden/en hy laet regenen op die rechtveerdighe en
onrechtueerdighe. En ghy antwoort weder/Christus
heeft dat tot my niet gesept/hy heeft dat gesept totte
apostolen die perfect en volmaect zijn En hebt ghy
niet gehoozt/en verstaen dat hy septe op dat ghy sult
nogen wesen kinderen ws vaders/Ist dat ghy niet
en wilt wesen een kindt Gods/soo en hoozt dese wet
niet tot v/want hy en is niet goet die niet en wil we
en perfect en volmaect. En wilt oock verstaen/ist
dat ghy geen loon begeert/so en is dat ghebot voor
niet/want daer volget na/ist dat ghy lief hebt den
geen die v lief hebben/wat loon sult ghy hebben ge
lijck oft hy seggen woude/geen loon/want den gene
wel te doen die v wel gedaen heeft en is geen duecht
naer niet te doen is groote misdaet/want niemant
en is die ander wat schuldich daer die een doet ghe
lijck die ander. Hoozt wat die groote Doctoer der
I ij. Christi

Sommighe opinien

Chriftelijcker rechten Paulus seyt/sprekhet wel van
den genen die v veruolgē spreect wel en en wilt niet
qualijck spreken en en wilt niemant weder gheuen
quaet voor quaet/en ist sake dattet wesen mach soo
veel als in v is/soo hebt met alle menschen vrede v
schuē niet beschermende mijn alderlieffte maer geest
den toorn een stede/want daer is geschreuen Geest
my die wrake en ick salt weder geuen seyt die Heere
maer ist sake dat v vyant hongert/spijst hē/ ist dat
hy dorst/geeft hē dranc/want dat doende so sult ghy
vergaderē die rolen des viers op zijn hooft En wilt
niet verwonnen werden van dat quaet/maer ver-
wint dat quaet int goet. Hier op segt ghy dan/wat
soude/daer na anders comen dan dat ick met mijn
sachtmoedicheyt soude voede en vermeren zijn spijs-
ticheyt en als ick heb verdraghen dat oude onrecht
dat ick hē soude verweken en nodigen tot nieu on-
recht te doe. Ist sake dat ghy moecht blien oft schu-
wen dat quaet sonder uwe schaede dat en verbiet v
niemant/maer ist dat ghy niet blien of schouwen en
moecht wacht v te segghen datter beter is quaet te
doen dan te lijden En ist dat ghy moecht soo verbe-
tert hē/of met veel weldaden doende of met saecht-
moedicheyt verbijnende/en en helpt dat niet/so is
set beter dat hy niet meer en misdoo/ende verloozen
blijft/dan ghy beyde te samē/en het is beter dat ghy
rijk wordet met dat loon des verduldicheyts/ dat
wederom met quaet te lonen beyde quaet te word
Daerō laet v dat wesen een wet en een Chriftelijck
insettinge/met alle menschen te vechten in liefde/i
sachtmoedicheyt en in weldaden/ en den minsten t
wijckē in kijuen/in haet/in achterclap/in spiticheyt
end

en in onrecht. Hier op segt ghy weder/hy en is niet
waerdich datmen hem sal goet dopen/of wat van hē
te verdragen. Op dat ghy v seluen sult mogē waer-
dich maecken soo is Christus weerdich door wiens
gratie en wille dattet geschiet/So segt ghy mede Ic
en wil niemant quetsen of quaet doe/ noch ic en wil
niet lijden dat ick gequetst worde. Nochtans als v
nisdāen is/wilt die schulde vergeuen wt gantscher
herten/v wachtende datter niet en is dat pēmant v
oude moghen vergeuen ende wilt naerstich zijn int
chouwen uwer schulden als ghy gheerne vergeuet
een ander zijn schult. Ende hoe dat ghy grooter zijt
so veel te meer wilt v euen Christen mensche toege-
uen/op dat ghy alle menschen moecht dienen in die
iefde. Ist dat ghy van edelen gheslachten zijt so sul-
en die werckē die Christo waerdich zijn v niet ver-
drijsen/maer sy sullen verheffen en eerlijck ma-
ken die edeldom ws gheslachts. Ist dat ghy gheleert
zijt/so veel te bequamer sult ghy mogen verdragen
ende verbeteren die onwetenheyt der onghelerder.
Ende hoe dat ghy meer van Godt ontfangen hebt
hoe dat ghy v broeder meer schuldich zijt. Zijt ghy
rijck/wilt ghedencken dat ghy zijt een Schaftēnaer
aan uwen goeden ende gheen Heere of eygenaer/en
niet wel toe hoe dat ghy dat ghemeyn goet handelt.
Ghy vermoet en meynt dattet besitten ende eygen-
dom der tijtlijcker ghoeden alleen verboden is den
Monincken ende den Religiosen/ende dat die willi-
ghe armoede/haer alleen iugheset is/ ghy dwaelt/
want alle byde behooren sy tot alle Christen men-
schen. Die Wedt der menschen pijnicht datter pe-
mandt steelt ende wech draecht dat hem niet en is/
A iij. ende

Sommighe opinien

ende sy en pijnicht niet dat ghy onthoudet die noot-
 drusticheit en gebreken ws broeders zyt des seker/
 beyde salt Christus pijnigen Ist saecke dat ghy e en
 raetsman zyt/laet v die eere niet wreeder en wreem
 der maken/maer die last sochoudiger Ende ghy
 segt ooc/ic en heb geen geestelijckē last/ic en vē geen
 pastoor/deecken/of bisschop/ dat is v toe te gheuen/
 maer en zyt ghy niet een Christen mensche/ siet wel
 door wien dat ghy toebehoort al en hebt ghy gheen
 geestelijcken last/Ende Christus is gecomen in die
 werelt in alsulcke groote versmaetheyt/dat de men-
 schen meynen en vermoeden dattet seer eerlijckē en
 conincklijcken is met Christo geen doen of gemeyn-
 schap te hebben/en wie dat hem naerder en meerder
 lief heeft/hoe dat hy meer te versmadē is. En hoort
 ghy niet alle dage dat gemeyn volck en leken als sy
 toornich zyn/dat sy niet groote spijt verwijten die
 namen van een Clerck/Priester/ ende moninck al-
 sulcken moet en manieren of sy seggen en verwijten
 soudē /ghy zyt een ouerspeelder/dobbelaer/een lier-
 dies/ my verwondert waerom dat sy niet mede en
 verwijten dat sy dat doopsel ontfangen hebbē/ ende
 als die Turcken en Saracenen verwijten ons den
 bynaē Christi. Maer waert dat sy seyden een quaet
 clerck/een onwaerdich priester/ en een weerlijc mo-
 ninck/so waren sy te liden aenmerckende die quade
 seden en wercken der mensche/ en niet versmadende
 die professie of belijden der duecht en der geestelijc-
 heyt. Also zijnder oock veel die haer beroemen ende
 door eer houden hoe veel maechden dat sy onteert
 en gheschoffeert hebben/hoe veel goets dat sy in die
 sozloge genomen en gerooft hebbē en hoe veel gelts
 dat

dat sy niet dobbelen gewonnen/ en verloren hebben
en veel alfulcke ghelijcke boosheden nochtans also
wesende en weten sy niet spijtelijcker en versmadet-
lijcker/peinant te verwijte/dan dat hy een moninc
of pape is. Maer dese en hebben niet Christo gheen
doen/dan dat sy Christen heten alleen/metten naem
tot haer verdoemenis Ende daer en is geen ander
Godt en Heere der Bisschoppē en Prelaten of van
Burgemeesteren en Raetsheeren/beyde zijn sy stadt
houders Gods/en beyde sullen sy hem daer af redē
geuen. En ist dat ghy een raetsheer zijt en elwaerts
toesicht hebt dan tot Christo/al en heet dat gemeyn
volck v een Simon magnus/of vercooper der geeste-
lijcheit/nochtans sal v Christus voor alfulcke pijn-
gen. En ist dat ghy eenige heerschappie of digniteyt
begeert niet om profijt des ghemeynen goets/maer
om v eygen baet oft om wrake te doen/soo is uwe
heerschappie een moorderie voor God/En als ghy
berooft zijt/so vervolget ghy die rouers/niet alleen
op dat ghy v goet moecht weder crjgen/maer oock
om dat hy by hem heeft dat v niet toe behoort/ Ja
vraag wat onderschept is tusschen v en die rouers
is/dan sy zijn rouers der roopluden ende ghy een
rouer der roueren. In als ten waer dat ghy niet al-
fulcke meningen zijt raetsman of burgemeester dat
ghy niet om verlies van v goet/noch oock om dat
verlies van uwe lijue/maer alleen wilt beschermen
en voorstaen die rechtuaerdicheyt so en sal Christus
niet toestaen uwe administratie ongepijnicht. Ende
na die sententie van Plato so en isser niemant waer
dich om inden raet te sitten/die gheerne inden raedt
is. Ist dat ghi een prince zijt/wacht v dat die quade
A v. ende

Sonnige opinien

ende fennige tongen der pluymstrijckers v niet en
bedriegen/ seggende ghy zyt een Heer/ ghy zyt boue
de wet/ ghy zyt vry/ alle dinck is v rechtuer dich/
ghy moghet doen dat v lustet/ en het en roert v niet
dat gemeynlijck die Priesters predicken Maer wilt
neerstelijcken ouerlegghen en aenmercken dat wa-
rachlich is een Heer van alle dinck Iesum Christu
welck ghy aldermeest moet gelijk wesen want ghy
zijn stadthouder zyt/ ende ghy moet aldermeest zijn
leeringhe volghen: want hy strengelijcker van v re-
den sal eyschen dan van een ander/ en wilt niet ber-
moeden dattet al recht is dat ghy wilt/ maer dat
ghy dat alleen wilt dat recht is In als daer en is
geen dinck eerlijcker en glozioser den Coningen en
Princen/ dan na te volgen aldermaeste dat leuen/ en
die wercken des alder ouerste Coninc Iesu Christi
de daer heeft geweest en is die aldermeeste en beste
hy heeft versaect zijn rijck te wesen van dese werelt/
nochtans was hy Heere des Hemels en der aerden
Maer die princen der Heydenen die hebbē heerschap-
pe ouer haer ondersaten/ Maer een Christen prince
en gebuyt geē macht in zijn ondersatē maer liefde
en die aldermeest is die denct hem te wesen dalder
minste/ en haer alder dienaer en geen Heere. Waerō
ick my seer verwonder van die eergierige namē der
macht en heerlijcheyts also dat se gecomē zijn tot de
Pausen en Bisschoppen/ en ooc dat die Doctoren die
men heet inder godheyt hē niet en schamen so onwe-
telijcken en eergierichlijcken begerende van: dat ge-
meyn volc te worden ghenaemt onse meester/ want
Christus beyde verboden heeft zijn Apostelen/ dat sy
niet en sonden toelaten dat men se Heere oft meester
soude

houde heeten want daer niet meer is dan een Heer/
en een meester die dat hooft is van ons allen Iesus
Christus Apostel/Bisschop/Pastoor/dit zijn alessa-
nen namen van diensten en niet van heerschappien
Paus en Abt zijn by namen der liefden en niet der
macht. Waerom wil ic aldus diepe voortgaen in de
grootte Zee der dwalinge der mensche. In wat sta-
ten der menschen een warachtich geestelick mensche
in siet so vint hy veel dat hy mach bespotten/en veel
meer dat hy mach bewenen oock sal hy vinden die
alder verkeerste archste opinien die al heel ongelijc
en tegen die leeringe Christi zijn en dat meeste deel
deser quader opinien come daer wt/wat inde Chri-
stenheyt gebrocht en toegelatē is een nieuwe werelt
ende datmen leest die oude Leeraers ende Doctoren
van die werelt/dat sy seggē en hecē v de daer we-
nich geleert zijn die leken/en schrijuen alleen tot den
genen die noch monicken noch religiosen en zijn die
werelt wort genoeint int Euangelie/by die Aposte-
len/by S. Augustijn/ by S. Hieronimus/die daer
breemt zijn van tgelooft Christi/ypanden des cruys
Christi/en blasphemeerders in Godt. En aldus da-
rich zijn sy die daer zijn tegen morgen sochtuondich
want sy hem niet en betrouwen in Christo/ sy ar-
heiden en bechten om Rijckdommen/ om eere/ om
wellust/ende door verblintheyt ende verdursterin-
ghe der sienlijcker ende gheuoelijcker dinghen an-
nemen sy die valsche ghoden voor de warachtighe
goeden /want die werelt en bekendt Christum niet
de daer is dat eenige ende warachtighe licht Dit is
die werelt/de al gheheel ghestelt wesende int quaet
hem seluen lief heeft/ hem seluen leeft en die hem sel-
uen

Sommige opinien

uen soect want hy Christum niet aenmeent die daer
 is die warachtige liefde. Vā deser werelt heeft Chri-
 stus geraden en afgekeert/niet alleen zijn Apostelen
 maer soek allen den genen die hy wil brenghen tot-
 ter salicheyt en oordeelt hem waerdich te wesen dat
 ewich leuen die de werelt ende al datter in is ver-
 sinaet. Met wat manieren menigen wy dese werelt
 met die Christenheyt daer in alle schryftueren Gods
 so verdoemt wort metter Christenheyt/en waerom
 willen wy met ons ende onse sonden smecken door
 den ydelen naem/die werelt Dese dwalinge verme-
 ren sommige leeracrs ende doctoren die dat woort
 gods veranderen (als Paulus seyt) en die daer tref-
 ken die godelijcke schryftuere na die loop der werelt
 en manieren der tijden als veel bequamer en meer
 van node is/en behooft te wesen/dat die seden ende
 wercken des werelts verbeterd en gesteld soude wor-
 den na die regulen der heyliger schryftueren/ Daer
 en is geen schadelijcker maniere van pluymstrijckē
 en om ons seluen te bedriegen/ dan als wy door die
 woorden des Euangelij en der propheten met on-
 se sonden smecken/ als een Prince hoort lesen. Alle
 macht is van Godt so verhouerdicht hy hem ter-
 stont daer in. Waerom maect v die heylighe schryft
 niet so zuchtoudiger dan houaerdiger/ghy weet ende
 denet wel dat Godt v dat rijck te regeeren heeft ge-
 geuen/maer ghy en pepst en ouerlegt niet wat redē
 hy van v eysschen sal hoe ghi geregeert hebt. En ghy
 rijcke menschen ghy hoort dattet verboden is alle
 Christen menschen/dat si niet en sullen hebben twee
 rocken maer die Prediker of doctoer inder godheyt
 beduyt v de ander rock te wese watter meer is dan
 die

die natuere behoeft en van noode is/en alle dat ghy
tot v begeerlijcheit ende sinnelijcheit hout. Hier op
antwoort dā die vzeke en gierige. Het is waer maer
my gebreect noch vele/dit hout die vleeschelijche en
beesteliche mensche voor recht en van die liefde rouw
wesende so seyt hy dat dit die ordinatie en gewoonte
vanden lande is en en denkt niet dat die liefde is dat
ghy sult setten v gelt voor een ander/ v leue voor een
ander/v fame voor een ander. Hier op so seyt hy we
der ic en sal niet geuen op dat ick selue geen gebreck
en lijde/ick en sal mijn fame niet beschermen/ op dat
daer geen vleckie en come in mijn fame/ Ic sal mijn
broeder in last en perijckel laten bliuen op dat ick
daer selue niet en come cortelick/ick sal alheel so my
seluen leuen op dat ick geen schade en sal mogen lij
den om eens anders profijt/eer oft saem. Wy leeren
oock van sommige heylighe mannen in dien dat so
wat gedaen hebben/dat ons niet en is na te volgen
dat wy dat alleen sullen nemē in exempel en spiegel
ons leuens die ouerspeelders en dootslagers de ont
schuldigen hem niet dat exempel Dauids Die gie
rige excuseren hem metten rijcken Abraham. Prin
ren die gewoonlijcken zijn ionckvrouwen en maech
den tot schande te brengen die sette voor haer Salo
mons coninginnen en boelen: Die daer haer buyck
God is/hebben Roe voor oogen: Die daer in onsu
uerhent leuen niet haer magen ende nichten die be
smecken haer seluen niet Loth. Waerom keeren wy
ons oogen van Christo tot die sonden der heyligher
mannen/ic darf seggen dat een Christē mensche niet
en sal nauolgen alwaert oock geschreuen inde boec
ken der Propheten en der Apostelen: dat niet ouer
een

Sonnige opinien

een en comt niet die leeringe Christi Belieft v na te
 volgen die heylige sondaers/ ic en segge daer niet te-
 gens/ indie dat ghy al heel haer nauolcht. Wilt ghy
 Dauid nauolgen in ouerspel/ so wilt hē mede nauol-
 ghen in zyn penitentie En hebt ghy Magdalenam
 die sonderse nagevolghet wilt oock als sy/ veel lief
 hebben/ veel meenen/ ende v neder worpen voor die
 voeten Christi. Hebt ghy die heylige kerc veruolget
 met S. Pauwels leeft also dat ghy bereypt zyt iuwen
 hals te strecken voor die rechtueerdicheit. Hebt ghy
 valsche gheswozen met S. Peeter so wilt oock dat
 crupce niet hem niet vresen. Ende Godt laet groote
 mannen in sonden vallen/ op dat wy niet en sullen
 wanhopen als wy in sonden gevallen hebben. Ende
 als wy mede met haer gesondicht hebben soo sullen
 wy ons ooc bekeeren en beterē met haer/ alle dwa-
 lingen schouwende. Int corte gesept. Al dat niet nae
 te volgen en is/ dat vergaeren wy voor ons/ ende al
 dat goet dat sy gedaen hebben/ dat vergeten en ver-
 nielen wy gelijk die spinnen die dat seijn allen we-
 suppen/ en dat ons salich soude moen zyn verkeerē
 wy int quaet Wat hebt ghy te doen met den rijcken
 Abrahā bysonder ghy wiens gelt v God is. Dat hy
 boot vruchtbaerlicheyt der aerden en beesten rijck
 is geweest dat God hem voorspoet heeft verleent in
 tijtliche goeden/ dat was noch in die oude vleesche-
 lijke wet: ende meyndt ghy o Christen mensche dat
 daerom v geoorloft is rijckdommen te vergaderen
 door recht ende onrecht/ of op dat ghyse in v sinlijc-
 heyt qualijcken verteren moecht/ of dat quader is
 op dat ghyse in iuwen huyse bewaren moecht Abra-
 ham besittende veel ghoets en heeft daer zyn herte
 en

En begeerte niet op geset/dat is wel te verstaen daer
wt/want terstont doe hē God had geboden dat hy
sijnen eenigen soon doden en offeren soude/heeft hy
oerapt geweest Hoe veel te meer heeft hy versmaet
sijn beesten/die door Gods gebot zijnen eenigē soon
also versnade: Maer ghy die anders niet en dencht
en dromet/dan om tijtlyc goet en om een cleyu win-
ninge v broeder bedrieget/ende Christum vergheet/
meynt ghy dat ghy Abraham gelijk zijt. Die onnos-
sel maechdekens: Loths dochteren/als sy sagē dat-
het lant al om verbrant en vnielt was meynende al
die werelt te wesen vergaen gelijc als si voor oogen
sagen/so meynden sy oock dat geen mensche en leef-
den dan si niet met een onreyn/en leelijcken opset en
raet/maer met een barmhertighen moet hebben sy
heymelijcken ontstolen dat belwijsen haers vaders/
op dat menschelijcke geslachte daer by behoudē son-
de mogen bliuen. Bysonder in die tijt doe dat ghe-
bot noch macht hadde en van waerden was/wasset
en vermenichuoudiget/en ghy zijt also stont te ghe-
lijcken uwe wonderlijcke en onwtsprekelijcke lelic-
heyt by haerder daet Immer ist dat ghy leeft in u-
wen huwelijcken staet meer na uwen welluste dan
om kinderen daer van te krijgen so en twijfel ic niet
haer by wesen haers vaders voor te setten/ende be-
ter te houden/dan uwe echtschap. Dauid na dat hy
so veel heerlijcke erenpelen der goedertierenheyt vol-
bracht hadde is hy eens in ouerspel gevallen/en dat
by geual. Meynt ghy dattet v daerom geoorloft is
alle v leuen in eens anderen en in vceinde slaep-
meren te leggen: Sinte Peeter heeft eens Christum
versacckt om de vrees des doots/om wiens wille
hy

Sommige opinien

hy noch soude die martelie lyden en steruen/ salt v
daerom geoorloft wesen in alle saken te sweeren sui-
te Pauwels heeft onuerende ghesondicht/ niet wt
quade begeerten/maer wt dwalinge/en also vzech
als hy vermaent worde heeft hy opgehouden/ende
ghy wijs wesende wetende/ende siende/wort out in
quade wercken Sinte Matheus door een woort ge-
boden wesende/heeft niet ghetoef al heel die tollē
achter te laten/en ghy die dat gelt lief hebt en mogē
v daer niet af en reken so veel exempelen der hepli-
gen noch die Euāgelien die ghy so dicwyl gehoort
hebt Dese bisschoppen seggen/sinte Augustijn heeft
twee boelen gehad/het is waer/maer hy noch we-
sende een heiden/wp opgeuoet in die Christenheyt/
hy noch een iongelinck wesende/en wp oude en grijs-
se Ist niet een schoone ghelijckenisse/ want hy noch
ionck en heiden wesende/op dat hy niet belast ende
gebonden soude wesen met der swaerheyt der echt-
schap/heeft een boelschap gehoudē in die stede eens
huyfrouwe/welcke hy oock geloof hielt al haddet
zijn huyfrouwe gheweest/sullen wp Christen oude
priesters/en bisschoppen ons laten drucken dat wp
daer mede ontschuldicht zijn vā alle onse onreptic-
heyt en vā alle manieren der onsupuerheyt/Het is
al verloren in die Christenheyt na dien dat die ge-
woonte gecomen is/dat wp onse sondē bedecken en
toegenen met namen der duechden/ende nadien dat
wp meer wijs en cloeck geworden zijn om onse son-
den te beschermen ende te excuseren dan naerstich
om onse sonden te beteren. En alder meest/ in dien
dat wp leeren onse quade opinien te bestigen ende te
stercken met die heplige schrift/waerom mijn alder
lieffte

lieffte broeder wilt in als versmaden dat ghemeyn
volck met haer quade opinien en wercken/ en wilt
alheel en met een repn hert aennemē die rechte Chri
sten wet/ en wat u voorzoeint wilt al versmadē om
die liefde der goeder tierenhept. Ende Christus is u
erraer genoeg; om wel en recht te gheuoelen en sa
lich te leuē. En al vermoet/ en acht die werelt aldus
danigen leuē te wesen een openbaer soetichēpt/ noch
tans door dit leuen heeft God beliest alle mensche
salich te maken/ en te behouden die in hem gelouen.
En salich is die dwase die daer wijs is in Christo/
en onsalich is die wijs die Christū niet en kent/ En
also als ic wil dat ghy al heel anders sult gheuoelen
dan dat ghemeyn volck/ also en wil ick niet dat ghy
alle anders werckē en gevoelē sult strāffē/ alle men
schen hatelijckē tegenwesende/ en haer leuen beroe
pende want daer wt soude u mogen comē twee qua
de te samen/ dat een is dat ghy comen sout in alder
mensche haet Dat ander/ na dat ghy gehaet waert
van alle menschen dat ghy dan niemant profyte of
nate sout mogen doen Wilt u alheel toeuegghen tot
alle menschen/ op dat ghyse al in Christo soudet mo
gen winnen. En wilt gemeenlyck alle dinck wesen
alle menschen/ op dat ghyse moget winnen en crygē
tot Christū. En so verre alst mogelijc is alst niet te
genstact de goeder tierenhept/ soo leent u seluen van
niptē alle mensche/ noch tans dat alrijt vast bliuet
itten binnen in u hert dat onbewegelijc voornemen
n van buypen suldy nodigē iduen broeder met sine
inge met lieflichēpt en met vriendelijchēpt ende en
ult niemant veruaren met hardichēpt te comen tot
Christum. En weet ghy wat van een geestelijc leuē
Ik. oft

De seuende reghel.

oft van die sonden te schouwen/ dat en sult ghy niet
niet wreeden woorden wtroepen/ maer niet v goe-
de wercken bewijzen/ en wederom en salmen de crac-
heyt des gemeyn volcx niet toegeuen alsoo dat ghy
de waersheyt niet stoutelijcken soudet deruen besce-
men. Het saechtmoedicheyt zyn die menschen te
verbeteren ende niet te bedrieghen.

Die seuende reghel.

Al ist sake dat wy door crancheit en ioncheit
onser herten en verstant niet mogē comen tot
aldusdanigen geestelijcken leuen. Nochtans en sullē
wy niet traechlijcker arbeiden/ op dat wy ten min-
sten mogen bliuen staen in die wercken die dat gee-
stelijke leuen aldernaest zyn. Het is den warachtig-
en en naesten werch om te comen totter salicheit/
dat wy ons niet ganser herten stellen tot dat lof en
begeerten der hemelscher dingen en als een lichaem
mede brengt zyn schape of schaduwē/ also sal de lief-
te Christi en die liefde der ewiger en eerlijcker din-
gen van natuers wegen mede brengen verdziet der
verganckelijcker dingen en der sonden/ want dat eē
volcht altyt den anderen/ en dat een wast of vergaet
met den ander/ hoe dat ghy meer voortganc hebt in
de liefde Christi/ hoe dat ghy die werelt meer sult ha-
ten/ en hoe dat ghy meer begeert de onsenlijckie din-
gen hoe dat v snoder sullen worden dese sienlijcke en
verganckelijcke dinghen / waerom dattet ons van
node is dat wy sullen arbeiden om te comen tot dat
goet datter alderbest is. En ist dat wy onse best doe
ende nochtans daer niet toe en moghen comen/ soo
sullen wy nochtans ons alderbest doen / ende ons
wachten

wachten van groote sonden met eenige menscheliche wijsheyt/ende houdē ons alheel (so verre als ons moghelijcken is) tot die godtlijcke barmherticheyt. Want als een lichaē die gesontheyt naerder is dat door cranchept verteert en ledich is van alle quade humoren en siecten also is dat herte der mensche bequammer om te ontfangen die godlijcke ghenade alst niet besmet en is niet swaere sonden al ist noch ydel van die warachtige duecht. Ist sake dat wy noch so traant zijn dat wy niet en mogen nauolgen die Apostelen/martelaren/oft die maechden/nochtans laet ons niet also leuen dat de onghelooouige ende heydenen ons te bouen ghaen in dencken/als daer veel onder haer gheweest hebben. Al en kenden sy Godt niet daer sy haer voor schamen mochten/ende en geloofden oec niet een helle te wesen daer sy voor vresen mochten/nochtans hebben sy geschouwet ende oec een ander mede geraeden die sonden te blien om haer lelijckheyt ende mismaecthepts wille/also dat ter veel van hem lieuer hebben willen verliesen haer faem/goet ende leuen dan te laeten die duecht ende dat eerlijck is/want sy achten die sonde by haer seluen also groot quaet datmense niet doe en sal/noch om baet noch om schade. Doorwaer so mach hē een Christen mensche wel schamen/want al ist dat hem niet en veruaert die rechtuaerdicheydt Godts ende oock niet beweert en wordt door die weldaeden Godts noch door de hoope des onsterflijckhepts/noch door vrees der ewigher pinen/noch door die inghebozen leelijckheyt der sonden welcke alleen die heydenen van sonden gehouden heeft so laet v bewegen en veruaren dupsent schaeden en periculen die

Ii ij.

eenen

Die seuende reghel

eenen sondigen mensche aenhangen en nauolge hier
in dit leuen/als quade saem/verlies des goets/ar-
moede/versmaetheyt der goeder menschen/benau-
heyt des herten/onrusticheyt en dat alder onsalich-
ste als pijn en quellinge der conscientien/de welcke
al zijn daer veel diese nu niet en gevoele/oft verblint
wesende dogh plompicheyt dogh dommicheyt der out-
heyt verbaest wesende in die wellust der sonden noch
tans sullen zijt hier namaels verneme/en hoe later
so meer onsaliger sullen sy dat gevoelen/waerom dat-
tet seer van noode is datmen die iongen scharpelyc
sal vermanen en leeren aldusdanich te wesen die na-
tuere der sonden/en dat sy lieuer sullen ghelouen so
veel leeraers en heylige manne dan dat onsalichheyt
te ondersoecken oec is haer te raden dat sy haer leue
niet en besmetten niet sonden eer dat sy wel weten
wat dit leuen is. Is Christus v so snode en veracht
die v so swaerlijcken en dierbaerlijcke verlost heeft/
so wilt te minsten v afhouden en tempteren van die
lelicheyt der sonden om v eygen nut en profijt. En
hoewel dat seer periculoos is te roeuen en te bliue
staen in aldusdanigen leuen/nochtans die gheen die
niet en mach comen tot die volmaecte duechde dien
ist noch beter te bliue staen in de natuerlijcke duech-
den dan te vallen in alderhande lelicheyt der sonden
Niet dat daer in is die rechte wech der salichz maer
van desen leuen is die naeste ganck of trappe om te
comen totter salicheyt. Hieren tusschen salme noch-
tans God hertelijcken bidden dat hy hem wil ghe-
waerdighen ende ons ontfermen aen te nemē en te
brenghen tot dat geen dat ons saliger en beter is.

Die

Die achste reghel.

Ist sake dat v die temptatie en berovinghe swaerlijcken beroert en aencomt/so en wilt daerom terstont v seluen niet misshagen en verstaen/alleens oft God na v niet en vzaechde nochen achte/om dat ghy wepnich goedertieren en niet volmaect en zijt. Laet v dat niet lastich wesen en veruarē/maer wilt God daer af grotelijcken dancken dat hy v acht en leert als een toecomende erfgenaem/en castijt v als sijn liefste soon en hy v ondersoeckt als een vrient. Daer en is geen meerder tekē dat een mensche verwoyden is van die barmherticheyt Godts dan als hy niet belast en aengeuochten en wort niet temptatie. Laet v ter herten gaen dat S. Douwels die daer waerdich was te comen inden derden Hemel/nochtans getempteert is vanden Enghel Sathan. Laet v voor comen den heplighen Propheet Job. Sinte Hieronimus/S. Benedictus/S. Franciscus en behalue dese noch ontalliche veel van onse Voorvaders en heplige mannen/die daer al getempteert hebben geweest met grote sonden. Ist sake dat v lijden niet veel mensche en niet alfulche hepligemannē gemeyn is/waerom wilt ghy den moet ouergeuen/wilt veel lieuer arbeide op dat ghi niet haer moecht verwinnen/en God die en sal v niet verlatē/maer hy al v geue door die temptatie alfulche moet en voorpoet dat ghyse lichtelijckē sult lyde en verwinnen.

Die negende reghel.

Ghelijck die ondersochte Capiteynen in die oorloghe sekerpe wake houden als alle dinc in vrede oft bystant is/also moet ghy v hert alijt bereypt hebben

It ij.

ben

Die thiende reghel.

ben/wakende en voorzichtig wesen te tegē alle aemuechtige des viants/want hy en rust nē mermeer oft hy en gaet om soeckende die hy verslinden mach En met geē dinc en is hy lichtelicker en volmaetter te verwinne dā dat ghy altijt bereypt zijt also vroech als hy v aemuecht en dat ghy hē dan sterckelijc wederstaet/en zijn fenijnich hooft verniet/en in stuckē wijst. Ende die alderbeste raet is den ionghen kinderen van Babilonien / dat also vroech als sy geboren zijn dat zijn die sondē dootslaen tegen den steen die daer Christus is / eer dat sy groter ende ouder worden.

Die thiende reghel.

De becozinghe des Dupuels wort aldermeest verdoenen met dese maniere. Als dat ghy niet ganse herten wilt van hem v seluen afkeerē ende hem verspouwen/of dat ghy hertelicken Godt om gracie bidt/of dat ghy v seluen geeft tot eenige heylighe occupatie oft becommeninghe oft dat ghy den bedriegher antwoort met woorden wt de heylighe schrift/als hier bouen vermaent is. En het sal wtermaeten seer wel helpen teghen alle maenieren der temptacien dat ghy bereypt hebt sommighe autoriteiten oft goede punctkens wt der heyliger schrift/by sonder alsulcke met welke dat ghy gheuolt dat v herte aldermeest mede becommert wort.

Die elfste reghel.

De goede menschen zijn belast / sonderlinghe met twee periculen. Dat eerste is dat sy naersich toe moeten sien dat sy in die temptacien niet verworden

erwonnen en worden. Dat ander is/ als sy ver-
wonnen hebben dat sy dan haer niet en verheffen in
die gheestelijcke blijfchap ende vertroostinghe: Ende
op dat ghy altijt vry sult moghen wesen/ niet alleen
van die sorghe des nachts/maer oock van die mid-
nachts Duynel/so wilt aldus doen/als v die viandt
verweckt ende berooft tot sonden/ soo en suldy niet
mensien v crancheyt maer ghy sult dencken dat ghy
alle dinc vermoecht/ende machtich zijt door dat by
taen Christi/die niet alleen zijn Apostelē/maer ooc
ende alle zijn leden/iae oock alder sondichste men-
sche heeft toe gesept. Vertrout/ want ick heb die we-
relt verwonne. Daer na/ als ghy die viant verwon-
nen hebt/of als ghy gheuelt dat v hert verzoucht
is niet hemelijcke vertroostinghe so moet ghy v seer
naerstelijc wachten dat ghy dat ulwen ver dienen
niet toe en schijft / maer wilt daer af hartelijcken
dancken alleen die goedertierenheyt Gods. Ghy
sult v oock bedwingen met Sint Paulus die daer
sept/wat hebt ghy dat ghy niet ontfangen en hebt/
ende hebt ghy dat ontfangen/wat glozeert ghy als
of ghy dat niet ontfangen en hadt: Aldus tegen de-
se twee quade periculen sullen dese remedien wesen.
Anden eersten dat ghy inden strijt geen betrouwen
settet in v eygen deuchden/ maer dat ghy bliet tot v
hooft Christum. Ende dat ghy alleen in zijn goeder
tierenheyt settet alle ulwen hoope om v viandt te
verwinnen. Ten anderen/ dat ghy wilt terstondt
Godt dancken in alle gheestelijcke vertroostinghe
van zijne weldaeden/ bekenmende ootmoedelijc-
ken dat hy v daer toe onwaerdich ghecozen heeft.

It iij.

Die

Die twaelfste en derthiende reghel

Die xij. reghel.

Als ghy strijt met den vanden laet v niet ge-
noech wesen dat ghy zijn slagen schouwet oft
dat ghy hē verduyft maer ghy sult nemen zyn
eygen pylen en schieten hē daer mede/en ghy sult hē
niet zyn eygen swaert vermoorden. En dat sal also
geschieden ist dat hy v niet en brenget tot dat quaet en
sonde daer hy v mede becoort/en ist dat ghi daer wt
neemt een oorsake om meerder deucht te doen/ende
voorsichtich zyt dat ghy door zyn becoeringe niet ar-
ger en wort maer beter. Becoort hy v niet onsuuer-
heyt so bekent v cranchheyt/en wacht v mede van
sonnige toegelaten genoechte becomert v dan wat
meer niet vierige en reyne gedachten. Wort ghy be-
coort tot die begeerlicheyt en ghiericheyt so wilt te
meer aelmoessen geue Becoort hy v niet ydelglozie
so veel te meer vernedert v seluen in alle dingen. In
dien dat ghy aldus doet/so sal v becoeringhe veran-
dert worden in een vernederinge wijs heylige voor-
nemens en in vermeerderinge der deucht Daer en
is genen beteren raet en manier om onse vrandt te
verwinnen/en hy sal hē schamen v weder aen te vech-
ten want also hy hem verblijt dat hy v meer quaets
doet doen/so sal hy sorgen/dat hy v gheuen sal een
oorsake om meer goets te doen.

Die xij. reghel.

Altijt sult ghy strijden met alsulcke opset ende
hope dat dit die leste strijt sal wesen indie dat
ghy verwinnt/want het mach geschieden dat die
godlijke goedertiericheyt v sal te loon geuen voor
ulwen arbeijt/dat die vrant die eens verwonnen/en
tonder

ander gebrocht is v nimmermeer beuechten en sal
 int men leest datter veel heylige personen also ge-
 niet is/als Origenes oec geloofte seggende. Als een
 christe mensche verminst/so wordē vermindert die
 waren der byandē/en als hy eens sterckelijckē ver-
 teuen is/dat hy nimmermeer toegelaten en wort
 en die mensche weder aen te verchte. Daerom wilt
 st vermoeden en hoopen na dien strijt een eeuwigē
 nede. En als ghy hebt verwonnen so wilt v weder
 trepde recht of ghy terstont weder indē strijt sout
 se. Wat men moet na die eene becozinge altijt een
 ander verwachten/waerom dat ghy nimmermeer
 moet asleggē v wapenē/noch buytē die slachoor-
 en staē/en wy moetē altijt vaste wake houden also
 ge als wy in dit lichaē moetē stryde/en wy moetē
 it woort des Propheetes altijt in onse herte dragē
 daer seyt. Ich sal staen op mijn wake oft hoede.

Die ruij. reghel/

Met grote naersticheyt moeten wy ons wach-
 ten dat wy geen sondē en verachten recht off
 sp licht en cleyn waren/want geen byant en
 rwinnt geringer en meer/dan die niet gheacht en
 rsmact wort/waer in dat veel menschen bedroge
 worden/want sp bedriegen huer seluen als sp eenige
 rde doen of toelatē/die si na haers sels meyninge
 litten een dagelijcke sonde te wesen/en eens anders
 inden en gebreken/die verspreken sp seer swaerlijc
 en Dat meeste deel der menschen/ die dat gemeyn-
 le heet goede onstraffelijke mannen die haten en
 mishaget diefste/rouerie/dootslach/en ouerspel/mer
 in simpel onsupuerheyt/en matige ghewoonte der
 Ik v. wellust

Die seftthienste reghel.

wellust/als een lichte sonde/en schouwē sp nergens
Die een is in alle deuchdē onstraffelickē/maer ge-
nepget tot veel drinckē en onnaticij gulsich/de an-
der en can zijn tonge niet wel bedwingē/ die ander
is ydel en vernietel. Ist sake dat wy niet dese manie-
ren ons seluen besmekē / so sal ons duncken dat wy
geen sondē en hebben/also coēt dat de gene die noch
behaechlichept hebbē in eenige sondē/dat sp geerne-
hande deuchdē volcomelicken en besitten/maer het
zijn niet anders dan beeldingē der deuchden diemē
vander natuerē of van opvoeding/of van gewoou-
te/of vā onse natuerlijke verstants wegen hebben.
Die niet eē Christeliche haet versmaet die sondē die
is van node of te stellen alle sondē/en wiens hert die
warachtige liefde becōmert heeft/die sal versmaden
en veruolgē alle de scharen der sonden en en sal niet
met hē seluen smeken ooc in dagelicse sondē/op dat
hy niet en valle altemet van die minste tot die mee-
ste. En als hy traech is in de cleyne sondē af te leggē
dat hy dan niet en valt in de grootste. En al ist sake
dat ghy alle die schaeren der sonden niet en moecht
verdyuen/nochtaus sult ghy dat quaet verminde-
ren/enbe die goede wercken vermeerren.

Die vijftiende reghel.

In dien dat v die sonden veruaren oft den arbeit
die ghy moet lijden inden strijdt der temptaaci-
en/soo sal v dit een remedie zijn. En wilt de pijnlic-
heit des strijts niet mengen met wellust der sonden/
maer wilt gelijk en tsamen setten dese tegenwoor-
dige bitterhept des strijts/met die toecomen de bit-
terhept der sonden/ die daer nauolcht den genen die
veruaren

verwonnen wort / en wilt oec gelijc eenen die tegē-
 wordige soeticheyt en wellust der sonden die u aen-
 ut met die toecomende soeticheyt der victorien / en
 vreesaemheyt der herten / welck althit nauolcht
 ghene die daer strengelijc gestreden hebben / ende
 stout sult ghy sien wat bose ende quade gelijcke-
 is dat dit is. Want daer wort menich onwoorsich-
 mensche bedroghen die de bitterheyt des strijts
 enget met welluste der sonden en en voorsien niet
 dat daer na volgen sal / want die verwonnen wort
 te volget nae veel swaerder en lāger quellinge ende
 dan daer aenstaende was den genē die verwin-
 den strijt. Ende also mede de verwinmer nauolcht
 sel langer en meerder ghenoecht dan die verwon-
 en wort als hy die sonden volbrenghet / ende diese
 yde ondersocht heeft die heeft dat lichtelijcken te
 verdeelen Ten behoort een waerachtich Christen
 mensche also onwetende niet te wesen / nae dien dat
 dagelijcx verwonnen wort inde temptacie / ende
 somtijts arbeit om te verwinnen / oft hy en on-
 ersoect wattet is die temptatie te verwinnen. En
 dat die verwinninge dicker gheschiet ? hoe dat
 victorie soeter sal wesen.

Die xvi. reghel.

Als u geschiet dat ghy een dootwōde ontfanct
 inde strijt / so wacht u dat ghy uwē schilt niet
 wech en werpt / noch u wapenen achter en laet ghe-
 ende u seluen den vpant verwinnen / want ic ver-
 noede dattet veel mensche also geschiet / wiens her-
 en moet van natueren seer cranck en wijslijck is
 Want als sy eens verwonnen zijn soo laten sy dat
 striden

Die feschende reghel.

stryden en sy geuen hem seluen tot alle quade begeer-
lijcheyden/en sy en dencken niet dat sy die slaught
ooc willen verwinne. Seer periculoos is dese cleyn-
moedicheyt al is sy somtijt geuecht met goede sin-
nen/nochtans bringt sy een mensche tot dat alder
quaetste/dat is tot desperatie oft wanhope Tegen
dit quact suldy v hert wapenen met desen regel Als
ghy geuallē zyt in eenige sonde/so en suldy niet mis-
moedich wesen/maer ghy sult nauolgen die vrome
me ridders/welcke veel achten die schaete des schan-
delijcheyts/en die smerte der wonden en doet haer
niet wech vliē maer die ontfeket en geeft haer meer
moets om strengelijcker te stryde/ so sullen wy ooc
doen als wy ons ontgaen hebben in een doot sonde/
en sullen ons haesten om tot ons seluē weder te co-
men/en die schanden der sonden verbeteren met een
nieuwē moet verduyde. Ghy sult lichtelijcker ge-
nesen worden van een sonde dan van veel ende oock
mede lichtelijcker van een versse wōde dan van een
oude veruulde wōde. Sterct v met dat woordē
dat Deniofenes die Philosooph plach voor hem te
nemen/Een vliende man en die sal wederom vechten
Overdenct hoe die Propheet David/die Coninc
Salomon/sint Peter die Prince der kerckē de apo-
stel S. Pauwels welcke alsulcke lichten der heylig-
heyt waren in wat sonde dat sy nochtans geuallen
zijn welcke by auontuere Godt heeft daerom laten
vallen op dat als ghy geuallen zyt dat ghy dan niet
mismoedich worden en sout/ daerom wilt v weder
opzechten terstont en met een groote moet wilt we-
der comen inden strijt so veel te meer cloecker ende
heeter wesende Het geschiet wel dat den goedē men-
schen

en groote dootlycke sonden comen tot meerder
 diensten/ als sy herteijcker lief hebben die daer
 ijcken ghedwaelt hebben.

De xviij. reghel.

Elck de anuechtunge der duucle zijn meniger
 Ulep/also zijn daer veel profitelycke remedie te
 n. Maer eē remedie is die alderbeste en machtrich-
 tegen alle tegenspoet en tegen alle manieren der
 corruptiē dat is dat crups Christi/welcke alle dwa-
 de en sondige menschen een exempel is/en die ar-
 wende een vercoelinge/en die stryden de een wa-
 ntuych Dit is een eenighe pijn diemen wtschieten
 tegen alle becozinge des viants/hier in moet ghy
 eluen oeffenē. Niet also als dat gemeyn volc doet.
 Antige lesen dagelijcx die passie Christi oft sy aen-
 wen die gedaente des crupes of sy seghenen al dat
 veel lichaem met duyfent tekenen/of sy bewaren
 haer hups een sturcken van dat heylige crups off
 wonderlinge vzen ouerdencken sy dat lyde Christi
 hebben medelyden en wenen nade menschelycke
 geerten als tot een rechtueerdich mensche die on-
 derdige dingen gelede heeft Dit en is niet die wa-
 chtighe vrucht des crups/maer anders niet dan
 elck der sielen voor die ghene die noch ionck ende
 inck zijn in Christo/Maer wilt ghy opstijgen op
 den Palmboom en nemen daer af die warachtige
 rucht. Dit zijn die principale/en sonderlinge vruch-
 t/ist sake dat wy sochtuoudich zijn de leden gelijc
 te make/dat hoeft/dat is onse leden of ons seluē na-
 os vermogē gelijc te maken Christo met dat doot-
 e onser quader begeerte. Dit en sal ons niet bitter
 wesen

Die achtiende reghel.

wes en maer seer begeerlijcken en genoechlijcken ist
sake dat die geest Christi in ons leeft. Wie heeft hē
warachtelijcken lief dan die hem aldergelijcke is.
Maer om dat ghy met meerder vrucht sult mogen
ouerdencken en ouerleggen die heymelijcke geeste-
lijcheit des crups/so salt v van noode wesen te be-
repedē een nieuwe maniere en een goedertierē const
om te strijde/en daerin naerstich te wordē/en onder-
socht/en alst van noode is dat dan alle dinck bereyt
is. En dese maniere is aldus danich/dat ghi uwe be-
geerte te steruē/altijt wilt voegē een deel des crups
Christi. Daer en is geen becozinge noch tegenspoet/
of een pegelijc heeft zijn sonderlinge remedien in dat
crups. Ghelijckerwijs als v aenfoert die eergieric-
heyt der werelt/en als v begint te verdriete dat ghy
ouermits v goede leuen bespot en versmaet wort/so
ouerdenet dat ghy zijt dat minste lide/en hoe groot
dat v hooft Christus is/en hoe seer dat hy hem sel-
uen verwerpen/en verootmoedicht heeft om uwen
wille in dat cruce. Als v anuecht de sonde des haets
so wilt ouerdencken hoe goedertierlijcken dat hy hē
heeft gegeuen tot onse behoef/en hoe goet dat hy ge-
weest is oock den alderbooste mensche Als ghy aen-
genoechten wort met gulsicheit/so wilt ouerdencke
dat hy met edic/en galle ghelaest wort Als ghy be-
roert wort met wellust/so weest gedachtich hoe dat
alle dat leuen ons hooft Christi is gheweest sonder
cenige wellust en vol verdriets en pijnlijcheit. Als v
beroert toornicheit/so laet v voor oogen comen hoe
dat hy als een lam dat gheschozen en geslage wert/
heeft ghesweghen/ende en heeft zijnen mont niet op-
ghedaen. Ist sake dat v verdriet die armoede ende
de

giericheyt v beweget/ so wilt ghedencken dat die
 machtige Heer also arm vooz v is geworden dat
 v niet en hadde daer hy zijn hooft op rustē mochte
 indien dat ghy aldus doet in alle v becozinghen/ so
 salt v niet alleen scharp en verdrietelijckē wesen
 at ghy v sulijcheyt v begeerten ghewelt doet ende
 der doodet maer het sal v oock seer soet en genoech
 elck wesen/ want dan sult ghy verstaen en begripen
 at ghy niet alfulcke maniere v sult gelijk maken
 met v hooft Christo/ en soo sult ghy hem grootelijc
 en danckē vooz zijn onwetsprekelijckē pijn/ die hy
 in uwen wille geleden heeft.

¶ Den viij. reghel.

Al is dese voorszeyuen reghel die alderbeste
 vooz den genen die iut middel voozt ghegaen
 in in die wech des leuens/ nochtans sal dese seer
 zofijtelijcken wesen den ghenen die noch cranche
 elck zijn in Christo. Als v begeerten v toeneygen tot
 oofsheyt/ so wilt terstont vooz v ooghen des herten
 enen hoe lelijc hoe vermaledijct/ hoe dootlijckē dat
 ie sonde is/ en daer weder teghen/ hoe groot dat is
 ie waerdicheyt des mensches. In dese snode en ver
 anckelijcke hanteringe deser werelt zijn wy cloeck
 en in dat geen daer ons aldermeeste macht aen leyt
 aer in geue wy ons seluē ouer niet een hantche dē
 muet ouermits onse consent/ en wy en achten niet
 wat wy van alfulckē schepper geschapē zijn en in al
 fulckē grote staet geset zijn/ en niet also groten loon
 blost zijn en tot wat groter salicheyt dat wy geroe
 nen zijn. **E**n wilt ooc ouerdencen den mensche te
 wesen dat alder edelste dier om wiens wille alleen
 Godt

Die neghenthiende reghel.

God heuet geschapen en gemaect die wonderlijcke
timmeringe der werelt/en dencken hē oock te wesen
een mede burgere der engele/een kind Gods/en een
erfgenaem des onsterlijcheits/een lidt Christi/een
lidt der heyliger kercken. En onse lichaem te wesen
een tempel des h. gheests en onse herte te wesen een
beelde en een verborgentheyt des godlijcheits. En
daer tegen wilt aenmercken die sonde te wesen een
ald quactste siecte en vleckē der sielen en des lichaems
Dese beyde beginnē weder te bloepen door onnosel-
heyt en beyde verdorren sijn in de werelt door die lee-
licheyt der sonden. Die sonde is dootlijck sijn den
alder vuplste serpent een heerlicheyt des duyuels
en een eygendom die daer niet alleen is die alder le-
lijste/maer die alder onsalichste. Als ghy dese en de-
ser gelijcke by u seluen ouerlegghet so wilt u wel be-
repedē/of wel geradē is dat hi door alsulcke bedriech-
lijke roze en feninijge cleyn wellust der sondē valt
vā alsulcke cerwaerdicheyt/in alsulcke onwaerdic-
heyt/waer wt ghy by u seluē niet en moecht opstaē.

Die xix. reghel.

Daer na wilt onderscheyden die twee Heerē die
in haer seluen sijn alderonghelijckste / dat is
God en die duyvel/wāt als ghy sonde doet so maect
ghy u God te vpant/en ghy segt den duyvel u Heer te
wesen. Door onnoselheyt/en danckbaerheyt wordē
ghy geset int getal der vrienden Gods en wort ver-
rozen in dat recht en erffenisse der kinderen Gods
maer door die sonde wort ghy eē kind en knecht des
duyuels God is die eenige fonteyn en form en gedaen-
te des alderouerste schoonhepds/ des alder ouerste
ghe-

indeclichheyt en des alder ouerste goets/die hēsel-
 in alle goede menschen gemeyn maect/Die dupuel
 een vader alder boosheyt/des aldermeeste lelijck-
 heyt/en des alder wterste onsalicheit. Daerom wilt
 uerdencken die weldadē Christi en de quade daden
 werken des dupuels. Gec wilt ouerdenckē niet
 dat groeter goetheyt dat Godt v geschapen heeft/
 niet wat barmherticheyt dat hy v verlost heeft niet
 dat mildicheyt dz hy v heeft begaest niet wat sacht-
 gedicheyt dat hy v lijt die daer noch alle dage son-
 get/niet wat blyschap dat hy v ontfanget als ghy
 bekeert. Tegen alle dese doet die dupuel contrarie
 want niet wat groter haet heeft hy v eer lagen ghes-
 ydt om v onsalicheyde dooz onse eerste ouders/in
 dat benauthent heeft hy v gebzacht en hy en arbeit
 agelick niet dā dat hy mach trecken dat geheel mē-
 selijck e gheslacht inde ewighe verdoemenis. Als
 hy dit al wel breedt ouergelept hebt so wilt aldus
 v seluen denckē. Sal ic vergeten mijnē oorsprong
 in alfulcke grote weldaden/Gods/om alfulckē clep-
 en beethen des valsche wellust/sal ic alder ondanc-
 aerste mensche af gaen van alfulcken edelē leuē/en
 niet verdiende vader sal ick my eygen maken onder
 die alder lelicste en wicetste heere. Ende ic sal God
 dat niet gheuen dat ick wel eenen mensche soude ge-
 en/die dat aen my verdient hadde / en sal ick niet
 houwen den dupuel die wel schouwen can eē men-
 che die my begeert quaet te doen.

Die twintichste regel.

Ende also als die heeren ongelijck zijn/so is dat
 loon niet te min ongelijck/wat isser ongelijcker
 dan

Al.

dan

Die twintichste reghel

dan die eeuwige doot en dat onsterflijcke leuen/ dan te gebruycken sonder eynde dat ouerste goet/ in dat geselschap der hemelsche burgeren/ oft datmē wort gepijnicht sonder eynde met dat alder wterste quaet in dat alder onsalichsts geselschap der verdoemder menschen Ende die hier aen twyfelt die en is alleen geē Christen mensche/maer hy en is ooc geē mensce en die hier op niet en acht of en denct die is dwaeser en duller dā die dwaesheyt sels. Noch behalue dese hebbē die warachtige goedertierenheyt en die boosheyt in dese leuen ongelijcke vruchten/want wt die goedertierenheyt coemt die vrije vreesdsacmheyt der consciencien/en salige blijshap des repnē hertē wie dattet eens geproeft en gesmaect heeft/ geen dinc en is so costel/so schoō of so wellustich vā alle genuechten der werelt/dat hy daer mede soude willen verwisselen en daerom geuē. Hier tegen denct hoe veel ontallijcke en ontsprekelijcke lijdens/druc/en quaet datter is in der werelt Noch daer bouē die alder onsalichsts pijn en knaginge der quader consciencien. Dit is die vrijheyt en hondertuoudighe vrucht des geestelijckē blijshaps die Christus belooft heeft int Euangelie/als eenē Gods penning der ewiger salicheyt Dit zijn die wonderlijcke gauen daer hē die Apostel af verwondert de geē ooge gesien/noch ooc gehoozt en heeft/noch en is ooc niet gecomē int herte der menschen dat God berept heeft den genē die hē lief hebben/ oock in dit sterflijcke leuen/want die knagende worm der quader menschen en sterft niet en hier in dit leuen lijde sy eensdeels haer helle noch daer is anders geen vlamme noch vier/ int welcke die rijcke man daer Godt af seyt in zijn Euangelie/

noch

enich ander pijn der hellen/ daer die Doeten veel af
 zuchtzeuē hebben/ dan die eeuwige bangicheyt en be-
 zachticheyt der hertē/ daer altijt by is die gewoonte
 om te sondigē. Al en waren daer so veelre hande lo-
 des toecomende leuens niet/ nocht as so heeft die
 recht aen haer seluen datse waerdich is datmense
 begerē/ en die sonde is so lelijc van haer seluē dat
 ons daer voor mogē verschrickē en veruaren.

¶ Die xxi. reghel.

Hier na wilt noch ouerdencken des katijwich/
 ongeuallich/ en hoe royt dat dit leuē is/ en hoe
 et die toecomende doot ouer al laeghen leyt om te
 ueruallen en te verdruckē die ghene diedaer luttel
 dencken. Ende want daer niemant cē oogeslach
 ts verskeret is van zyn leuen / wat grooter peri-
 al is dan alfulcken leuen te verhouden tot morgen
 de ouermorgen/ in welcke leuen/ waert dat v die
 hot oueruielc/ alst dickwil gheschiet so waert ghy
 welijck verlozen ende verdoemt.

¶ De xxxij. reghel

Men sal altijt vreesen die onwillicheyt der peni-
 tencien/ want diet wel ouerlept so is dat het al-
 x leste des quaets door welc so veel mensche wep-
 lich warachtelijckē/ ende niet ganse herten schou-
 en en haer af houden van sondē. Bysonder is die
 onwillicheyt der penitencien seer periculoos dē ge-
 en die haer sonden verlangen ende ver trecken tot
 at eynde haers leuens. Ende ooc het is lichtelickē
 i sonden te vallen / maer daer weder wt te comen
 ende oprijfen dat is swaer ende grooten arbeide.

Lij.

Daerom.

Remedien

Daerom wilt v wel bedenckē eer dat ghy in die put
der sondē valt/hoe qualijckit datter wt is te comē.

Remedien tegen sommige

sonden/ ende eerst teghen

de oncuysheyt.

Aldus lange hebbē wy geleert die gemeyn re-
medien teghen alle manieren der sondē/maer
nu willen wy arbejdē om te setten sommighe
sonderlinge remedien/waer mede wy die sondē sul-
lē mogen wederstaen. En ten eerste tegen die sonde
der oncuys heyt/want niet geen meerder quaet aen-
uecht ons de dupuel eerst / noch dwinget ons scher-
pelicker noch is hē opentlicker/noch daer en is. ge-
quaet daer hy mede so veel menschē trect tot die ver-
doemenisse. Daerō als de stinckende toenepchlich-
heyt der oncuys heyt v hert pynckelt en aenuecht/so
sult ghy die tegenstaen en geringe te gewoet loopen
met dese wapen. Finden eersten so denct hoe onreim
hoe lelick/ hoe oneerlick dat is die welluste/die daer
ons (creaturē Gods weseude) niet alleē gelijc maect
den ghemeyn beesten/maer ooc den alder onreynste
beestelijcste dieren/ als den verckens en den geften/
de honden en vernedert ons / die daer geschapē zijn
tot dat geselschap der Engelen en ghemeynsheyt der
godtheyt in die eygendom der onredelijcker beestē.
Wilt mede duet dencken hoe cozt en onreyn dat die
wellust is alrejt in haer hebbende meer bitterhepts
dan gensechlichepts of soetichepts. Hier tegen wilt
ooc ouerdencken hoe heerlijcken dinc dat de siel is/
en wat een heyligh dinc dat is/dat lichaem des me-
schen/also voorsept is in die voorschreuen regulen.
Wat grooter dwaesheyt en onsinichheyt ist om al-
fulcke

alle cleyne en stinckende geuoelen en beroerte der
 wellust te besmetten de siel en lichaem/en den tempel
 Christus met zijn bloet geconsacreert en geheyl
 heeft. Wilt mede ouerdencken wat een smekel-
 quade sierte datter is en hoe veel scharenden son-
 den daer met haer creet. Inden eersten benecintse v
 en v goet dat ghy besidt. Want daer en is gheen
 vrede/wies rumoer en fame meerder verhoert wort
 vuple stinct dan de oncrupsheyt. Sy brengh wech
 wtput die erfnisse sy doot dat lichaem/en vermin-
 nert zyn crachten en die gedaente/sy quetset die sterc
 pt/sy voortbrengh veel onsprekelycke siecten/sy on-
 tdeert die bloem der ieucht voor zyn tijt sy doet haer
 lijcken comen die mismacchte outheyt/sy neemt
 uch dat wassende verstant en die sinne/en verdun-
 t de reynicheyt en subtylheyt der herte en saepet
 der in een beestelijck herte en afhoudt een mensche
 alle eerlicke studeringe en van wat goets te lesen
 verdruet dat verstant/also dattet niet en can den-
 ken dan dat vupellic en ontijdich is en si neet wech
 reden/die daer is dat alderbeste en eygenste des
 menschen/sy maect ooc die ioncheyt onsinlich ende
 eerlic/en een hatige/leliche en onsalighe outheyt.
 Wilt dit aldus by v seluouerleggē / segt in v seluē.
 die wellust is dien / en dien so qualicken vergaen/
 dat so veel schanden/traecheyt/schaemte/arbeyt en
 ioncheyt en sal ic aldersotste mensche verflindē dat
 in ende hengels des doots wetende/en sal ick doen
 dat my verouwen sal. En wilt ooc exempel nemen/
 so daer mede bedwingen van ander menschen die
 so weet dat onsalich en lelichen die wellust vergaē
 dese na geuolcht hebben. Hier weder teghen hebt
 L ij. een

Gemedie.

een vasse moet en stercket v seluen tot supuerhepdt
met exempelen der hepliger iongelingen en der teer-
der maechdekens. En als ghy dese aenbeyden sijn
ouergelept ende by een geleen hebt/so wilt v seluen
straffen van uwer onwetenhepdt. Waerom en sult
ghy niet also wel in reynicheyt mogen leuen als die
en die in alsulcke condicie/ in alsulcke ioncheyt/also
edel geboze/ende also teerder opgeuoet. Hebt so veel
lief als sy/ghy sult so veel moghen als sy. Ende wilt
ouerdencken hoe eerlijcken/hoe lustelickē/hoe bloe-
penden dinc dat is die reynicheyt der sielen en lich-
aems die ons maket gemeyn den Engelē en waer-
dich te ontfangē den hepligē geest Want van gheen
sonde en wort die heplighe gheest die een liefhebber
is der reynicheyt also geringe verdzeue/als van die
onsupuerheyt. Noch nergens en is hy oft en rust hy
lieuer dan i n supuere herten. En wilt voor oogē heb-
ben hoe oneerlijc en hoe ontsinnich dat tet is onreyn
lief te hebben/bleet te worden/mager te wordē/we-
nen/smeken/ende lelicken onderdanich te wesen een
stinckende wijs of heere ende snachts te singen voor
haer duere/v seluen settende onder haer wille / ende
van een toornich wijsken geregeert te worden/ende
dan weder arbeidet om in haer gracie te comen en
ghy ouergeeft v seluen als tot ee leeuwinne om te la-
ten verslinden en bespotten/ te slaen te quetsen en te
berouen. Waer is die mans name/wat is de baert/
waer is dat harte/datter so schoone geboze is/Wilt
niet acumerckē wat sen grootē menichste der sonde
dat die toegelaten wellust plach met haer te brenge
Ender sondē hebbē somtijdt gemeynschap met eeni-
ge deuchden/mager die oncupsheyt niet/en sy is alty
gemeinge

enēget en geueſticht niet die aldermeeſte en groot
e ſonden. Ghy laet v by auontuer duncken die on-
cuys heyt te weſen een lichte ſonde en een ſwaer ſon-
de te weſen dat ghy v anders niet en hoorz dat ghy
vriēdē vergeet/ dat ghy ws vaders erf onnutte lie-
ē verteert dat ghy eens anders goet rooft/ dat ghy
weert/ dat ghy droncken drinct/ dat ghy moort dat
ghy wichgelt en touerie doet/ dat ghy vercht/ dat ghy
ootſlaet dat ghy blaſphemeert. In deſe en noch gro-
er ſondē ſal v die welluſt vzenge/indien dat ghy v
leuē vergeet en neēt hare Toē in uwē mont. Denct
ooc ouer hoe dat dit leuē ond ueriger is/ dā den rooc
en pdeire dan eens ſchaepe / hoe veel ſtricken ons die
doot leyt in alle plaetſen en in alle tijdē. Hier iſt ſeer
oan node dat ghy naerſtelijc ouerdenct den genē die
ghy gekent hebt en van v geſelſchap hebbē geweest/
en ws gelijc/ en die ionger hebbē geweest dan ghy
zijt/ en aldermeeſt die met v deelachtich hebben ghe-
weest in v ſtinckende welluſte / hoe dat ſe die onuer-
ſienige doot genomen heeft/ weest toch geleert door
eens anders perijckel en qualijc varen. Denckt hoe
ſoetelijcken dat sy geleest hebben en hoe bitterlicken
dat sy geſtoruen zyn en dat sy laet totter kenniſſe ge-
comē zyn/ en ooc te laet begonnen hebben te haeten
die welluſt/ Gedenct ooc die ſtrengheyt des wterſtē
ordeels en de ſententie die nemmermeer weder roe-
pen ſal wordē en vzeest daer diē blixem die daer ſal
werpen den ſondigen menſche in dat eeuwige vier/
en dat menſe corte en cleyn genoechte verghelden en
betalen moet met die eeuwighe pijn der hellen. Hier
wilt ooc naerſtelicken aenmercken wat een boſe en
quade verwādelinge dattet is vooz die aldercozſte

L iij.

ende

Remedie

en stinckenste vuyllheyt te verliesen de blijfchap der
 hertē/ die daer int leuen seer soet en genoechlic is en
 dat veel meer te verliesen die ewige blijfchappen in
 dat toetornende leuen en noch daer en bouen om al-
 sulcke corte wellust te copen die ewige pijn. Ist dat
 tet v dunct swaer te wesen dat ghy alsulcke cleynē
 wellust om Christum sout versmadē/ so wilt gedē-
 ken wat grooter pijn dat hy om uwen twille gele-
 den heeft / behaluen die gemeyn moeyten zijns me-
 schelijcken leuens/ hoe oueruloedich dat hy zijn hey-
 lige bloet voor v wtgestort heeft/ hoe schandelich en
 en bitteren doot hy voor v geledē heeft. En ghi niet
 gedachtich wesende deser pijnen/ cruyft ghy ander-
 werf den soon Gods weder volbringeende die onsin-
 nige wellust / die v heer en hooft gebrocht heeft tot
 alsulcke wreede pijnē / wilt nu dencken op die regel
 voorschrijven/ hoe veel weldadē dat hy v gedaē heeft
 die ghy niet verdient en hebt voor welcke wy hem
 nimmermeer en mogē te voluen danckē. Nochtā en
 begeert hy anders van ons niet dan dat wy na zijn
 exempel onse hertē sullē bedwingē van die dootlic-
 ke wellust/ en ons herē tot die liefde des alder schoo-
 ste en ouerste ghoets. Wilt ouerdencken dat onder-
 scheyt van dese twee liefstē/ die eē is eerlic en heyligh/
 die ander stinckende en lolic. Nu set tegens een ende
 merct die ongelijcke materie dat ongelijc loon ende
 die ongelijcke natuerē vā hē beydē. En in alle beco-
 ringen/ ende bysonder als ghy getemtrert wort met
 onsuymmerheyt/ so wilt voor oogē hebbē dat ghy by v
 hebt uwen heyligē engel/ v bewaerder/ die alle dinc
 doorsiet dat ghy doet/ en dat hy is een getuyghenisse
 alwer werckē/ En noch bouē al God/ die daer in wē-
 dich

nich alle dinc doorsziet/voor wiens oogen alle denck
 openbaer is/die daer sittet boue alle hemelē en door
 et alle dingen totten afgronde. En ghy schaemt u
 dat vniel werc te doen voor een mensche / en ghy en
 schaet u niet voor uwe heylighen Engel die u alder-
 naest is / noch voor God en alle de hemelsche scharē
 die dat siende groot misshagen daer in hebben. Ende
 wilt oock dit ouerlegghen / al hadde ghy dat alder-
 scherpste gesichte boue alle creatueren / so en soude
 ghy also claerlijcken niet mogē sien dat een mensche
 voor u oogen doet als die alder verholenste verbo-
 zentheyt uwer herten openbaer is voor Godt ende
 voor alle zijn Engelē. Wilt ooc dit hertelijcken aen-
 mercken / als ghy valt in oncuysheyt dat een van
 ween u daer ofcomen sal. Dat een / Als ghy geuallē
 sijt in die onsupuerheyt / so sal so u so bedriegen ende
 verdupsteren dat ghy sult gaen van die een sonde tot
 die ander also langhe tot dat ghy verblint sult wo-
 de / en alle u verstandt sult verliesen en verherden in
 dat quaet / alsoo seer / dat ghy die wellust niet en sult
 mogen verlaten / is oock als sy u al verlaeten heeft.
 Dit sien wy alle dage van veelrehande mensche die
 haer lichame wtgefeert zijn / die haer gedaente ver-
 wandelt is / die haer bloet ront geworden is / die haer
 leden begheuen / die haer ooghen verdupsteren / noch
 zijn sy so oncuysch alsoo dat sy spreken booser en on-
 nutter woorden dā doe sy noch machtich warē om
 oncuysheyt te doen. Waerō datter geē dinc veruaer-
 lijcher en grouwelijker is / dan de quade gewoonte
 der oncuysheyt / Dat ander. Ist dat ghy tot kēnisse
 toemt / so is die wellust nochtans seer swaerliche te
 reynigen als niet die aldermeeste droefnisse der her-
 te / metten

L v.

te/metten

Gienedie

te/mettenaldermeesten arbeyt/en met veel tranen.
 Waerom dattet seer te raden is/dat ghy niet toe en
 laet staen noch en consenteert in die seijnighel wel-
 lust op dat ghy v seluen niet en byenget en leydet in
 alsulcke blinthejdt / om dat ghy die cortste wellust
 met sulcke grote moeyten verbeteren moet. Doort
 ist oock van noode dat een pegelijc sal aensien zijnen
 staet/en gelegentheyt der persoons om daer in wat
 te vinden waer door hy he afhouden mach van die
 wellust. Als/zijt ghy een priester so gedenct dat ghy
 geheplich en geconsacreert zijt tot godlijcke dingen.
 ¶ Wat eē snode ondancbare sonde ist dat ghy mettē
 monde ontfanget dat waerdige lichaē Christi/daer
 ghy mede hebt gecust die sondighe vrouwe / en met
 die selfde handē daer ghy mede getast hebt die stinc-
 kende vuyplijeyt/ aentast en volbringt die onbegrij-
 pelijcke heymelijche geestelijcheyt der missen/daer v
 die Eugelen dienen. Gedenct dattet niet mogelickē
 en is een lichaē en een geest te wesen met God/en eē
 lichaē te wesen met een sondich wijs: Zijt ghy ghe-
 leert so suldy so veel te ghelijcker God zyn en v ver-
 onwaerdighe/of te onthouden van dese sonde. Zijt
 ghy een edelman ende een prince/ hoe dat die sonde
 openbaerliche is/hoe dat sy v swaerder is. Zijt ghy
 ghelouwelict so denct wat een eerlijcken wesen dat
 een onbeulecte bedde is/en weset naerstich(also ver-
 re alst geschien mach) dat v houwelijc aldergelijcste
 is/en na mach volgen / die alderheplichste bywloft
 Christi en kercks/na wien dattet houwelijc zyn ge-
 lijckenisse heeft/dat is/dat v houwelijck alderminst
 heuet van die wellust maer des veel vruchtbaer-
 hejts/ want in alle statē des leuens is alder lelicste
 te dienen

te dienen des welluſticheyt. Iſt dat ghy ionc zyt ſoo
 wilt ſeer wel voor v ſien dat ghy niet te vergeefs en
 beſmet die bloe uwer ieucht die nimmermeer weder
 mach comen. En en wilt niet verlieſen door dat al-
 der vuerſte dinc / dijn alderbeſte iaren die alderſnel-
 ſte voortgaē / en nimmermeer wederom en comen.
 En en willes nu door onbetenheyt en onachtſaem-
 heyt niet doe dat v ſal berouwe alle v leuen lanc die
 conſentie der ſondē v nu veruolgende met die alder
 bitterſte prickelinge welke die vliēde welluſt achter
 laet in onſe hertē. Zyt ghy eē vrouwe / ſo en betaēt v
 geen dinc meer dan ſchaemte. Zyt ghy een man ſoo
 zyt ghy meerder dingen waerdich / en deſer ſnooder
 dingen onwaerdich. Zyt ghy out / ſo begeert ander
 oogen / op dat ghy ſien moget hoe onbetamelijc dat
 v is die welluſte / die daer in iongelingen ſo onſalich
 is die van haer nochtans te bedwinghen is. Inden
 ouden is ſy wonderlijc / want ſy beſpot worden / als
 die nauolgers der welluſten. Want onder alle wan-
 ſchappen beesten en iſſer geen ſo wanſchappen als een
 onſupier outman. O ſodt die v ſeluen niet en kent /
 gaet tottē ſpiegel en aenmerct v bleſſe en wit hooft /
 v voorhooft vol rumpelen / en v aenſicht alder gelijc
 ſte een krenge en merckt dat ghy nu die dootkiſt al-
 dernaeſt zyt / v behoort wel in deſe iaren een bequa-
 mer ſorge. Dat v betaēde te doen nae die reden / dat
 wilt teniſten doen nu v die iare daer toe dwingē.
 Die welluſte verſmaet v / ſeggende: Ick en ben niet
 langer ſchoon / en ghy en zyt nu niet bequaem / ghy
 hebt genoegh geſpeelt gegeten en gedronckē / het is
 tijt dat ghy wech gaet. Waerom dwingt ghy v leuē
 tot welluſt / mi v dat leuen wil laeten. Het is nu tijt
 dat

Remedie.

dat in ulwen schoot alleē rustē die geestelijcke boel-
schap Abisag/en laet die v hert met heyliger vieric-
heyt heet maken/en met haer omuangē/wilt werm
maken ulwe oude leden/met geestelicke omuattinge

Die vergaderinghe der remedien te- gen die hitte der oncuysheyt.

Op dat ick die remedien cortelijcken sal ouerloo-
pen soo suldy weten dat dese alderbeste zijn om
te wachten vā die boose wellusticheyt des vleesches
Ten eersten dat ghy met alle ulwe blijft schouwen
sult alle oorsaken die v daer toe brengen mogen. Al
ist goet en betamelijckē dat dit gebot oec tot ander
sonden seer nut en profijtelijcken is te onderhouden/
daerom/want die dat perikel lief heeft die is waer-
dich dat hy daer in vergaen sal dit zijn nochtans al-
dermeest die vrouwen diene heet Syrenes / wiens
handen niemant en ontginck dan die daer verre af
blooch. Daer nae suldy hebben maticheyt in drinc-
ken/eten en slapen. En onderhout/en matiche v vā
sonnige toegelaten genoechten. Dat aensien ende
ouerdenckinge ws doots/ en die aenschouwinghe des
doots Christi sullen v seer helpen. Ist dat ghy leeft
en geselschap hebt met deucht-samige en repne men-
schen/ vliedet en schouwvet als seijn dat geselschap
der saechter en oncuysere menschen/ voort soo sult
ghy schouwen die ledige cenicheyt en die onwetende
ledicheyt. En ghy sult v hert becomere met gedach-
ten der hemelscher dingē en met eerlicke stnderinge
enwerckē en daer sult ghy alder beste toecomē ist sa-
lie dat ghy v geest tot de v. schrift. En als ghy voelt
enige becozinge so wilt teerstont v crichlickē biddē.
Tegen

Tegen die becoringhe ende ydelheyt der ghiericheydt.

In dien dat ghy geuoelt dat ghy geneycht zyt tot die sonde der giericheyt of van natuers wegen of door becoringhe der duylen/so wilt ghedencken op die voorszeyden regulen/ ende oec die eerwaerdicheyt/ en edelheyt uwer condicien oft gesteltenis die alle daerom geschapē is/ en daerom verlost is om dat ghy sult ewelickē gebruyken dat ouerste goet. Alle dese werelt heeft God geschapen om u behoeft/ en datse u sal dienen. En hoe ydel en bangich zijn dese stomme en snode wereltsche goeden/ met alleē int gebruyken/maer oec int groot te achtē. Neet wech die dwalinge der menschen/ wat is dan goud en siluer meer dan roode en witte aerde. Dat al die heydensche Philosophen versmaect hebben/ dat en wilt ghy niet versmadē / die daer een discipel zyt des alder armste Christus en geroepen zyt om te besitten veel beter goeden/ Het en staet niet grootelicken te prijsen en te achten geē rijkdom te hebben maer rijkdom te versmadē is groot. Hier tegen roept nu dat gemeyn volc die alleē met den naem Christus menschen zijn/ en die haer verblijden dat sy haer seluē so subtyllickē en cloeckelijc comen bedriegen/ seggende. Die noot brengh ons daer toe dat wy goet moeten vergaderen/ en waert saetlic dat wy dat niet en deden hoe soudē wy mogen leuen/ ende als men niet veel en heeft so moeten men snodelijc/ en carnuelic leuē/ en als men genoegh heeft so mach men saechtelijcken en ydelijcken leuen/ en dan isser voorszien beoorteynge toecomende sierten/ so zijn oec die hinderē wel bewaere

Gemedie.

bewaert/so machmen den vrienden helpen/so wort
 men niet versmaet/ende men heeft een goede saem.
 Wt veel duyfent Christen menschen soo en sult ghy
 nauwe eē binden die dit niet en sept en geuoelt. En
 om haer hier op te antwoorde/ so segge ic ten eerste
 den genen die daer bedecken haer giericheyt onder
 die naē der nootdrusticheyt en legge haer voor ooge
 dat Godt sept int Euangelie van die lelien en van
 die vogelen/die daer dagelick leuen onbesorget daer
 Christus ons vermaet dat wyse sullen nauolgen en
 oot/dat Christus en heeft zyn discipulen niet toe ge
 late/dat sy een tessehe oft sacke souden dragen. En
 oot dat wy alle dingen sullen achter laten/en soecke
 alder eerst dat rijcke Gods/en hy heeft ons beloofst
 dat wy alle dat ons van node is sullen vercrijghen.
 Wanneer heeft yemant gebrec gehad/en gee noot
 drusticheyt om te leuen die met ganser herten God
 en die goedertierenheyt lief gehad hebbē? Met hoe
 wepnich is die natuer te vreden? En ghy en hout en
 merct niet v nootdrusticheyt na die begeerte der na
 tueren/maer meer na giericheyt. Den goeden men
 schen ist ghenoech dat die natuer een wepnich ghes
 moet is. Nocht verwondert my aldermeest vanden
 genen die al haer goet achterlaten/op dat sy onscha
 melicken van een ander mogen bidden. Ten is gee
 sonde gelt te besitten / maer dan ist ghemenget met
 sonden/alsmen groot achtet. Ist dat ghy dat ouer
 vloedich vercrijget/so wilt gebuycken die diest en
 officie van een goet schaffenaer. En ist dat ghyt ver
 lieft so en wilt v daerom niet bedroeuven/en mager
 der worden/gelijck oft ghy van een groot dinck be
 rooft waert / maer wilt v meer verblijden dat ghy
 verlost

erlost zijt vanden periculoosen last. Het is also/die
u al ziju naersticheyt doet/ ende ziju leuen verslijdt
in rijckdommen te verghaederen / ende te houden
ende die te achten als een seer schoon ende eerlijck
inc ende die verbercht om lange te bewaeren tot
Dat hysalems outheydt toe/ die salmen heeten te
resen een goet coopman/ende ic stae dat toe/ maer
k en segghe nietd dattet een Christen mensche is
want hy soeckt hemseluen allcen ende al heel ende
i betrouit niet in die beloften Christi. Wiens goet
ept so goedertierlijcken doet ende cleet die voghe
n sal niet achterlaten een goet mensche die in hem
etrouit: Nu die profijten en heerlijckheden/laet ons
ie wel doorsie/die de rijcken door haer goet beloofst
vozt. Onder alle eerlijcke en nutte goeden/(nae dat
eggen der Philosophen) heeft rijckdom die nederste
laetse of stede. En als een van haer de Epictetus
eet/sept. Behaluen die duecht alleen zijn alle dingē
uyten den mensche. Nochtans en isser geen dinc so
zeemt als dat gelt/dat so wepnich goets in brengt
df ghy alle dat gout en alle die costelijcke gesteentē
addet vander gantser werelt en alleē besact soude
hart daer mede een hayz beter wijser/en geleerder
wesen/of sout ghy daer om ghesonder wesen inden
chaē/of stercker of schoonre/of iongher/ic bekenne
atse voortbrengen wellust/maer die is dootlic ooc
uermereuse eere/maer denct waer toe/sekerlijc die v
ese valsche goeden aenprijs ende bewijsen en geuen
i valsche eere en in alsulke eere behagen te hebben
s seer schadelijcken. Het is een warachtige eere dat
iemant ge-eert wort van eerlijcke ende waerdighe
nannen/met die aldermeeste eere is Christo te be
hagen.

Remedie.

hagen. Die warachtige eere en is niet gelegē in rijkdom maer int loon der duecht. Dat gemeyn volck wijet/en eere v so geeli sp en eeren v niet/maer sp eere v cledderen/Daerom wilt in v seluen gaen/en wilt aemmerclie die onsalige en moede inwer herten/welcke waert sake datse ewolc sagen/sp souden v veel ongualliger ordelē/dan sp v salich gehouden hadden. Die rijkdom maect vriendē/het is waer/maer valsche vrienden/en sp en maken tot v profijt geē vriendē/maer tot haers selfs profijt. En in dese manier is die rijcke de alderonsalichste/wāt hy en mach zyn warachtige vrienden niet kennen/want dat zyn al beuynsde vrienden. Die een die haet hē om dat hy rijcker is. En ander aenfiende zyn eygē profijt sine ket met hem. Die ander die toont hem een goet geslaet op dat hy wat van hē mach crigen. En die delicste voor ogen schijnt die begeert ghemeynlijck zyn haestige doot. Daer en is niemant die hē so lief heeft oft hy hadde hem lieuer doot dā leuende. Niemand en is hem so medewarich die hē de waerhept seyt. En ist dat hē pernant recht lief heeft nochtans heeft hy altijt quaet vermoeden en meent altijt dat hy wat van zyn goet begeert en hē daerō veruolget en vlieget om hē als vliegen om wat van hē te hebben. Daerom al dat goet dat die rijkdom schijnt te hebben en is anders niet dan een schaepe/walsch en bedriechlijc/en die rijkdom brenge met haer onsaliche veel quaets en vliest veel warachtich goets. Als ghyse wel wilt doorsien met redē / so sult ghy voorzwaer vnde datse v so veel profijts niet in gebrocht heeft als schade. Met wat onsalige arbept Verrijchmensse/ ende met wat perikel ende sozchuuldicheyde bewaer=

ewaermense/ en met wat groter droefheyt verliesc
 nense. Waerom datse Christus gehetē heeft doornē
 an datse die vrede der herti) dat den mensche alder
 bestste is) niet dupsent sorgen becommert en veruile
 en die rijckdommen verlaet of en vermindert die
 begeerten haer selfs niet/maer sy ontsket meer en
 meer diese lief hebben en brenge se tot alle quaet. En
 wilt niet seluen niet sincken seggende. Men mach
 wel rijc wesen en ooc goedertieren/ hier denckt wat
 se waerheyt Christus heeft gesept/dattet lichter is
 en camēel te gaen door dat gaethen der naeldē dan
 en rijc mensche mach ingaen int rijck der hemelen/
 En het is opentlijke waer / dat Hieronimus septe/
 en rijc man te wesen een here en erfgenaē der boos-
 ept. Nemmermeer en wort groote rijckdom zonder
 sonde gewonnen of gehouden. Gedenct datse v bero-
 en van die alderbeste rijckdomen en goet/Wie daer
 ef heeft gout en andere rijckdom/ die haet de deucht
 ende eerlyche consten. Noch daer en bouen wort die
 sonde der giericheyt alleen genoēt te wesen by sinte
 Paulus afgoderie. Oock en isser geen sonde die min
 niet Christo ouer een comet / want ghy en moecht
 niet dienen God/ende die rijckdommen.

Die conclusie der remedien tegen die sonde der giericheyt.

Ghy sult lichtelijck af latē dat gelt te achten en
 te prijsen ist dat ghy naerstelijc doorkent ende
 onderschept die warachtige goeden met die valsche
 goeden/en die beuynsde profijten met die warach-
 tige profijten. En ist dat ghy leert aenschouwen/en
 lief hebben dat alder ouerste goet/welc alst alleen te
 M. gheu-

Remedie.

genwoordich is/so veruultet oueruloedich dat herste der menschen/also seer dattet niet alle die goeden deser werelt also niet versaet en mach worden. Ist ooc dat ghy dickmaels voor oogen hebt hoedanich dat die aerde u ontfangen heeft doen ghy eerst ghebozen waert/en hoedanich datse u weder sal ontfangen als ghy sterft. En ist dat al in uwe gedachten en overlegt van de sat daer dat Euangelie af seyt Van dese nacht sullen sy u siel van u wech nemen/ ende dese goeden die ghy verghadert hebt wie sullen die toe behoren? En ist dat ghy u hert afstelt van de bose en verkeerde werken en gewoonten des gemeen volckx tot die armoede van Maria der Apostelen der martelaren en aldermeest uwes hoofts Christi en dat ghy stelt altijt dat vreeselijck woort in uwer herten/met welck woort Christus heeft ghedreycht die rijcken deser werelt.

20 Teghen eergiericheyt.

Ist dat u hert betoozt die eergiericheyt niet zijn toouerie/so sult ghy u beschermen met dese remedien. Ghy sult vast houden datter voor gesept is dat die eere alleen eere is die daer comt van die warachtighe duecht/nochtans moeten die somtijts blien ende schouwen ghelijckerwijs als ons Christus Iesus leert met zijn Sermonen en exempelen. Ende een eenighe eer isser die een Christen mensche begheeren mach (dat is) ghepresen ende ghelooft te worden van Christo / ende niet van die menschen. Want als Paulus seyd die Christus looft die is ghepresen/maer die eer die daer ghedaen wort van een mensche/ om een oneerlijck dinck off sonde dat en is

is gheen eer/maer groote spot ende schimp. Ist
 dat v eer gheschiet om v schoonheydt/ macht/ rijck-
 dom/ of om v gheslachte/ noch en salient geen eere
 te wesen (want niemant verdient eere in een
 dinc dooz welcke hy niet verdient en heeft om ghe-
 noft te worden.) Ist datter yemant verdient eere
 in een eerlijcke sake so salt eere wesen maer hy false
 niet begheeren/ ende hy sal te vreedē wesen met die
 duecht ende consciencie der rechtuaerdicheyt Daer-
 om wilt aenmercken hoe dat die wereltsche eere te
 versmaden is tot wiens begeerlicheyt/ also seer dat
 hem en volck gheneycht is/ want de eeren wor-
 den ghemeynlijck ghegeuen vanden genen die geen
 onderschept en hebben tusschen eer ende oneere/ en-
 de die worden dickwil ghegeuen om schoonheyt/
 in groot gheslacht oft rijckdom/ of dierghelijcke.
 Dock somtijts om snode vileynighe saken/ en wort
 dickwils ghegeuen diese onwaerdich zijn wie
 en anderen eer bewijset/ die doet dat dooz vreesse/
 of hy oordeelt v/ ende meynt dat ghy verciert ende
 herleet zijt met die duechden En indien dattet also
 niet en is/ so weest sochtuoudich dat ghi moget wor-
 den dat hy v vermoedet te wesen. Maer dat alder
 beste is dat ghy toeschicket alle die eere totten ghe-
 nen dien ghyse al schuldich zijt/ ende die alder eeren
 waerdich is Ten is niet bequaem met hoomoet te be-
 gieren eenige eere: gelijk alst niet betamelijck en is
 houaerdelijck te begeren die dencht/ want wat isser
 nilder en onsinlijcker dinc dan dat loon uwer eere
 te setten inde opinie der mensche/ dewelcke alst haer
 beliest/ die eere die sy gegeuen hebben weder na haer
 nemen/ en na dat ghy ge-eert zijt v weder te ontceren

M ij.

Doozt

Remedie.

Doort/wat isser sotter dan alsulcke eere daermen
af verblijdt alsinense verrijghet/ oft vergramt als
mense verliest. Welcke eeren dat niet waerachtich
en zijn/moecht ghy hier by weten/want sy zijn ghe
meyn met die alder quaedste ende alder sondichste
menschen. Noch dat meer is / Niemandt en ver
rijghtse oueruloediger dan die die warachtige eere
alderonwaerdichste zijn. En wilt ouerlegghen wat
saliger vzedelijcheit des bequamen eenuoudigen le
uens af gestelt wort van moeptē en rumoer des ho
uerdijs. Hier tegen denet hoe vol haets en sorgē pe
riculen en verduets dat is tleuē der geene die daer
macht hebben/en hoe swaer dattet is in boozspoedt
hemseluē niet te vergeten/en hoe strenge dattet is te
staen in eēstijckige en gladdē wech en niet en vallē/
en hoe dootlijcken dattet te vallen is vant hooghe/
Doe wilt gedencken dat alle eere is ghemenget met
de alder grootste last / en wat scherpē oordeel des
ouersten rechters sal daer wesen tegen den ghenen
die hier haerseluen boortsetten om eer te verrijgē.
En die hier haerseluen nederlaen / die sal te hulpe
comen die barmherticheit Gods/en wie hemseluē
opheffet tot eer die sluyt bukten die hulpe der graci
en Gods. En wilt alrijt in uwer herten hebben dat
exempel ws hoofds Christi/ Wat isser na die werelt
onedelre/versinadelijcker/ en oneerlijcker gheweest
dan hy/hoe dat hy versinaet heeft alle eere die hem
gedaen worden/die nochtans meerder was in hem
seluen dan alle eer / hoe dat hyse bespot heeft op een
Esel sittende hoe dat hyse verdoemt heeft doe hy ge
relet was met dat purpuren cleet en met doornē ge
croont/en dat hy een oneerlijcke doot heeft vercozē.
Maer

Maer dē genē die de werelt heeft versmaet die heeft
 God de Vader geglozificeert ende ge-eert. V glozie
 met wesen in dat crups Christi/ in welke ooc alle
 licheyt is. Waer toe en waerom wilt ghy v seluē
 mischelicke eer vercrigē wāt daer door verwerpt
 versmaet v God en die Engelen berinaledien v.

Tegen die oprijlinge ende op- blasinghe der herten.

Ghy en sult niet opgeblasen wesen van hertē in
 dien dat ghy wel verstaet die gemeen byspra-
 kē kent v seluē. Dat is indiē in v wat groot schoon-
 eerlic is/ dat wilt achten en houden te wesen die
 uue Gods/en niet v selfs eygen goet. En daer we-
 ter tegē/ is in v wat dat cleyn/leelic of quāet is/ dat
 sult v seluen alleen toe schryuen/ Ist oock dat ghy
 niet in hoe groote vinnhedē dat ghy ontfangē zijt
 geboren hoe naect/ hoe arm/ hoe beestelijc/ hoe on-
 lich dat ghy in dit licht gecomen zijt. En ooc aen-
 meret onse lichaē/ hoe dattet onbeuangen is met me-
 rgerley siecten/ ongeualen/en plagen en hoe gerin-
 dat een cleyn dinc mach neder werpen en vernie-
 die grote moet die daer opgeblasen van geest is.
 en aenmeret doch wat dattet is daer ghy v seluen
 wel in behaecht. Ist in schoonheyt mach oft rijc-
 om so ist sotticheit. Ist sondich so ist dulheyt/ist eer-
 ic/so ist ondanckbaerheyt. En wilt dencken datter
 een sekerder bewijs en kennis des doomshepts ende
 wetenshepts en is dan die hem seluē wel behaecht
 behaluen dese i sser gheen manier des sothepdts die
 zeer te bespotten en te beschrepen is/dan als penāt
 p zijn moet rust/en hem seluē verhouaer dicht/daer
 in dat

Remedie

in dat hem een mensch onderdanich is. Denct oock
hoe dat ghy grooter en machtiger zyt/hoe dat God
om v te straffe naerder by v is/ die daer nederdyuct
alle houaerdige herten en die daer essent die bergen
metten dalen/die niet gespaert en heeft den Enghe-
len dien hem verhouaerdicht hebben/Ende dese sul-
len v oock te hulpe comen ist dat ghy dit aldus ouer
legget. Ist dat ghy v seluen settet/ ende ghelijct met
dien die beter zyn als ghy. Ist dat ghy v seluen be-
haecht van ouer schoonheyt des lichaems so gelijct
v by den ghenen die v schoonheyt te bouen gaen.
Ist dat ghy v verhouaerdicht in v leeringe of ghe-
leertheit/soo wilt aensien den ghenen by wien ghy
niet schijnen sult te wesen Daer na wilt oock ouer-
legghen: niet hoe veel goets dat ghy ghedaen hebt/
maer hoe veel goets v noch ghebreect ende wilt niet
sinte Pauwels vergeten die goede wercken die ach-
ter rugghe of verby zyn/ ende wilt arbeiden om te
vercrjgen die daer noch voort voor hoeft staen off
noch te doen zyn. Voort ist van node dat wy weten
dat als die wint des houaerdicheits ons op blaest
dat wy dan terstont ons selfs quaet verwandelen in
beteringhe en also het eene fenijn met het ander te
verdzijuen remedien fenijn met fenijn verdzijucnde
En dat sal aldermeest so geschien/na dat ons eenige
groote schade des lichaems gedaen waer of dat ons
eenige sonderlinge schade dat auotuer gegeue heeft
of die sotheit ons daer toe ghebracht heeft/ dat onse
moet en hert seer beswaert is/ dat wy dan voort oo-
gen nemen dat exempel vanden Pauwe/ dat is dat
wy aldermeest aen willen sien dat deel des lichaems
daer wy alderleijcste zyn/en het sal terstont geschie
dat

ht v bederen sullen sincken en neder vallen. En dat
 ghy oock denet dat ter geen soude en is die by Godt
 meer veracht is/ ende by die menschen ouer al meer
 schaet is/ dan die spottelijcke homoedicheyt Daer
 en verwaest sachtmoedicheyt die godlijcke gonst/
 en sy beuesticht die goetwillicheyt der menschen En
 ic corte geseyt: Twee dinghen sullen ons bysonder
 vouden van houerdie. Ist dat ghy inden eersten
 enmerct dat ghy self zijt in catiuicheyt ontfangen/
 in ianmerheyt en bedructheyt in al v leuen/ en een
 wijse der Wormen in die doot/ Ten anderen/ wat
 Christus gheworden is voor v/ ende hoe seer dat hy
 hem vernedert heeft.

**¶ Remedien teghen die toornicheyt en
 begeerlicheyt der wraken.**

Als v groote fensijnige droefheyt verwert/ oft
 becoort tot wraecke/ soo wilt ghedencken die
 toornicheyt anders niet te wese/ dan dat sy valsche-
 ijcke nae volgt die sterckheyt. Daer en is niet dat
 vijlijcker is noch daer en is geen meerder teecken
 dan een cleyn en herworpen herte/ dan door wraecke
 te verbliden. Ghy laet v duncken dat ghy moedich
 sijt als ghy niet en wilt lijden eenich onrecht onge-
 wroken/ en met dese maniere brengt ghy voort uwe
 vintsche onwetenheyt seggende/ ghy en moecht uwe
 noet niet matigen/ dat nochtans eenen man toebe-
 joort/ veel stercker ende veel edelre ist eens anders
 sotheyt te versmaden dan na te volgen. Ghy segt hy
 heeft my schade ghedaen/ hy is seer fel/ hy is seer spi-
 tich vā woordē. Hoe dat hy quād is/ so veel te meer
 wilt v wachten/ op dat ghy hē niet gelijk en wort

¶ Inj.

Wat

Remedie

Wat onsinneicheyt ist als ghy wilt wozeken eens anders onsedicheyt/ dat ghy dan wort veel onsedigher dan hy. Ist dat ghy versmaet eenighe spijticheyt oft ouerlast/so sullen alle menschen verstaen en ordelen dat ghy ouerlast onschuldich zijt noch oock niet verdient en hebt. Maer ist sake dat ghy daerō beweget wort tot toorn/so maect ghy zijn sake beter die v de spijticheyt gedaen heeft. Daer na wilt ooc dit ouerleggen/ist sake dat pēnant schade is geschiet die en vgaet noch en vermindert niet dooz wzaec maer sy wort daer mede vermeert. Want wat eynde sonder wese van onrecht/ als hē een pegelijc daerom soude boegen zijn droefnisse te verminderen om alfulcke weder te vergelden dooz wzaec. Also soudē wassen aen beyde sīdē de viandē/en dan wort die droefnisse rauwer en herder/en hoe datse duriger is hoe datse ongeneselijcker is. Maer dooz sachtmoedicheyt en verduldicheyt comt die wils tot kennisse die geē die onrecht gedaen heeft/en wort also wt een viant die alder vaste en beste vrient/want dat quaet dat ghy meynt te verdrizuen van v dooz wzaec/dat comt en wort veel meer vermeert in v. En het sal ooc wesen een grote remedie tgeen dat wy hier te voozen gheschreuen hebben in dien dat ghy aen merckt dat die gen mensche niet en mach schadigen eenen anderen/indien dat hy niet en wil dan in alfulcke goeden die daer bukten den mensche zijn/of dingen die dē mensche toech niet veel aen en gaen/Want die warachtige goeden der herten en mach niemant wech nemē/van alleen Godt/en dat niet dan vanden genen die ondanchbaer zijn/en hy mach alleen alfulcke goeden geuen(welcke hy niet gewoonlijc is te geuen)dē genen die

en die daer wreet en hartmoedich zijn. Want geen
 christen mensch en wort gequets dan van hemself
 en. Niemandt en is onrecht schaedelijker dan die
 een die dat doet. Dese nauolgende sullen v ooc be-
 hulpelijc zijn al zijn sy licht oft cleyn/indien dat ghy
 niet en vermeert die droefnisse uwer herten / na dat
 onrecht gedaen is so wilt v schade epnden/ en dat
 onrecht dat v gedaen is wepnich of niet achten/en
 niet dese maniere decket ouer. Hy heuet my onrecht
 gedaen maer het staet geringe te verbeteren en oock
 is hy kintsch/hy is onbesocht/oft hy is een iongher-
 inc/of het is een wijf/ of hy heeftet gedaē door eē
 anders in geuen/hy en weet niet bet/hy was wel ge-
 zoncken/het is gelijck datmen hem vergeue. Ende
 ooc die/oft die/heeft swaerlicken tegen my mis daē/
 maer het is mijn vader/of broeder / of meester/of
 zient/of hupsurou/het is gelijc datmen zijre liefstē
 in vrientschap sal toegeuen. En dencken dat ghy hē
 ooc pēt mis daen hebt/ ooc so wilt dat onrecht ghe-
 rijcken by die weldaden die hy v in voozledē tijde ge-
 daen heeft/of ghy sult dat gelijcken niet dat ghy hē
 oel eer vertoornt hebt seggēde/hy heeft my onrecht
 ghedaen/maer in voozleden tijden heuet hy my dic-
 wil goet gedaen/het is een teken van een onbredich
 hert die weldaeden te vergeten en dat onrecht te ge-
 denckē. Du heeft hy my vertoornt/maer hy is dick-
 wils door my verstoort geweest ick salt hē vergeuē
 op dat hy na mijn exempel my weder sal vergeuen.
 Nochtans soudet veel beter remedie wesen als daer
 enige menschen tegen v mis doen/dat ghy dan wilt
 dencken hoe veel en hoe dicwil dat ghy sondicht in
 God en in hoe veel dat ghy hem schuldich zijt. Also
 JN v. veel

Remedie.

veel als ghy vergeuet uwē medebroeder die v schul-
dich is also veel sal v God vergeuen. Dese maniere
om te betalen met eens anders gelt/heeft ons ghe-
leert onse borch Christus/die welcke daer niet en sal
versnaden/die wet die hy seluer ingeset heeft. Ende
op dat ghy ontbonden moecht worden van uwē
sonden/so loopt ghy te komen en ghy vaert S. Ja-
cobs en ghy coopt brede aflatē/niet dat ickse mis-
prijsē dat ghy dit doet/maer ick prijsē v meer aē dat
ghy dit alleen wilt doen/want daer en is geen beter
manier/door welc ghy moecht weder versoent wor-
den God van v mis daet dan als v mis daen is/dat
ghy dan weder wordt versoent met v broeder die v
mis daen heeft. Vergaeft eē licht sonde uwē naestē
(wandt het is al licht dat deen mensche sondicht in
dander) op dat God v vergeuen wil so veel dupsent
sonden. Daer op segt ghy. Het is seer swaer pē moet
die met toorn ontsteken is te bedwingen. Ende be-
weecht v niet dat Christus so veel en swaerlijc voor
v geleden heeft/wat waert ghy doen Christus voor
v zijn costeliche siel geset heeft/en waert ghy zijn bi-
ant niet niet wat sachtmoedicheyt verdzaecht hy v
dagelijcx inde oude sondē weder vallende. Ten leste
so denckt niet wat verduldicheyt heeft hy gheleden
quade woorden/banden slagē/en daer na die alder-
schandelijste doot. Wat wilt ghy v beroemen van
dat hooft / in dien dat ghy niet naerstich en zijt om
te wesen een lidt int lichaem. Ghy en sult niet wesen
een lidt Christi/ ten waer sake dat ghy nabolcht die
boetstappen Christi. Soo segghet ghy weder. Hy en
isset niet waerdich dat mē hem vergeuen sal/ Segt
mij waert ghy waerdich dat Godt v sonden verge-
uen

uen heeft. In v seluen wilt ghy hebben en ondersoec
ken barmherticheyt ende tegen uwen broeder wilt
ghy gebuycken die scherpe rechtuacrdicheydt. Ist
groot dat ghy wesende een sondare v ergeeft eē son-
daer zijn schult/als ghy dēct dat Christus heeft ge-
beden zinnen bader voor die hem gecrupst hebbe. En
ist swaer uwen broeder niet weder te staen oft ver-
gelden/den welken geboden wort voor lief te heb-
ben uwen viant. Is v dat swaer dat ghi geen quaet
met quaet en loont/voor welke quaet/tē si dat ghy
hem goet doet/of ghy en sult niet wesen noch doen
in uwen euen mensche/dat Christus heeft gheweest
en gedaen in v zinnen knecht. Ten leste segt ghy hy
ist onwaerdich datmen hē goet voor quaet sou doe.
So weest ghy des waerdich/op dat ghi doe moecht
en vercrigen dat Christus v waerdich moet werde
Daer op antwoort ghy weder als ick verdrage dat
oude onrecht/so noodige ic hem weder tot een nieu-
we onrecht te doen/en hy sal weder doen indien dat
hy hier ongestraft afcoemt. Ist dat ghy sonder son-
de hem moecht schouwen / so schouwet hem/moget
ghy hem te hulpe comen / so coet hē te hulpe/moget
ghy hem verbeteren soo verbetert hem/ mocht ghy
hē die daer rasende toornich is gesont make/maect
hē gesont. Ist dat ghy niet en moecht/het is dan be-
ter dat hy alleen vergaet dan ghy met hē. Ende die
daer niemant schade of quaet gedaē en heeft dan v/
die wilt achten waerdich te wesen barmherticheyt
en geen pijn noch weder wraeke. Wilt ghy niet loff
en eere toornich wesen so weest toornich teghen die
sonden en niet teghens den mensche. En hoe dat v
natuer meer gestelt is tot dese sonde des toorns/soo
veel

Remedie

veel te naerstelijcken wilt v seluen lanc te voren beschermen en wilt dit vast in v hert drucken dat ghy niet en segt noch en doet als ghy toornich zijt/en en wilt v seluen niet gelouen noch betrouwen als ghy verstoort zijt. En wilt al suspect houden en quaedt vermoeden te wesen wat ghy doet als ghy toornich zijt al ist oec eerlijcken ende wilt gedencken datter wepnich onderschepts is tusschen een raesende oft dulle mensche en een die toornich is dan die een is een corte raserie/die ander een ewige raserie. Wilt oec gedencken hoe veel dingen dat ghy in voorledē tijden door toornicheyt gesproken en ghedaen hebt dat v seer berouwen is. En als ghy toornich begint te worden ende dat ghy v al gheheel daer af niet en moecht houden soo wilt te minsten also wijs wesen dat ghy v bedenckt dat ghy dan niet wel ghesont en zijt/en dat te dencken is een grote remedie tegen die toornicheyt. En wilt oec in v seluē ouerleggen. Nu ben ick aldus gestelt en een wepnich hier na sal ick anders gestelt wesen/waerom wil ic dan seggen oft spreken tegen mijn vrient als ic toornich ben dat ic niet en sal mogen veranderen als ick met hem versoent sal wesen. Waerom sal ic doen al rasende/daer ic my seluen af bedroeuē sal als ic weder tot my seluen come. Waerom en sal dit van my niet verweruen die redelijckheyt of die goedertierenheyt/of ten leste/Christus om wiens wille ic dat behoort te verwinnen. Niemant en is (als ic vermoede) so toornich van natuers wegen oft hy en mach hemseluen noch tans wel gebirde. En dat alder beste is dat wy ons hert vestigen en hert makē met een vaste insettinge reden en gewoonten/ dat wy niet en mogen worden

Teghen toornichept ende wzaeck.

95.

den verstoort. En het sal volmaecthept wesen in die dat v die sonde also onwaerdich is dat ghy voer verdziet en schade weder doet den dienst der liefde. En ten lesten so denct te wesen een menschelijcke matichept/dat ghy v hert en moet altemael niet en geeft onder de toorne/maer niet toornich te wordē is god alder gelijeste. Dat quaet te wwinne met goet is de volcomen liefde en nauolge Jesu Christi. Die toorn te verdrucken en die te temmen behoort tot eē wijse man. En v te stellen tot toornichept en is allē met menschelijcken/maer al heel beestelijcken. Ist dat tet v beliest te weten hoe schandelijcken onbetamelijc dattet is dat een mensche verwonnen wort met die toornichept. Als ghy niet toornich en zijt so wilt aensien de ghedaente van een toornich mensche/ofst als ghy toornich zijt wilt dan gaen voer een spiegel ende sien hoe dat die ooghen met vlammen bernen/die wangen worden bleec/die mont wort verstoort/die lippen schynen/de leden die beuen/die stemme grint/die benen die beuen / wie sal v vermoeden te wesen een mensche.

¶ Dat eynde der Remedien.

¶ Besluyt des Boeck.

N moecht ghy sien mijn alderlieffte viēt wat brede en diepe materie dat tet is/alle/ander sonde met aldusdangen maniere te ondersoeken/waer om dat wy dat hier mede een eynde maken willen/ende wat also voert te onderuinde is /dat laten wy staen op vwerichept en naerstichept/want het onse opset niet en heeft gewest

Wesluyt des boecx.

weest/dat wy(als wy begonnen hebben)alle manie-
ren der sonden af te raden met sonderlinge berispin-
ge/ende leeringe/ ende te vermanen die duechde die
de sonden tegen zijn. Ick hebbe alleen ghewilt (dat
ick vermoede v ghenoech te wesen) v te bewijzen een
manier en een eenighe conste des nieuwen strijds/
waer mede dat ghy v beuestighen sout moghen te-
ghen die sonde des ouden leuens/ welke sonde daer
alte met weder beginnen te wassen/ Ende alsoo als
wy sommighe sonden gheset hebben om eenighe be-
wijsinghe alsoo suldy v oeffenen in allen/ en by son-
derlinghe in die sonden in welchen dat ghy wetet
dat v naetueren oft ghewoonte ws leuens toeghe-
necht is. Ende teghens dese sonde moeten wy vast
in onse herten schryuen alsulche insettinghen ende
remedien datse niet weder nae Oude ghewoonten
worden vernieu. Als teghen die sonde des achter-
claps/omuts sprekens haets/ gulsichepts ende des-
ser ghelijcke. Dit zijn alleen die vianden den Ridde-
ren Christi teghens wiens oploop/ ende aenuech-
tinghe wy moeten eerst vast onse hert beuestighen/
ende beschermen met ghebeden/ sentencien der ghe-
leerden/ende met die leeringhe der hepligher schrift
ende met exempelē der goeder menschen. Tot alle
dese sal v seer behulpelijck wesen dat lesen der hepli-
gher Schrift. Om dese voorschreuen leeringen v te
schryuen heeft wy die broederlinckē liefde toeghe-
bracht/op dat ick na mynre macht soude vestighen
ende behulpelijck wesen uwen heplighen opset. En-
de dat hebbe ick soo veel te gheringher/ ende met
meerder haest ghedaen/ want ick seer vreesde dat
ghy gheromen ende gheuallen soudet moghen heb-
ben

Bestuyt des boec.

ien in die ydele Geestelijckheyt der Monicken die
maer eens deele/om haer profijt ende winninghe/en
een deel met groote liefde/maer die en is niet nae de
weteneheyt) ommeegaen ende omlopen/die aerde/en
die zee En als sy eenen vinden die zijn leuen gaerne
oude beteren/dien arbeiden se terstont om een mo-
nich te make met die alder oneerbaerste vermanin-
ghe met dreyginghe ende smeeckinghe/ anders niet
dan of bupten die Moninc cappe gheen geestelijck
leuen en ware/En nae dat sy zijn herte veruult heb-
ben met clare woeginghen/ ende met onseggelijcke
prijckelen so dwinghen sy hem te onderhouden som-
nige menschelijcke insettinghen/en die onsalighe te
brengen in die oude Jootschap. Ende sy leeren meer
beuen ende vreesen dan lief hebben. Monich te we-
sen en is geē goedertierenheyt maer een manier des
leuens profitelijck/of schadelijck/nae elcx gheschic-
kenisse ende gheseltemisse des lichaems/ ende ver-
stants waer toe dat ick niet en rade/noch oock af en
rade/maer met desen vermane ick' ende gheue v te
kennen dat ghy die goedertierenheyt niet en wilt set-
ten in spijsen/of indracht der cleecleren oft in eni-
ghe sielijcke dinghen maer in dat gheen dat wy nu
hier voor gheschreuen hebben. En in wien dat ghy
bint dat warachtige beelde Christi/daer wilt v con-
uersatie mede hebben/ En als remant by v is/daer
ghy niet beter af soudet moghen worden/ soo gaet
hemelijcke bupten dat bywisen der menschen/en
wilt sprake houden met die heylige Propheeten/met
Christo/ende zijn Apostolen/en by sonder wilt sinte
Paulus Brieuen alijt in uwen handen hebben/
ende int herte snachts en daechs/ op dat ghyse van
woort

Beslypt des boeck.

woort te woort moecht van buytē wētē Lieve broe-
der desen arbeyt heb ic om ulwen willen aengenomē
op dat ic u soude mogen wijsen als met eenē vinger
den cortsten en bequaemstē wech te comē tot Chri-
stum Waerom dat ic Jesum Christum bidde (als ic
hope) ws goeden opsets bystant dat hy goedertier-
lijcken gewaerdigen wil ulwen saligen voornemen
te hulpe te comen/ende dat hy u zijn gauen wil ver-
meerderen en volmaken/ op dat ghy groot en ont-
moecht worden in hem/ en comen alsoo tot een
volcomen leuen. Blijft ghesont in Christo
mijn hertelijke liefste broeder/ ende
vrient/ die my nu veel lieuer
ende blyder zyt dan
te vooren.

(..)

W Ghedruckt tot Amstelredam/by my
Barent Adriaensz. wonende inde Warmoe-
straet/int Vergulde Schrijf-boeck.
M. D. LXXXIX.